

การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน
ในโครงการแลกเปลี่ยนมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

พฤษภาคม 2556

การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน
ในโครงการแลกเปลี่ยนมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

พฤษภาคม 2556

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ

การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน
ในโครงการแลกเปลี่ยนมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

บทคัดย่อ
ของ
สุวศิน เกษมปิติ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

พฤษภาคม 2556

สุวคิน เกษมปิติ. (2556). การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน
ในโครงการแลกเปลี่ยนมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. สารนิพนธ์. ศศ.ม. (การสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: รองศาสตราจารย์จินตนา พุทธเมตตา

การศึกษาค้นคว้าข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนในโครงการ
แลกเปลี่ยนมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา
ข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความของนักศึกษาชาวจีนที่กำลังศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 3
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จำนวน 20 คน ใช้เรียงความภาษาไทยจำนวน 40
ชิ้นงาน เป็นข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ในเรื่องรูปแบบการเขียน ความรู้ในเรื่องเรื่อง ความคิด การใช้
ถ้อยคำสำนวนการขยายความ การลำดับความ และเอกภาพของเรื่องผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการ
ทางสถิติหาค่าร้อยละ และนำเสนอผลการวิจัยด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่า ข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนที่ปรากฏ
ทั้ง 7 ประเด็น เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ รูปแบบการเขียนพบบางงานเขียนที่มีเนื้อเรื่องแต่ขาด
องค์ประกอบอื่นๆ 1 ส่วน มากที่สุด ข้อบกพร่องลำดับที่สอง คือ การใช้ถ้อยคำสำนวน พบลักษณะ
การใช้ถ้อยคำสำนวนได้ถูกต้องร้อยละ 61 – 79 ของข้อความมากที่สุด การลำดับความ คือ
ข้อบกพร่องลำดับที่สาม พบบางงานเขียนที่ลำดับความถูกต้องทุกประการเป็นส่วนมาก ข้อบกพร่อง
รองลงมา คือ การขยายความ ซึ่งพบการขยายความ อุปมาอุปไมยหรือการชี้แนะให้เหตุผลอย่างถูก
มากที่สุด ข้อบกพร่องลำดับห้า คือ ความคิด พบบางงานเขียนที่มี แนวคิดแปลกใหม่พบมากที่สุด
ข้อบกพร่องต่อไป คือ ความรู้ในเรื่อง พบการเขียนได้ครอบคลุมเนื้อหาสอดคล้องกับชื่อเรื่องอย่าง
ชัดเจนพบมากที่สุด และเอกภาพของเรื่องเป็นข้อบกพร่องลำดับสุดท้าย ซึ่งปรากฏงานเขียนในขอบเขต
ของเนื้อหาที่มีความที่สัมพันธ์กันทั้งเรื่องมากที่สุด

แนวทางการแก้ไขเกิดจากการสังเกตการเขียนเรียงความของนักศึกษาและผู้วิจัยได้ให้
ความสำคัญในเรื่องรูปแบบและองค์ประกอบของการเขียนเรียงความแบบเข้ม ฝึกฝนนักศึกษาให้คิด
วิเคราะห์หัวข้อและภาพที่กำหนด ที่ระดับตอนจนนักศึกษาสามารถตอบคำถาม ใคร ทำอะไร ที่ไหน
และอย่างไร อีกทั้งยังได้พัฒนาการคิดวิเคราะห์เพื่อตอบคำถามว่า ทำไมหรือเหตุใด อันเป็นการคิดขั้น
สูง รวมทั้งการฝึกฝนและศึกษาคำศัพท์ สำนวน ด้วยแบบฝึกต่างๆ และอ่านหนังสือหรือตำราหลัก
ภาษาไทยให้มากขึ้น รวมทั้งหมั่นสังเกตการใช้คำให้ถูกต้องตามความหมาย ตำแหน่งของคำ และฝึก
เขียนสม่ำเสมอ

AN ERROR ANALYSIS OF THAI ESSAY OF CHAINESE STUDENTS IN THE EXCHANGE
PROGRAM KASEM BUNDIT UNIVERSITY

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching Thai as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

May 2013

SuwasinKasempiti. (2013). *An error analysis of Thai essay of Chinese students in the exchanged program Kasembundit University*. Master's Project, M.A. (Teaching Thai as a Foreign Language). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Associate Professor JintanaPuttamata.

An error analysis of Thai essay of Chinese students in the exchanged program Kasembundit University is quantitative research. The purpose of this thesis is to study the defects of Thai essay writing of 20 Chinese students who are the junior or studying in the third year in Thai language major of Liberal Arts faculty. The 40 Thai essays are the information for analyzing the writing pattern, knowledge of story, thinking, using language, elaborating, ordering, and the unity of essays. This thesis was analyzed by statistical method which is percentage and presented the thesis by descriptive analysis method.

The thesis has found that there were 7 groups of essay errors in the writing of Chinese students which were ordered from most to least as these follows. The first group was writing pattern found that there was only the body part but it needed one another component. The second group was using language and idioms found that there was 61-79 percent of the content that used the language and idioms correctly. The third group of essay errors was essay ordering. It found that almost all essays were ordered correctly. The fourth group was elaborating. The types of elaborating that were in the essays most were comparison and suggestion with reason. The fifth group was thinking found that there was the new idea in the essay writing most. The sixth group was knowledge of the story. The most found was the writing covered and related to the title clearly. The seventh group of error was the unity of the essay. The meaning of the story that had the relationship with the whole essay each other was the most found.

The way to solve the above problems from perception was to rely on the writing pattern and component of the writing intensively. Practised students to think, analyze about assigned topics or pictures until they had abilities to answer the questions such as who, what, where, and how. Furthermore, students should be improved in critical thinking to answer the why question which was the high level of thinking skill. Studied vocabulary, idioms with practice, read more about the core Thai language scriptures, noticed how to use words that match with the meaning and position and wrote the essays more often.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการ
สอบได้พิจารณาสารนิพนธ์ เรื่อง การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาไทยของนักศึกษา
ชาวจีนในโครงการแลกเปลี่ยนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ของ นายสุวศิน เกษมปิติ ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....

(รองศาสตราจารย์จินตนา พุทฺธเมตตะ)

ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร

.....

(อาจารย์ ดร.วิชชุกร ทองหล่อ)

คณะกรรมการสอบ

.....

ประธาน

(รองศาสตราจารย์จินตนา พุทฺธเมตตะ)

.....

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ ดร.วิชชุกร ทองหล่อ)

.....

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รุ่งฤดี แผลงศร)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

(อาจารย์ ดร.วาทินี อรรถนัสชาติ)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2556

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์ จินตนา พุทธิเมตตะ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้ให้ความรู้ ดูแลและกรุณาให้คำปรึกษา แนวคิด ข้อเสนอแนะอันเป็น ประโยชน์ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องจนเสร็จสมบูรณ์เป็นสารนิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ไพฑูล ดวงจันทร์ อาจารย์พัชนี ไชติกเสถียร อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตะ และอาจารย์ภรพัชร์ สร้อยระย้า ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบ และให้คำแนะนำ การสร้างเกณฑ์การประเมินการเขียนเรียงความ และเครื่องมือในการวิจัย

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ทุกท่าน รวมถึงผู้ช่วยศาสตราจารย์ไตรรัตน์ พิพัฒน์โกศล ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัทยา การะเจตีย์ อาจารย์พวงทอง แก้วนาเส็ง อาจารย์สิริวรรณ ฉันทนะสานนท์ และคณาจารย์ทุกท่านที่ได้กรุณาให้คำแนะนำในการวิจัยและตรวจสอบข้อมูล ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณอาจารย์บุษรา อ้วนศรี รวมถึงคณาจารย์ และนักศึกษาชาวจีนในโครงการ แลกเปลี่ยน ภาควิชาสาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ขอขอบพระคุณอาจารย์จันทร์ทิพย์ ลิ้มทอง ที่เปิดโอกาสในการศึกษาต่อ อีกทั้งสอนวิธีการเรียนการทำงานอย่างเป็นระบบ รวมถึงคุณจันทิรา จิตวีระ อาจารย์ทิพย์มพร สวัสดิ์โยธิน และกัลยาณมิตรทุกท่าน ทั้งที่สถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ และโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ(ฝ่ายประถม) ที่ได้ให้คำปรึกษา เต็มเต็มกำลังใจ และให้ความช่วยเหลือจนกระทั่ง ประสบผลสำเร็จ

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดามารดา ผู้ให้ชีวิต ให้แนวทาง ด้วยความรัก ความห่วงใยและความเสียสละเสมอมาขอกราบขอบพระคุณ คุณครูทุกท่านที่อบรมสั่งสอน และประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้ศิษย์ประสบความสำเร็จในวันนี้

สุวสิน เกษมปิติ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	6
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	6
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	7
2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเรียงความ.....	11
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเรียงความ.....	11
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความ.....	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความ.....	23
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเขียนภาษาต่างประเทศ.....	26
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเขียนภาษาต่างประเทศ.....	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเขียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ.....	27
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	32
ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเรียงความ.....	32
ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเขียนภาษาต่างประเทศ.....	32
กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	32
สร้างเครื่องมือที่ใช้ในทดสอบการเขียนเรียงความ.....	32
การรวบรวมข้อมูล.....	32
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
การนำเสนอผลงานวิจัย.....	33

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34
ข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความ.....	34
รูปแบบการเขียนเรียงความ.....	35
การใช้ถ้อยคำสำนวน.....	36
การลำดับความ.....	36
การขยายความ.....	37
ความคิด.....	38
ความรู้ในเรื่อง.....	39
เอกภาพของเรื่อง.....	40
5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	45
สรุปผลการวิจัย.....	45
อภิปรายผลการวิจัย.....	46
ข้อเสนอแนะ.....	48
บรรณานุกรม	49
ภาคผนวก	54
ภาคผนวก ก. ประวัติผู้เชี่ยวชาญ.....	55
ภาคผนวก ข. แบบทดสอบก่อนเรียนเรื่องการเขียนเรียงความ.....	71
ภาคผนวก ค. ใบความรู้เรื่องการเขียนเรียงความ.....	77
ภาคผนวก ง. ตัวอย่างการเขียนเรียงความ.....	81
ประวัติย่อผู้วิจัย	123

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 คะแนนเฉลี่ยและร้อยละของการเขียนเรียงความ.....	34
2 ความถี่ และร้อยละจำแนกตามลักษณะข้อบกพร่องเรื่องรูปแบบ การเขียนเรียงความ.....	35
3 ความถี่ และร้อยละจำแนกตามลักษณะข้อบกพร่องเรื่องการใช้ถ้อยคำสำนวน.....	35
4 ความถี่ และร้อยละจำแนกตามลักษณะข้อบกพร่องเรื่องการลำดับความ.....	36
5 ความถี่ และร้อยละจำแนกตามลักษณะข้อบกพร่องเรื่องกรขยายความ.....	36
6 ความถี่ และร้อยละจำแนกตามลักษณะข้อบกพร่องเรื่องความคิด.....	37
7 ความถี่ และร้อยละจำแนกตามลักษณะข้อบกพร่องเรื่องความรู้ในเรื่อง.....	37
8 ความถี่ และร้อยละจำแนกตามลักษณะข้อบกพร่องเรื่องเอกภาพ.....	38

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การสอนภาษาไทยในฐานะต่างประเทศเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่มีมาเป็นเวลานาน ทั้งยังมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง เปลี่ยนแปลงไปตามความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่หลอมรวมการติดต่อสื่อสาร การค้า การคมนาคม และปัจจัยอื่นๆ ระหว่างประเทศ ทำให้ทุกประเทศในโลกมีความใกล้ชิดกันมากขึ้น เมื่อประชาคมโลกเป็นหนึ่งเดียว การเรียนรู้ภาษาของแต่ละประเทศจึงมีความจำเป็นและสำคัญ ทั้งด้านการติดต่อธุรกิจหรือกิจกรรมส่วนตน ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ชาวต่างประเทศให้ความสนใจที่จะเข้ามาลงทุนธุรกิจ ท่องเที่ยวและอื่นๆ ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารจึงมีความจำเป็นและคนต่างชาติให้ความสำคัญ ด้วยเหตุนี้ การสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ จึงขยายตัวอย่างกว้างขวางจนเปิดเป็นสถาบันสอนภาษาไทย อาทิ สถาบันสอนภาษาAUA อีกทั้งในมหาวิทยาลัยทั้งของภาครัฐและเอกชนก็ได้มีการจัดโครงการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติระยะสั้น ระยะยาว และสุดท้ายได้มีการสร้างหลักสูตรระดับประกาศนียบัตร และระดับปริญญาโท ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อผลิตครูที่มีความชำนาญเฉพาะด้านในการสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างชาติ

แม้กระทั่งสถาบันสอนภาษาไทยในต่างประเทศ ทั้งยุโรป อเมริกา ออสเตรเลีย และเอเชีย ก็มีการเปิดสอนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเอก ดังที่อัครา บุญทิพย์(2549:online)กล่าวว่า การเรียนภาษาไทยถือเป็นศาสตร์ในวิชาสาขามนุษยศาสตร์หรือสังคมศาสตร์ซึ่งมหาวิทยาลัยในต่างประเทศเปิดสอนมานานแล้ว อย่างมหาวิทยาลัยปักกิ่ง ของประเทศจีน เรียนภาษาไทยมานานกว่า 40-50 ปี มหาวิทยาลัยในเกาหลี สอนภาษาไทยมา 40 ปี ในญี่ปุ่นก็เช่นเดียวกัน ส่วนประเทศแถบยุโรปและอเมริกาเรียนภาษาไทยเป็นวิชาเลือกสาขาหนึ่ง ในวิชาทาง Area Study หรือ Asia Study นักศึกษาที่สนใจก็จะเลือกเรียนวิชาภาษาไทย นอกจากนี้ หน่วยงานด้านความมั่นคง ทางทหารหรือการทูตในต่างประเทศจะเรียนภาษาต่างๆ รวมทั้งภาษาไทยด้วย ส่วนใหญ่จะเป็นประเทศที่เกี่ยวข้องกันหรือประเทศที่ให้ความสนใจ เพราะต้องมาดำเนินนโยบายด้านต่างประเทศจึงต้องเรียนภาษา ณ ประเทศนั้นๆ เพื่อจะได้มาประสานงานได้ อย่างไม่มีปัญหา จนกระทั่งปัจจุบันที่โลกเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์หลายมหาวิทยาลัยในต่างประเทศจึงมีการเปิดสอนวิชาเอกภาษาไทยหรือวิชาเลือกภาษาไทยอย่างกว้างขวาง

ความข้างต้นสอดคล้องกับ ปรีชา นิธิยุประดิษฐ์(2545:1-3)ที่กล่าวว่า จากประวัติศาสตร์ที่คนไทยติดต่อกับชาวต่างชาติ ความสนใจต่อศึกษาภาษาไทยเป็นภาษาที่สองหรือเป็นภาษาต่างประเทศของชาวต่างชาติก็เริ่มขึ้น มีการพัฒนาเข้าสู่การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในรูปแบบต่างๆ อาทิ สถาบัน

สอนภาษาไทย โรงเรียนสอนภาษาไทย และสาขาวิชาภาษาไทยของมหาวิทยาลัยทั้งรัฐและเอกชนในปัจจุบัน ซึ่งเปิดสอนแก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศเป็นจำนวนมากทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยเฉพาะในกลุ่มเอเชียอาคเนย์ ประเทศที่มีความสัมพันธ์กับประเทศไทยอย่างยาวนานตั้งแต่ประวัติศาสตร์สมัยสุโขทัย คือ สาธารณรัฐประชาชนจีน แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าวได้หยุดชะงักลงชั่วคราวเมื่อครั้งปกครองประเทศด้วยระบบคอมมิวนิสต์ จนกระทั่งสมัย พล.ต.หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ความสัมพันธ์ไทยจีนได้รับการฟื้นฟู และสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2518 เป็นต้นมา ภายหลังจากการเติบโตโตของเศรษฐกิจมีผลให้ประเทศจีนเข้ามาลงทุนในประเทศไทยมากขึ้น รวมถึงแนวนโยบายด้านการศึกษาของจีนที่สนับสนุนให้พลเมืองเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จึงเป็นเหตุให้ปริมาณนักศึกษาชาวจีนในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น

จากการสำรวจสถิติการเข้ามาเรียนภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ กุลกาญจน์ เอี่ยมธาดานัย (2553:2) กล่าวว่า ในปี พ.ศ.2546มีนักเรียนต่างชาติเข้ามาเรียนในระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย 4,343 คน เป็นชาวจีน 946 คน รองลงมาเป็นชาวเวียดนาม พม่า อินเดีย ญี่ปุ่น บังคลาเทศ เนปาล ใต้หวันและสหรัฐอเมริกา นอกจากนี้ ธงทอง จันทรางศุ เลขาธิการสภาการศึกษา(สกศ.) กล่าวว่า จากการสำรวจพบนักศึกษาต่างชาติ สนใจมาเรียนในสถาบันอุดมศึกษาไทยเพิ่มมากขึ้นทุกปี โดยมหาวิทยาลัยยอดนิยม 10 อันดับแรก ที่ชาวต่างชาติเข้ามาศึกษาต่อ ดังนี้

ลำดับที่	มหาวิทยาลัย	ปี 2548	ปี 2549
1	มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	2,248 คน	2,406 คน
2	มหาวิทยาลัยมหิดล	476 คน	734 คน
3	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	243 คน	419 คน
4	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	217 คน	397 คน
5	วิทยาลัยมิชชัน(Mission College)	179 คน	365 คน
6	มหาวิทยาลัยสยาม	170คน	250 คน
7	มหาวิทยาลัยรังสิต	170 คน	219 คน
8	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	148 คน	186 คน
9	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	146คน	177 คน
10	มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด	123 คน	173 คน

ชาวต่างชาติที่นิยมมาเรียนมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ จีน พม่า เวียดนาม สหรัฐอเมริกา และลาว สาขาที่ยอดนิยม 5 อันดับแรก ได้แก่ บริหารธุรกิจ ภาษาไทย การตลาด บริหารธุรกิจ

นานาชาติและไทยศึกษา ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยชั้นนำในประเทศไทยอีกจำนวนมากที่ทำการตกลงร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในประเทศจีนด้านการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างกัน ตัวอย่างเช่น มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ, มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏต่างๆ (เจาะลึกโรงเรียน, 2551:online) จนกระทั่งปี พ.ศ.2551-2552 คณะกรรมการการอุดมศึกษาสำรวจพบว่ามีจำนวนนักศึกษาชาวจีนเข้ามาศึกษาต่อยังประเทศไทยเป็นจำนวนกว่าหมื่นคนซึ่งถือว่ามีจำนวนมากเป็นอันดับหนึ่งของนักเรียนต่างชาติที่เข้ามาเรียนในประเทศไทย (ผู้จัดการ,2553:online)

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2539:7) ได้ระบุว่า ภาษาไทยมีความสำคัญทั้งในฐานะภาษาประจำชาติ เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารและเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ จึงเห็นควรให้ผู้เรียนเห็นคุณค่า มีความรู้ มีทักษะ และมีทัศนคติถูกต้องตามความเหมาะสมกับวัยและระดับชั้น เพื่อให้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาตนเองและสังคม ดังนั้น การเรียนภาษาไทยจึงควรจัดการเรียนการสอนให้ครอบคลุมและมุ่งเน้นสัมฤทธิ์ผลของทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และโดยเฉพะอย่างยิ่งการเขียน ซึ่งเป็นหนึ่งในทักษะที่มีสำคัญในการสื่อสาร ดังที่ อัครา บุญทิพย์ (2535: 5)กล่าวว่า การเขียนประโยคแต่ละประโยค ผู้เขียนควรคำนึงถึงการใช้คำให้ถูกต้องตามความหมายใช้คำให้ถูกหน้าที่ของคำ ลำดับถ้อยคำให้ถูกต้องตามลำดับภาษา ประโยคที่ดีสำหรับการเขียน ควรเป็นประโยคสั้นๆ เพราะประโยคสั้นมักแสดงส่วนละเอียดได้ดีกว่าประโยคยาว สื่อสารได้ง่าย ตรง และชัดเจน ช่วยให้ผู้อ่านจดจำ และเข้าใจได้เร็ว ทั้งนี้ ประโยคที่ดี ควรเขียนด้วยภาษาง่ายๆ ไม่ใช้คำฟุ่มเฟือย ไม่ใช้ศัพท์ยาก หรือหรูหราเกินไป และที่สำคัญ คือ ต้องมีสาระพลังในการสื่อความหมาย นอกจากนี้ การเขียนยังเป็นทักษะที่ซับซ้อน และเรียนรู้ยากที่สุด สุจริต เพียรชอบ(2540:92) มีความเห็นว่าในบรรดาทักษะทางภาษาทั้งสี่ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่สลับซับซ้อนและยากที่สุด เนื่องจากในการสื่อสารด้วยการเขียนนั้น ผู้เขียนจะต้องใช้ความสามารถของตนเองสื่อความหมายแทนคำพูดโดยมิให้สูญหายเพื่อสื่อความหมายถึงผู้อ่าน โดยปราศจากความช่วยเหลือของผู้อื่นดังที่ ณรงค์ฤทธิ์ ศักดารณรงค์ (2537:50) ได้กล่าวไว้ สามารถนำมาเสริมได้ คือ การเขียนเป็นการแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความต้องการของผู้ส่งสารออกไปเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้ผู้รับสารสามารถอ่านเข้าใจ ได้รับทราบความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความต้องการเหล่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนในภาษาไทยมีแบบแผนที่ต้องรักษา มีถ้อยคำสำนวนสำหรับใช้เฉพาะและต้องเขียนให้ชัดเจน ผู้อ่านหรือผู้รับสารจึงจะสามารถเข้าใจได้ การเขียนที่ใช้สื่อความหมายกันในชีวิตประจำวันจะเป็นกลุ่มคำ วลี ประโยค และข้อความ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นกลุ่มคำ วลี ประโยคหรือข้อความก็ตาม จะต้องประกอบไปด้วยคำ หากผู้เขียนเขียนคำผิดพลาด คลาดเคลื่อนหรือบกพร่องไป จะทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนแปลงไป สื่อความหมายได้ไม่ตรงจุดมุ่งหมายของผู้เขียนซึ่งอาจจะสร้างความเข้าใจผิดจนเกิดความเสียหายได้

นอกจากการเขียนที่ถูกต้องตามอักขรวิธีจะเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ทำให้การสื่อความหมายถูกต้องแล้ว การเขียนยังต้องเป็นระเบียบสวยงามและสื่อความ มีรูปแบบได้ สามารถถ่ายทอดความคิดสามารถลำดับเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่เขียน เขียนแสดงความนึกคิดอย่างเสรี และเขียนเชิงสร้างสรรค์ จึงนับว่าเป็นพัฒนาการด้านการเขียนอีกระดับหนึ่งที่ส่งผลให้การสื่อสารสมบูรณ์ และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ผู้เรียนภาษาไทยไม่ว่าจะนักศึกษาไทยหรือจีน ที่จะเป็นผู้เขียนได้ดีจะต้องได้รับการฝึกฝน ดังผลการวิจัยของ วัชรภรณ์ สอนคุณ (2533:203) พบว่า ความสามารถเฉลี่ยในการใช้ภาษาไทยของผู้เรียนเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ความสามารถในการพูด ความสามารถในการฟัง ความสามารถในการอ่าน และความสามารถในการเขียน สรุปได้ว่า ความสามารถในการเขียนของนักศึกษาต่างชาตินั้นอ่อนที่สุด

ดังนั้น ข้อบกพร่องด้านการเขียนของทั้งผู้เรียนชาวไทย ชาวจีน และชาติอื่นๆ จึงเป็นกรณีที่ครูผู้สอนภาษาไทยประสบอยู่เสมอ ผลงานวิจัยของจินตนา พุทธเมตตะ(2553:56)พบว่า ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาแลกเปลี่ยน วิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 3 ภาควิชาภาษาไทย คณะภาษาและวัฒนธรรมตะวันออก มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าระหว่างประเทศ กวางตุ้ง สาธารณรัฐประชาชนจีน พ.ศ.2552 จำนวน 22 คน ได้แก่ การวางรูปสระและรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง การสะกดการันต์ การใช้คำไม่ถูกต้อง การใช้ประโยค การเว้นวรรคตอน และการเขียนย่อหน้า เช่นเดียวกับผลงานวิจัยของกุลกาญจน์ เขียมธาดานัย(2553:52) พบว่า ปัญหาการเขียนผิดอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน คือ ผิดอักขรวิธีด้านพยัญชนะ ผิดอักขรวิธีด้านสระ ผิดอักขรวิธีด้านตัวสะกด ผิดอักขรวิธีด้านวรรณยุกต์ และผิดอักขรวิธีด้านการันต์ นอกจากนี้ ชนิกา คำพุ่ม (2545) ได้ศึกษาเรื่องการใช้ภาษาของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทย สถาบันชนชาติยูนนาน พบว่า การเขียนพยัญชนะต้นผิดมากที่สุด รองลงมา คือ การเขียนพยัญชนะท้ายผิด การเขียนสระผิด ส่วนปัญหา การใช้ประโยคในการเขียนที่พบมากที่สุด คือ การใช้คำไม่ถูกต้องตามความหมายและหน้าที่ พร้อมกันนี้ยังพบการใช้คำเกิน การขาดคำ และการเรียงคำเข้าประโยคไม่ถูกต้อง สอดคล้องกับผลการวิจัยของสิระ สมนาม (2550:บทคัดย่อ) พบว่า ลักษณะการเขียนผิดของนักศึกษาชาวจีนที่พบมากที่สุด ได้แก่ ข้อผิดพลาดในระดับการแต่งประโยค รองลงมาคือ ข้อผิดพลาดในระดับคำ และข้อผิดพลาดในเรื่องการสะกดไม่ถูกต้อง ยิ่งไปกว่านั้น อัจฉรา ชิวพันธ์ (2535:5) ได้กล่าวว่า การที่นักเรียนเขียนไม่ได้ดี ใช้ภาษาไม่สละสลวย ไม่มีสุนทรียภาพทางภาษา ใช้ภาษาไม่ถูกต้องกับบุคคลและกาลเทศะ หรือใช้ภาษาพูดในการเขียน ขาดการรักการเขียนหรือนำการเขียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน จึงเป็นข้อสังเกตเพิ่มเติมได้ว่า ปัญหาด้านการเขียนนั้นมิได้จำเพาะอยู่เพียงการเขียนถูกผิดตามอักขรวิธี แต่ยังส่งผลถึงการเขียนในระดับสูงขึ้นไปในด้านทักษะภาษาและการสื่อสาร

การเขียนเรียงความเป็นกิจกรรมหนึ่งการเรียนการสอนที่เหมาะสมต่อการฝึกฝนผู้เรียน เนื่องจากการเขียนเรียงความเป็นการฝึกให้ผู้เขียนรู้จักการใช้ภาษา การสะกดคำ การผูกประโยคเพื่อสื่อความหมาย การแสดงและลำดับความคิด ตลอดจนการเขียนเรียบเรียงเรื่องราว และถ่ายทอดความรู้สึกผู้อ่าน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวตามลำดับเนื้อความที่เป็นขั้นตอน ทั้งนี้ก็เพราะการเขียนเรียงความต้องเขียนตามหลักการใช้ภาษา ความถูกต้อง มีเนื้อหาสาระน่าอ่านซึ่งแตกต่างจากการเขียนและการประพันธ์ประเภทอื่นๆ สอดคล้องกับที่ ผกา สัตยธรรม (2528:19) ที่ได้ให้ความเห็นว่า การเขียนเรียงความเป็นการแสดงออกทางความคิดโดยอาศัยความรู้และทักษะที่บูรณาการจากการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน กล่าวได้ว่าการเขียนเรียงความเป็นการประเมินผลการเรียนรู้และทักษะทางภาษาไทยได้มากที่สุด นอกจากนี้ ผลจากการเขียนเรียงความยังสามารถนำมาวิเคราะห์และแปลผลได้หลายประการ อาทิ ความสามารถในการเขียนเรียงความได้ ย่อมหมายถึงความสามารถในการอ่านได้ด้วย โดยเฉพาะการลำดับความคิดที่เป็นตัวแปรสำคัญประการหนึ่งของการสื่อสาร (กนกพร รัตนศิลป์ชัย ,2546:3) ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนักศึกษาต่างชาติ โดยเฉพาะนักศึกษาชาวจีนในสถาบันอุดมศึกษาไทยที่มีปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

การประเมินผลงานเขียนเรียงความนั้น สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536, หน้า 35) ได้ให้เกณฑ์การตรวจไว้ ดังนี้ คือ

1. การสื่อความระดับดี
2. การใช้ภาษาระดับดี
3. การลำดับความคิดระดับดี
4. รูปแบบการเขียนระดับดี
5. ความคิดเชิงสร้างสรรค์ระดับดี
6. การสะกดคำระดับดี
7. การผูกคำเป็นประโยคระดับดี

จากความสำคัญของงานเขียนเรียงความดังที่กล่าวไว้ตอนต้น และจากประสบการณ์การสอนเขียนเรียงความให้นักศึกษาต่างประเทศของผู้วิจัย ทำให้พบข้อบกพร่องมากมาย ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความตั้งใจที่จะศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความของนักศึกษาชาวจีน เพื่อนำผลการวิจัยไปวิเคราะห์หาแนวทางแก้ไขข้อบกพร่องที่จะเกิดขึ้นในการเขียนเรียงความ อันเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวจีนและชาวต่างประเทศที่สนใจศึกษาวิชาการเขียนโดยเฉพาะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความของนักศึกษาชาวจีน รูปแบบการเขียน ความรู้ในเรื่อง ความคิด การใช้ถ้อยคำสำนวน การขยายความ การลำดับความ และเอกภาพของเรื่อง
2. เพื่อหาแนวทางแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นในการเขียนเรียงความ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ได้แนวทางในการสอนวิชาการเรียงเขียนเรียงความภาษาไทยแก่นักศึกษาชาวจีนและชาวต่างประเทศ เป็นแนวทางในการสร้างแบบเรียน และแบบฝึกการเขียนเรียงความอีกทั้งได้แนวทางแก้ไขข้อบกพร่องไปใช้สอนการเขียนเรียงความแก่นักศึกษาชาวจีนและชาวต่างประเทศที่สนใจ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

1. ประชากร คือ นักศึกษาชาวจีนสาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 40 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 20 คน

3. เนื้อหาในการวิจัย

3.1 เขียนเรื่องจากชื่อเรื่องที่กำหนดให้ ผู้วิจัยได้กำหนดชื่อเรื่องที่เหมาะสมสำหรับการเขียนเรียงความ นักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จำนวน 5 ชื่อ โดยศึกษาข้อมูลจากอาจารย์ผู้สอน รายวิชา และประสบการณ์ของนักศึกษา และได้ประเด็นที่จะนำมาเขียน จำนวน 5 ประเด็น ดังนี้

3.1.1 กิจกรรมยามว่างที่ชื่นชอบ

3.1.2 ประเทศไทยที่ฉันเห็น

3.1.3 อร่อยกับอาหารไทย

3.1.4 ท่องเที่ยวสุดชิวในประเทศไทย

3.1.5 วัฒนธรรมไทยในสายตาชาวต่างชาติ

3.2 ศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความของนักศึกษชาวจีนดังต่อไปนี้

3.2.1 รูปแบบการเขียน ระดับดี : มีรูปแบบการเขียนเรียงความที่ดี คือ มีคำนำ เนื้อหา และสรุป โดยทั้งสามส่วนนั้นมีความยาวของข้อความแต่ละส่วนเป็นสัดส่วนกัน

3.2.2 การสื่อความ ระดับดี : เขียนให้ผู้อ่านทราบเรื่อง เนื้อหาสาระ (ความรู้) และความคิดของผู้เขียนได้ โดยสอดคล้องกับเรื่องและรูปภาพที่กำหนดให้

3.2.3 ความคิดเชิงสร้างสรรค์ ระดับดี : มีข้อความโน้มน้าวให้ผู้อ่านมองเห็นสิ่งดีงามมีประโยชน์มีคุณค่าและชักชวน หรือเสนอแนวทางปฏิบัติเพื่อประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น

3.2.4 การใช้ภาษา ระดับดี : ใช้ภาษาสุภาพ เป็นภาษาเขียน ไม่ใช่ภาษาพูด เป็นประโยคที่ครบถ้วนตามองค์ประกอบ อ่านแล้วราบรื่น สละสลวย (เน้นความราบรื่น สละสลวยของภาษา และการเลือกใช้คำในการสื่อความหมายเป็นหลัก ไม่ใช่ประโยคซ้ำๆ)

3.2.5 การขยายความ หมายถึง ความสามารถในการเขียนข้อความเพื่ออธิบายความหมายที่บอกถึงเหตุและผล หรือคำอธิบายต่างๆ ในเชิงเหตุผล อาทิ การยกตัวอย่าง อุปมาอุปไมยให้เห็นข้อเท็จจริงในเรื่อง

3.2.6 การลำดับความคิด ระดับดี : ลำดับเหตุการณ์ได้ต่อเนื่อง เป็นเหตุเป็นผล ไม่เขียนซ้ำ วกวน สับสน

3.2.7 เอกภาพของเรื่อง: เขียนเป็นเรื่องราวเดียวกัน สัมพันธ์กันทั้งเรื่อง ไม่เขียนนอกเหนือไปจากขอบเขตของเนื้อหาที่กำหนด

ข้อตกลงเบื้องต้น

การศึกษาและพิจารณาข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความที่ปรากฏในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยกำหนดใช้เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนเรียงความ ที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติกำหนดไว้ ร่วมกับงานวิจัยเรื่องรูปแบบการสอนและปัญหาของการสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของสุนันท์ ศลโกสุม (2526 ภาคผนวก) ดังนี้

เกณฑ์การประเมิน	คะแนนเต็ม (20)
1. รูปแบบการเขียน	3
2. ความรู้ในเรื่อง	3
3. ความคิด	3
4. การใช้ถ้อยคำสำนวน	3
5. การขยายความ	3
6. การลำดับความ	3
7. เอกภาพของเรื่อง	2

ความหมายของเกณฑ์และการพิจารณาให้คะแนน

1. องค์ประกอบ หมายถึง ความถูกต้องตามรูปแบบการเขียนเรียงความอันประกอบด้วย คำนำ เนื้อเรื่อง และสรุป

เกณฑ์การให้คะแนน	ลำดับคะแนน
องค์ประกอบครบถ้วน คือ ชื่อเรื่อง คำนำ เนื้อเรื่อง และสรุป	ให้ 3 คะแนน
มีเนื้อเรื่อง คำนำและสรุป แต่ขาดชื่อเรื่อง	ให้ 2 คะแนน
มีเนื้อเรื่องแต่ขาดองค์ประกอบอื่น 2 ส่วน	ให้ 1 คะแนน

2. ความรู้ในเนื้อเรื่อง หมายถึง การเขียนเนื้อเรื่องที่มีขอบข่ายครอบคลุมและตรงกับจุดมุ่งหมายที่วิเคราะห์ได้จากเนื้อเรื่องที่กำหนดให้

เกณฑ์การให้คะแนน	ลำดับคะแนน
เขียนได้ครอบคลุมเนื้อหาสอดคล้องกับชื่อเรื่องอย่างชัดเจน	ให้ 3 คะแนน
เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อเรื่องบางตอน แต่บางตอนเขียนนอกนอกเรื่อง	ให้ 2 คะแนน
เนื้อหาสับสนวาม	ให้ 1 คะแนน

3. ความคิด หมายถึง แนวคิดที่เขียนให้แง่คิดเกี่ยวกับเนื้อหา หรือหัวข้อเรื่องที่เขียน ให้คติสอนใจ หรือมีความคิดเห็นแปลกใหม่

เกณฑ์การให้คะแนน	ลำดับคะแนน
แนวคิดแปลกใหม่	ให้ 3 คะแนน
แนวคิดแสดงแง่มุมต่างๆ	ให้ 2 คะแนน
แนวคิดถูกต้องตามเนื้อหา	ให้ 1 คะแนน

4. การใช้ถ้อยคำสำนวน หมายถึง การใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักการเขียนภาษาไทย คำนึงถึงการใช้ถ้อยคำ การใช้ประโยค การให้ความหมายของคำ ความหมายของประโยคได้ถูกต้องตามหลักการและเหตุผล

เกณฑ์การให้คะแนน	ลำดับคะแนน
ใช้ถ้อยคำสำนวนถูกต้อง เกินร้อยละ 80 ของข้อความที่เขียน	ให้ 3 คะแนน
ใช้ถ้อยคำสำนวนได้ ประมาณร้อยละ 61 – 79 ของข้อความที่เขียน	ให้ 2 คะแนน
ใช้ถ้อยคำสำนวนได้ ประมาณร้อยละ 51 – 60 ของข้อความที่เขียน	ให้ 1 คะแนน

5. การขยายความ หมายถึง ความสามารถในการเขียนข้อความเพื่ออธิบายความหมายที่บอกถึงเหตุและผล หรือคำอธิบายต่างๆ ในเชิงเหตุผล อาทิ การยกตัวอย่าง อุปมา อุปไมยให้เห็นข้อเท็จจริงในเรื่อง

เกณฑ์การให้คะแนน	ลำดับคะแนน
มีการขยายความ อุปมาอุปไมยหรือการชี้แนะให้เหตุผลอย่างถูกต้อง	ให้ 3 คะแนน
มีการขยายความ แต่เป็นการขยายความที่ไม่ถูกต้องสมบูรณ์	ให้ 2 คะแนน
มีการขยายความ แต่เป็นการขยายความที่ผิดความหมาย	ให้ 1 คะแนน

6. การลำดับความ หมายถึง การเรียบเรียงเนื้อหาในการเขียนได้ต่อเนื่อง ไม่สับสนวุ่นวาย รวมถึงการเขียนเรื่องในเค้าโครงเรื่องที่ต้องการ มีบทนำ เนื้อหาและส่วนสรุป

เกณฑ์การให้คะแนน	ลำดับคะแนน
การลำดับความถูกต้องทุกประการ	ให้ 3 คะแนน
การลำดับความสับสนบางตอน	ให้ 2 คะแนน
การลำดับความสับสนและเข้าใจผิดในเรื่อง	ให้ 1 คะแนน

7. เอกภาพในเรื่อง หมายถึง การเขียนเป็นเรื่องราวเดียวกัน สัมพันธ์กันทั้งเรื่อง ไม่เขียนนอกเหนือไปจากขอบเขตของเนื้อหาที่กำหนด

เกณฑ์การให้คะแนน	ลำดับคะแนน
เขียนในขอบเขตของเนื้อหา มีใจความที่สัมพันธ์กันทั้งเรื่อง	ให้ 2 คะแนน
เขียนในขอบเขตของเนื้อหา แต่ใจความไม่สัมพันธ์กัน	ให้ 1 คะแนน

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ เดือนพฤศจิกายน 2555 - มีนาคม พ.ศ. 2556

สัปดาห์ที่	เดือน	แผนดำเนินงานวิจัย
1-2	พฤศจิกายน 2555	-รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการเขียนเรียงความ และเกณฑ์การประเมินการเขียนเรียงความ
3 - 4	พฤศจิกายน 2555	-สร้างเกณฑ์การประเมินการเขียนเรียงความ - สร้างแบบทดสอบก่อนเรียน - สร้างใบงานการเขียนเรียงความ
1-2	ธันวาคม 2555	- เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณา
3 - 4	ธันวาคม 2555	-ปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
1 - 3	มกราคม 2556	- ทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มประชากรเพื่อหากลุ่มตัวอย่าง - ประมวลผล - ได้กลุ่มตัวอย่าง
1 - 2	กุมภาพันธ์ 2556	- ปฐมนิเทศกลุ่มตัวอย่าง
3	กุมภาพันธ์ 2556	- เก็บข้อมูลครั้งที่ 1 (จำนวน 20 ชิ้นงาน)
4	กุมภาพันธ์ 2556	- เก็บข้อมูลครั้งที่ 2 (จำนวน 20 ชิ้นงาน)
1	มีนาคม 2556	-วิเคราะห์ข้อมูล ประเมินผลและให้คะแนนชิ้นงาน
2	มีนาคม 2556	-คำนวณหาค่าร้อยละของข้อบกพร่องตามหมวดหมู่
3 - 4	มีนาคม 2556	-สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ - เสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์พิจารณา - ปรับแก้ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

บทที่ 2

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยเรียบเรียงตามลำดับเรื่องดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวข้องกับการเขียนเรียงความ
  - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเรียงความ
  - 1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความ
  - 1.3 งานวิจัยเกี่ยวข้องข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเขียนภาษาต่างประเทศ
  - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเขียนภาษาต่างประเทศ
  - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเขียนภาษาต่างประเทศ

1. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวข้องกับการเขียนเรียงความ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเรียงความ

ความหมายของเรียงความ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542กำหนดให้เรียงความ หมายถึงการนำข้อความต่างๆ มาแต่งเรียบเรียงให้เป็นเรื่องราว แต่งหนังสือในลักษณะที่ใช้พูดหรือเขียนกันเป็นสามัญต่างจากลักษณะที่แต่งเป็นร้อยกรอง (ราชบัณฑิตยสถาน. 2546: 968)

เปลื้อง ณ นคร (2512: 1) กล่าวถึงเรียงความว่า การแสดงความคิด ความรู้สึก ความเข้าใจของเราให้ผู้อื่นทราบ การแสดงดังว่ันย่อมนำทำได้ด้วยการพูดและเขียนเป็นตัวหนังสือจะพูดก็ดี จะเขียนเป็นตัวหนังสือก็ดีเราย่อมหยิบเอาถ้อยคำมาเรียงลำดับกันเป็นข้อความสั้นๆ เรียกว่า ประโยค ประโยคแต่ละประโยคย่อมมีเนื้อเรื่องติดต่อกันเป็นข้อความใหญ่ เรียกว่า เรื่องหนึ่ง

นอกจากนี้ ยูพา สงศิริ(2523: 67) ได้กล่าวถึงความหมายของการเรียงความไว้คล้ายคลึงกัน คือ การนำเอาข้อความ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นรูปประโยคมาเรียงกันให้มีความหมายเกี่ยวพันต่อเนื่องกันไป และมุ่งไปสู่ข้อใหญ่ ใจความสำคัญอันใดอันหนึ่ง

คำว่าเรียงความนี้ บางครั้งก็มีผู้ใช้คำว่าความเรียงแทน ดังเช่น วาสนา เกตุภาค (ม.ป.ป.: 35) กล่าวว่า คำว่าเรียงความและความเรียงมักจะใช้แทนกันเสมอในความหมายเดียวกัน คือ การแต่งหรือการเรียบเรียงถ้อยคำสำนวนให้เป็นเรื่อง เพื่อแสดงออกซึ่งความรู้ ความคิด ความเข้าใจ หรือข้อมูลข้อเท็จจริงต่าง ๆ สอดคล้องกับผกา สัตยธรรม (2528: 5) ที่ให้คำจำกัดความว่า เรียงความ คือ การแต่งความเป็นลักษณะการเขียนเรื่องแบบหนึ่งของการเขียนในความเรียง

ในขณะที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ(2536: 4) มีความเห็นที่แตกต่างกันไปโดยกล่าวว่า การลำดับประโยคเป็นข้อความเพื่อถ่ายทอดให้ผู้อื่นทราบนั้นเป็นได้เพียงความเรียง แต่ถ้าความเรียงนั้นมืองค์ประกอบครบถ้วนทั้งคำนำ ตัวเรื่อง และคำลงท้าย จึงจะเรียกว่า เรียงความ เพราะเรียงความเป็นการเขียนให้ถูกต้องตามรูปแบบและหลักเกณฑ์ของภาษา

จากการศึกษาข้างต้น กล่าวโดยสรุปได้ว่า เรียงความคือ การเรียบเรียงข้อความที่แสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก ตลอดจนความเข้าใจและประสบการณ์ให้ผู้อื่นทราบอย่างมีแบบแผน ที่ถูกต้องตามรูปแบบอันเป็นหลักเกณฑ์ทางภาษา

ประเภทของเรียงความ

ชัยนันท์ นันทพันธ์ (2526: 4) ได้แบ่งประเภทเรียงความตามโอกาสกาลเวลาในการเขียน เป็น 2 ประเภท คือ

1. เรียงความสอบไล่เป็นการเขียนเรียงความในห้องสอบไล่ ไม่ว่าจะเป็นการสอบในโรงเรียน วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยก็ตาม หรือการเขียนเรียงความเพื่อสอบเข้าทำงาน สอบเข้ารับราชการ สอบเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง เป็นต้น การเขียนเรียงความประเภทนี้ ผู้เขียนต้องเขียนเรียงความโดยอาศัยความรู้ ความคิด และจินตนาการจากมันสมองของตนเองอย่างแท้จริง ต้องเขียนให้เสร็จทันเวลาและสมบูรณ์ครบถ้วนถูกต้องตามลักษณะการเขียนเรียงความ และมีความยาวตามที่กำหนดไว้ในข้อสอบไล่ แต่เป็นการฝึกฝนการเขียนเรียงความในห้องเรียนซึ่งมีครู อาจารย์ ให้คำแนะนำแก้ไขและตรวจข้อบกพร่อง

2. เรียงความนอกห้องสอบไล่หรือเรียงความของผู้คงแก่เรียน การเขียนเรียงความนอกห้องสอบไล่ เช่น การเขียนเรียงความประกวดชิงรางวัลการเขียนเรียงความลงตีพิมพ์วารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์ เป็นการเขียนตามความรู้สึกนึกคิดที่ผู้เขียนเรียงความปรารถนาจะแสดงให้ผู้อื่นรู้เป็นเรียงความเป็นศิลป์ ผู้เขียนแต่ละคนสามารถจะแสดงความคิดเห็นของตนเองได้อย่างเต็มที่ ตลอดจนความรู้ที่ได้จากประสบการณ์หรือความถนัดในเรื่องที่เขียนนั้นๆ เพราะการเขียนเรียงความนอกห้องเรียนไม่จำกัดเวลาในการเขียนเหมือนเรียงความสอบไล่

นอกจากนี้ สิทธิธา พินิจภูวดล, นิตยา กาญจนวรรณ และสาลี ศรีเพ็ญ (2514: 110-114) ยังได้จำแนกประเภทเรียงความตามเนื้อหา ดังนี้

1. เรียงความเรื่องประวัติต่างๆ อาจแบ่งย่อยออกเป็น เรื่องประวัติบุคคลสำคัญ ประวัติสิ่งของ โบราณสถาน ประวัติสมัย ตลอดจนประวัติเหตุการณ์ต่างๆ การเขียนเรียงความประเภทนี้มักใช้โวหารทำนองบรรยาย เรื่องที่จะนำมาเขียนมักเป็นเรื่องอันเป็นข้อเท็จจริงเป็นส่วนใหญ่ ไม่จำเป็นต้องแทรกใส่ความรู้สึกหรือความคิดเห็นลงไปมากนัก

2. เรียงความเรื่องภาพจิต กระตุ้นธรรมและนามธรรม การเขียนเรียงความประเภทนี้ผู้เขียนต้องเข้าใจความหมายของภาพจิต และคติธรรมต่างๆ อันเป็นหัวข้อของการเขียนให้ชัดเจน บรรยายให้ได้ ความแจ่มชัดพร้อมยกตัวอย่างประกอบ

3. เรียงความเชิงให้ความรู้ เรียงความประเภทนี้อาศัยเรื่องราวประสบการณ์ที่ผ่านมาเป็น ข้อมูลในการแต่งเรื่องที่ตั้งเป็นข้อเท็จจริงแต่ไม่ใช่ในเชิงประวัติ

4. เรียงความแสดงความคิดเห็น การเขียนเรียงความประเภทนี้ผู้เขียนมีอิสระที่จะแสดงความคิดเห็นอย่างใดก็ได้ ภายในขอบเขตความเป็นจริงและหลักของเหตุผล ผู้เขียนใช้วิจารณญาณ พิจารณาตัดสินเอาเองว่าเรื่องที่เขียนควรเป็นไปในแบบใด

5. เรียงความแสดงความรู้สึก เรียงความประเภทนี้ข้อเท็จจริงไม่ใช่เนื้อหาสำคัญของเรื่อง ส่วนสำคัญคือ ความรู้สึกที่แสดงออกมา อาจเป็นพรรณนาความรู้สึกรัก โกรธ เกลียดอารมณ์ยินดี พึงพอใจ พรรณนาความสวยงามยิ่งใหญ่ ความน่าเกรงขาม หรือความน่าเกลียดน่ากลัว เป็นต้น โวหารที่ใช้เรียงความแบบนี้ส่วนโดยมากจะเป็นพรรณนาโวหารซึ่งต้องใช้ภาษาที่ชัดเจนเพื่อให้ผู้อ่านมโนภาพ ตามที่ผู้เขียนพรรณนาไว้

กล่าวได้ว่า ประเภทของเรียงความจากการศึกษา และแนวคิดของนักวิชาการนั้น สามารถแบ่งประเภทเรียงความได้ตามเนื้อหาสาระ โอกาส และกาลเทศะในการเขียน

องค์ประกอบของเรียงความ

การศึกษาองค์ประกอบของเรียงความ ผู้เชี่ยวชาญหลายท่าน กล่าวไว้ตรงกัน กล่าวคือ ต้องประกอบไปด้วย คำนำ เนื้อเรื่อง และบทสรุป ซึ่ง สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2552) ได้เสนอแนะวิธีการเขียน องค์ประกอบของเรียงความแต่ละส่วน ดังนี้

1. คำนำ ต้องเข้าใจให้ผู้อ่านอยากอ่าน และช่วยนำเข้าสู่ประเด็นหลักของเรื่อง จะเขียนอย่างไร ก็ได้ แต่ต้องก่อให้เกิดความสนใจของผู้อ่านมากที่สุด

2. เนื้อเรื่อง ต้องมีความคิดเดียว ไม่นอกเรื่อง ทุกส่วนของเรื่องต้องสัมพันธ์กันตลอด เขียนให้สมบูรณ์ ถูกต้อง ชัดเจน มีการเน้นส่วนที่สำคัญ

3. บทสรุป เป็นการฝากความประทับใจหรือข้อคิดให้แก่ผู้อื่น มิใช่การสรุปเรื่องราวที่ผ่านมาแล้ว แต่เป็นการทิ้งท้ายหรือปิดเรื่องที่ส่งผลให้ผู้อ่านได้รับอรรถรสและการสื่อความที่สมบูรณ์

ลักษณะของเรียงความที่ดี

วัลย์รัตน์ อติแพทย์ (2531: 1) กล่าวถึงลักษณะการเขียนไว้ สรุปได้ว่า การเขียนเป็นทักษะต้องฝึกฝนตนเองให้มีประสิทธิภาพ โดยจะต้องมีความสามารถในการเขียนถูกต้องคล่องแคล่ว มีศิลปะในการใช้ภาษาเหมาะกับกาลเทศะและฐานะบุคคล สื่อความหมายได้ผลตามความต้องการ มีความเจริญทางจินตนาการ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2520) กล่าวถึงลักษณะของเรียงความที่ดีว่า ต้องมีจุดหมายที่แน่นอน ประมวลข้อคิดสำคัญๆ เข้าสู่จุดหมายอย่างมีระเบียบ ลำดับเรื่องเหมาะสม มีข้อความเป็นอันหนึ่งอันเดียว กลมกลืนกันตลอด ความคิดรวบยอดเด่นชัด มีการเน้นข้อคิดที่สำคัญ สัดส่วนของการเปิดเรื่องปิดเรื่องและดำเนินเรื่องอย่างเหมาะสม

สีทา พินิจภูวดล และคณะ (2514: 110) ยังให้ความเห็นว่าเรียงความที่ดีจะต้องประกอบด้วยส่วนดี 3 ส่วน คือ

1. โครงเรื่องดี คือ วางโครงเรื่องได้อย่างเหมาะสมเจาะ สอดคล้องกันตั้งแต่ต้นจนจบ จัดลำดับเรื่องได้อย่างเหมาะสมว่า ตอนใดควรจะมาก่อนหลัง ลำดับของเรื่องรับกันและต่อเนื่องกันโดยตลอด

2. เนื้อหาดี คือ เรื่องมีสาระ มีหลักฐานน่าเชื่อถือ ไม่ใช่เรื่องเลื่อนลอยที่ผู้เขียนคิดขึ้นเอง หรือนึกเอาเองว่าควรจะเป็นอย่างนั้น อย่างนี้

3. ความคิดเห็นดี คือ จะต้องเป็นความคิดอันมีรากฐานอยู่บนเหตุและผลและข้อเท็จจริงและเป็นการสรุปแสดงความคิดที่เข้าและพอมะกับเรื่อง

ชัยนันท์ นันทพันธ์ (2526: 17-18) ได้อธิบายถึงลักษณะของเรียงความที่ดีมีลักษณะพิจารณาหลายประการ ดังนี้

1. เขียนเรียงความถูกต้องตามรูปแบบของเรียงความ คือ มีคำนำ เนื้อเรื่อง สรุป
 2. ความสมบูรณ์ถูกต้อง เนื้อหาสาระดี
 3. เรียงลำดับดี อ่านเข้าใจง่าย ถูกต้องตามหลักภาษา
 4. แจ่มแจ้งไม่นอกเรื่องหรือนอกประเด็น
 5. มีความคิดแปลกใหม่ เขียนหนังสือ แสดงถึงบุคลิกลักษณะของผู้เขียนเองและเป็นอิสระในท่วงทำนองหรือ Style ของตนเอง

6. สำนวนการเขียนดี สำนวนตามพจนานุกรม หมายถึง ไวยากรณ์ ทำนองพูด ถ้อยคำที่เรียบเรียง การแสดงถ้อยคำออกมาเป็นข้อความพิเศษ มีการเปรียบเทียบ เปรียบเปรย เป็นต้น

7. การเรียงความงามในรูปแบบ คือ มีย่อหน้าทุกครั้งเมื่อเปลี่ยนเรื่องใหม่ มีประโยคสำคัญไว้ที่ประโยคแรก

8. รู้จักเลือกสรรข้อความ การเสนอเรื่องมีเนื้อหาสาระน่าอ่าน อะไรควรกล่าวไว้ในเรียงความ และอะไรควรละเว้นไม่กล่าวถึง

9. เนื้อเรื่องต้องสมบูรณ์ หมายถึง ความถูกต้องตามหลักวิชาการณ์ เช่น กล่าวถึงศีล 5 ก็ต้องกล่าวให้ครบทั้ง 5 ข้อ

10. ท่วงทำนองการเขียนที่ดี คือ การเขียนเป็นตัวของตัวเอง กล่าวแสดงความรู้ คิดเห็นอย่างอิสระ ไม่ลอกเลียนคนอื่น ไม่อธิบายเรื่องให้ผู้อ่านทราบแล้ว

ดวงใจ ไทยอุบุญ (2543: 15-16) กล่าวถึงหลักการเขียน ดังนี้

1. มีความชัดเจน

ผู้เขียนจะต้องใช้คำที่มีความหมายชัดเจน ใช้ประโยคไม่คลุมเครือหรือกำกวมผู้เขียนต้องคำนึงถึงเสมอว่าการที่จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องตรงกับผู้เขียนนั้นขึ้นอยู่กับการใช้คำ การใช้ประโยค และการใช้ถ้อยคำสำนวน

2. มีความหมายถูกต้อง

ผู้เขียนต้องคำนึงถึงระเบียบของการใช้ภาษาและเขียนให้ถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ

3. มีความกระชับ

ผู้เขียนต้องรู้จักเลือกสรรถ้อยคำมาใช้ รู้จักใช้สำนวนโวหารภาพพจน์ คำอุปมาอุปมัย สุภาพสันติ คำพังเพย รู้จักการรวมประโยคถ้อยคำให้ชัดเจน และมีน้ำหนักเพื่อให้ประโยคมีความกระชับ

4. มีความเรียบง่ายในการใช้ภาษา

ผู้เขียนต้องรู้จักใช้คำธรรมดาที่เข้าใจง่าย ไม่ใช้คำฟุ่มเฟือย ไม่ใช้คำปฏิเสธซ้อนปฏิเสธ เพราะสิ่งเหล่านี้จะทำให้ผู้อ่านเกิดความเบื่อหน่าย

5. มีความรับผิดชอบผนความถูกต้องของเนื้อหา

ผู้เขียนต้องแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล พินิจพิจารณาปัญหาด้วยความละเอียดถี่ถ้วน ลึกซึ้ง มุ่งจะให้เกิดความรู้และทัศนคติที่ดีอันเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน

6. มีความประทับใจ

การใช้ถ้อยคำสำนวนที่มีความหมายลึกซึ้งกินใจทำให้ผู้อ่านเกิดความประทับใจ ซึ่งเป็นผลอันเกิดจากการใช้คำที่ไพเราะ การเรียงลำดับคำในประโยค การที่ใช้คำที่ทำให้เกิดภาพพจน์ เกิดอารมณ์ ความรู้สึกที่ประทับใจ และชวนให้ติดตามอ่าน

7. มีความไพเราะในการใช้ภาษา

ผู้เขียนควรใช้ภาษาสุภาพ มีความประณีตในการใช้ภาษาตลอดจนมีความประณีตในการเสนอเนื้อหาอ่านแล้วไม่สะดุดหู

ชวน เพชรแก้ว ปรีชา นุ่นสุข และปรภาณี ภาวระ (2522: 109-114)

1. คิดให้เข้าจุด

ขบวนการคิด ที่เราเรียกว่า คิดเข้าจุด หมายถึงการคิดถึงสิ่งที่อยู่ในวงจำกัดและคิดถึงจุดประสงค์ที่สำคัญเพียงจุดเดียว การที่เราจะพิสูจน์เพื่อให้รู้ว่า สิ่งที่เราคิดนั้นเข้าจุดแล้วหรือยัง เราต้องตั้งคำถาม ถามตัวเองดังต่อไปนี้คือ

1. ต้องมีข้อมูล หรืออาศัยแนวความคิดอะไรบ้างในเรื่องนั้นๆ
2. มีความรู้ หรือสามารถหาข้อมูลหรือความคิดเหล่านั้นมาได้หรือไม่
3. สามารถบอกจุดสำคัญของเรื่องนั้นๆ

2. จัดระบบความคิด

ในการเขียน จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เขียนจะต้องจัดระเบียบความคิดอย่างมีหลักเกณฑ์ มีเหตุผลสนับสนุน มีความเป็นระเบียบในการจัดลำดับ ไม่สะเปะสะปะ โดยทั่วไปการจัดระเบียบความคิดออกเป็นสามลักษณะคือ

1. การจัดระเบียบความคิดโดยการจัดระเบียบเรื่องราว
2. การจัดระเบียบความคิดโดยการจัดลำดับสถานที่
3. การจัดระเบียบความคิดโดยการจัดลำดับเหตุผล

3. มีความกระชับในเรื่องที่คิด

ตามปกติ ความคิดหลัก และความคิดสนับสนุนที่สำคัญๆ จะมีลักษณะเป็นการสรุปทั่วไป เนื่องจากเป็นสิ่งที่เราจะพิสูจน์ หรืออธิบาย แต่การพิสูจน์และการอธิบาย ต้องเป็นไปตามข้อเท็จจริงจึงจะใช้ได้ ในการคิดควรคิดเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่จำกัดแน่นอน ไม่ใช่สิ่งที่กว้าง หรือเราไม่รู้แน่นอน ถ้าเป็นไปได้ควรระบุถึงคนหนึ่งคนใด สิ่งหนึ่งสิ่งใด เวลาหนึ่งเวลาใด ให้จำกัดแน่นอนลงไป ถ้าเรื่องที่พูดเป็นเรื่องวิชาการ ต้องใช้ข้อมูลที่ถูกต้องจริงๆ กล่าวคือ สรุปให้ได้ข้อความที่เฉพาะเจาะจงที่สุด การสรุปเรื่องต่างๆ ให้เห็นลักษณะทั่วไป เพื่อเป็นประโยชน์ในการเสนอความเห็น และตั้งประเด็นในการโต้แย้ง แต่สรุปลักษณะโดยทั่วไปโดยไม่มีหลักฐานย่อมไม่มีประโยชน์ใดๆดัง นั้นการสรุปเรื่องในลักษณะทั่วไป จะใช้ได้หรือไม่ ขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงต่างๆ เช่น ชื่อ วันที่ สถานที่ รายละเอียดและความคิดสนับสนุน เป็นต้น ถ้าหากข้อบ่งชี้ย่อเหล่านี้มีจำนวนน้อย ข้อมูลก็ย่อมมีทางถูกต้องน้อย ในการพูดการเขียนนั้น ยิ่งรู้เรื่องต่างๆ ได้ละเอียดและมากเท่าไรยิ่งดี การรู้มากเกินไปมีประโยชน์ในการเขียนมากกว่ารู้่น้อยเกินไป

4. การแสดงความคิดให้แจ่มแจ้ง

4.1 การเขียนคำนำ คำนำให้ผู้อ่านเกิดความสนใจ และนำเข้าสู่ความคิดหลัก จึงควรจัดความคิดหลักให้เป็นประโยคชัดเจนถ้ามีศัพท์เฉพาะที่จำเป็นต้องใช้ ต้องอธิบายศัพท์นั้นๆ โดยเร็วเพื่อนำไปสู่ความเข้าใจของผู้อ่าน ถ้าคำนำน่าสนใจ จะสามารถดึงดูดผู้อ่านให้อ่านจบเรื่องได้ตามประสงค์คำนำที่ใช้ได้มีผลอยู่หลายแบบ เช่น

- 4.1.1 แสดงความเอาใจจริงเอาใจ และรู้สึกว่เรื่องที่พูดเป็นเรื่องน่าคิด
- 4.1.2 กระตุ้นใจ และแสดงความกระตือรือร้น
- 4.1.3 ปรับทุกข์หรือบ่นขึ้นมาลอยๆ

4.1.4 นำสิ่งที่ใครๆ ก็รู้ หรือเรื่องธรรมดาๆ ขึ้นมาพูดก่อน เพื่อให้ผู้อ่านเกินความสนใจว่า “พูดขึ้นมาทำไม”

4.1.5 โน้มน้าวให้ผู้อ่านให้ได้รับความรู้สึกอย่างเดียวกับผู้เขียน รวากับเผชิญเหตุการณ์นั้นอยู่ด้วย

4.1.6 เล่นเรื่องราวเหตุการณ์อันหนึ่งขึ้นมาก่อน แล้วจึงเริ่มวิพากษ์วิจารณ์ผลอันเกิดจากเหตุการณ์นั้น

4.2 ใช้ย่อหน้าเป็นเครื่องหมายแสดงส่วนสำคัญของเรื่อง ย่อหน้าเป็นเครื่องมือที่ทำให้ผู้อ่านเห็นส่วนสำคัญของเรื่องได้ง่ายและรวดเร็ว ทำให้ผู้อ่านเข้าใจขอบเขตของเรื่องของผู้เขียน กล่าวถึงว่ามีส่วนย่อยอะไรบ้างเป็นองค์ประกอบ และส่วนย่อยเหล่านั้นข้อไหนสำคัญเพียงใดแต่ผู้เขียนที่ไม่ชำนาญมักใช้ย่อหน้ามากเกินไป หรือน้อยเกินไป ไม่มีความพอดี ลักษณะของย่อหน้าที่ดีควรเป็นดังนี้

4.2.1 ใช้ย่อหน้าเมื่อส่วนที่เป็นนำของเรื่องยาวเกินหนึ่งประโยค หรือสองประโยค ดังนั้น ข้อความที่จะกล่าวตามหลังคำนำของเรื่อง ควรจะขึ้นย่อหน้าใหม่

4.2.2 ใช้ย่อหน้าเมื่อข้อความที่จะกล่าวเป็นส่วนสำคัญที่ใช้สนับสนุนความคิดหลัก

4.2.3 ใช้ย่อหน้าเมื่อข้อความที่จะกล่าว เป็นส่วนย่อย ที่อยู่ระหว่างส่วนสำคัญใหญ่ๆ แต่ความสำคัญเป็นการเปลี่ยนประเด็นข้อความที่จะกล่าว

4.2.4 ใช้ย่อหน้าข้อความที่เป็นบทสรุปของเรื่องที่ยาวเกินกว่าหนึ่งประโยค หรือสองประโยค

4.3 ประโยคต่าง ๆ ต้องมีความสัมพันธ์กัน การที่ผู้เขียนขาดความชัดเจนมักทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่ยื่นได้ยาก เพราะผู้เขียนไม่สามารถแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างประโยคต่าง ๆ ที่ตนเขียนขึ้น เป็นเพราะผู้เขียนมีความรู้ในเรื่องที่เขียนไม่พอเพียง ไม่มีความมั่นใจในเรื่องที่เขียนทำให้ความคิดไม่เป็นระบบ ไม่ปะติดปะต่อกัน เมื่อความคิดไม่เป็นระบบทำให้ไม่รู้ว่าจะเขียนอะไรในขอบเขตไหน จะเขียนอะไรก่อนหลัง จึงใช้วิธีนี้ก็จะไร้อรรถ ไร้อรรถ และข้อเขียนที่ได้จึงจะสะดุดเป็นช่วงๆ ด้วยแท้จริงแล้วในการเขียนประโยคให้ได้เรื่องราวติดต่อกันไปนั้น ควรเลือกเก็บเฉพาะสิ่งที่สำคัญๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ ในขอบเขตจำกัดอันแบ่งไว้ แล้วจึงนำมาเรียงลำดับก่อนหลังเพื่อทำให้ความคิดสัมพันธ์อย่างมีระเบียบ ผู้อ่านสามารถติดตามได้สะดวก

เกณฑ์การตรวจ และประเมินผลเรียงความ

1. การออกแบบทดสอบการเขียนเรียงความ

ฉลวย สุรสิทธิ์ (2523: 45) กล่าวว่า การวัดและการประเมินผลการเขียนเรียงความ เครื่องมือที่ใช้วัดได้ตรงที่สุด คือ การให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบแบบอัตนัย ซึ่งเป็นการแสดงความสามารถในการเขียน ทำให้การวัดผลเกิดความยุติธรรม ความเที่ยงตรง โดยการสร้างข้อทดสอบแบบอัตนัย ให้ความยากง่ายพอเหมาะเหมาะกับกลุ่มผู้เรียน สามารถจำแนกความสามารถในการเขียนระหว่างกลุ่มสูงกับกลุ่มต่ำอย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้ เนื้อหาที่นำมาเป็นแบบทดสอบในการเขียนจะต้องเกี่ยวข้องกับวงประสบการณ์ และเกี่ยวข้องกับกับผู้เรียน

2. การกำหนดเกณฑ์การตรวจประเมิน และการให้คะแนนเรียงความ

เปลื้อง ณ นคร (2512: 42) ให้คะแนนเรียงความโดยแบ่งออกเป็นส่วนๆ ดังนี้

1. เนื้อหา ร้อยละ 50 (ข้อเท็จจริงร้อยละ 30 ความคิดเห็นร้อยละ 20)
2. การใช้ถ้อยคำสำนวนโวหาร ร้อยละ 30
3. รูปแบบและกลไกในการเขียน ร้อยละ 20

สมศักดิ์ สินธุระเวชัญ และคณะ(2529: 56) กล่าวว่า ในการตรวจเรียงความผู้สอนควรพิจารณาถึงสิ่งต่อไปนี้

1. รูปแบบของเรียงความ (บทนำ เนื้อเรื่อง สรุป)
2. การใช้สำนวนภาษา
3. การใช้ถ้อยคำ
4. แนวคิด
5. เนื้อเรื่อง

ชาญชัย ยมดิษฐ์(2533: 21-24) เสนอหลักการตรวจเรียงความที่ดีต้องพิจารณาองค์ประกอบต่อไปนี้

1. รูปประโยค
2. ความหมายของคำ
3. การเรียบเรียงข้อความ
4. การนำความเข้าประโยค
5. แนวคิด
6. เนื้อหา
7. จินตนาการ
8. การลำดับเรื่อง
9. การใช้ภาษา

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536: 35) ได้ให้เกณฑ์การตรวจ และประเมินผลการเขียนเรียงความไว้ ดังนี้

1. การสื่อความ

ระดับดี: เขียนให้ผู้อ่านทราบเรื่อง เนื้อหาสาระ (ความรู้) และความคิดของผู้เขียนได้ โดยสอดคล้องกับเรื่องและรูปภาพที่กำหนดให้

2. การใช้ภาษา

ระดับดี: ใช้ภาษาสุภาพ เป็นภาษาเขียน ไม่ใช่ภาษาพูด อ่านแล้วราบรื่น สละสลวย (เน้นความราบรื่น สละสลวยของภาษา และการเลือกใช้คำในการสื่อความหมายเป็นหลัก ไม่ใช่ประโยคซ้ำ ๆ มีการเว้นวรรคอย่างเหมาะสม)

3. การลำดับความคิด

ระดับดี: ลำดับเหตุการณ์ได้ต่อเนื่อง เป็นเหตุเป็นผล ไม่เขียนซ้ำ วกวน สับสน

4. รูปแบบการเขียน

ระดับดี: มีรูปแบบการเขียนเรียงความที่ดี คือ มีคำนำ เนื้อหา และสรุป โดยทั้งสามส่วนนั้นมีความสัมพันธ์กัน และความยาวของข้อความแต่ละส่วนเป็นสัดส่วนกัน

5. ความคิดเชิงสร้างสรรค์

ระดับดี: มีข้อความโน้มน้าวให้ผู้อ่านมองเห็นสิ่งดีงาม มีประโยชน์ มีคุณค่า และชักชวน หรือเสนอแนวทางปฏิบัติเพื่อประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น

6. การสะกดคำ

ระดับดี: วางพยางค์ สระ วรรณยุกต์ ในตำแหน่งที่ถูกต้อง และสะกดคำถูกต้อง ไม่เขียนคำตกหรือเพิ่ม ไม่สะกดคำผิดมาตรา

7. การผูกคำเป็นประโยค

ระดับดี: มีประธาน กริยา และกรรม ครบเป็นประโยค ไม่เขียนฉีกคำใช้คำขยายถูกต้อง

กล่าวโดยสรุปว่า ลักษณะของเรียงความที่ดี ต้องมีใจความสำคัญเพียงอย่างเดียว มีเอกภาพของเรื่อง มีเนื้อความที่ต่อเนื่องกันโดยลำดับอย่างเป็นระเบียบแบบแผน เนื้อหาสาระดี จรรโลงจิตใจอ่านแล้วเข้าใจง่าย มีกลวิธีความเขียนที่ถูกต้องตามแบบแผน และหลักการเขียน ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการสื่อสารที่สมบูรณ์ ตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียน และเกิดทักษะการเขียนที่มีประสิทธิภาพ

1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความ

การเขียนเรียงความเป็นหนึ่งในทักษะการเขียนภาษาไทยที่มีซับซ้อน และสะท้อนถึง การบูรณาการความรู้ความสามารถในทุกทักษะของผู้เขียน ผู้เขียนจะต้องมีความรู้ดี รู้จักคำมาก มีความสามารถ ในการเรียบเรียงถ้อยคำให้ถูกต้องและสื่อความหมายให้ชัดเจนตามที่ผู้เขียนต้องการ หรืออาจกล่าวได้ว่าผู้เขียนจะต้องมีความรู้ความสามารถในการเขียนภาษาไทยเป็นอย่างดี ด้วยเหตุนี้ จึงมักเกิดข้อบกพร่องในการเขียนโดยง่าย ดังที่ กองเทพ เคลือบพณิชกุล(2542:10) ได้กล่าวถึง การเขียนภาษาไทยว่า “การเขียนผิดเริ่มจากการเขียนรูปคำผิดเพราะจำถ้อยคำมาผิดเพราะเอาแนว เทียบเป็นเกณฑ์หรือเขียนผิดเพราะขาดความประณีต ไม่ระมัดระวังในการเขียนอักษรไทยที่คล้ายๆ กัน นอกจากนี้ ยังพบเขียนสะกดคำผิด เว้นวรรคตอนผิด ทำให้สื่อความหมายไม่ตรงตามความเป็นจริง จากสารเดิม”

นอกจากนี้ พันธุ์ทิพา หลานบุญเลิศ(2539: 111-112) ได้กล่าวถึงข้อบกพร่องในการเขียน เรียงความที่ผู้สอนมักจะพบในการตรวจการเขียนเรียงความของนักเรียนไว้มีดังนี้

1. ขาดรูปแบบที่ถูกต้อง ไม่มีส่วนที่เป็นคำนำ หรือขาดส่วนที่เรียกว่า สรุปหรือตอน ลงท้าย หรือมีเพียงย่อหน้าเดียวทั้งเรื่อง และไม่มีชื่อเรื่อง
2. เขียนขั้นตอนอย่างชัดเจนลงไป ในย่อหน้าแรกก็จะเขียนคำนำ เริ่มย่อหน้าที่สอง และย่อหน้าสุดท้ายก็จะเขียนสรุปหรือสรุปแล้วได้ความว่า หรือที่กล่าวมาแล้วขอสรุปว่า ฯลฯ ซึ่งเป็นสิ่ง ที่ไม่ควรเขียนลงไป
3. ขาดรูปแบบที่เป็นสัดส่วนที่เหมาะสม นักเรียนบางคนจะเขียนคำนำยาวเกินไป หรือส่วนที่เป็นเนื้อเรื่องขนาดคำนำ ส่วนท้ายเรื่องหรือสรุปยาวเกินไป ทำให้เกิดรูปแบบที่ไม่ได้สัดส่วน
4. เขียนเนื้อเรื่องวาววน ซ้ำซากขาดการลำดับความคิด
5. เขียนเนื้อเรื่องไม่ต่อเนื่อง ตัวอย่างที่ยกประกอบไม่สัมพันธ์กัน หรือขาดการ ยกตัวอย่างข้อมูลเหตุผลที่น่าสนใจเพียงพอ
6. เขียนเนื้อเรื่องไม่ตรงกับชื่อเรื่องหรือเขียนออกมานอกเรื่อง
7. เขียนตัวสะกดผิด ใช้คำไม่ตรงความหมาย
8. เขียนประโยคที่ไม่สื่อความหมายหรือผิดหลักภาษาไทย
9. ใช้ภาษาพูดในการเขียน หรือใช้ภาษาที่ไม่ยอมรับให้ใช้เป็นทางการ
10. ใช้อักษรย่อที่ไม่กำหนดให้ใช้อย่างเป็นทางการ
11. ใช้ถ้อยคำฟุ่มเฟือย
12. ขาดความเป็นระเบียบและความสะอาดเรียบร้อย

13. ขาดการค้นคว้าหรือไม่มีความรู้ในเรื่องที่เขียนเรียงความ เรื่องหนึ่งเขียนได้เพียง 4-5 บรรทัด

14. ขาดกลวิธีในการเขียน

ข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความ มีสาเหตุมาจากการเขียนหนังสือผิดซึ่งสุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2513: 278) ได้กล่าวถึงสาเหตุไว้ 7 ประการดังนี้

1. เขียนผิดเพราะไม่ทราบความหมายของคำ

คำในภาษาไทยมีเสียงตรงกันมาก แต่สะกดการันต์ต่างกัน และมีความหมายต่างกัน เมื่อเป็นเช่นนั้น อาจจะทำให้ผิดในเรื่องการสะกดการันต์ได้ง่าย ถ้าหากจำแต่เสียง โดยไม่พิจารณาถึงความหมายของคำ ซึ่งแต่ละคำมีความหมายต่างกัน

2. เขียนผิดเพราะใช้แนวเทียบผิด

อาจจะบางคำเมื่อจะเขียนเราไม่มั่นใจ เรามักจะนึกเทียบเคียงกับคำอื่น ๆ ซึ่งเคยรู้มาแล้วอย่างดี วิธีการเช่นนี้เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เขียนหนังสือผิด เพราะคำบางคำมีความหมายหรือคำศัพท์ตลอดจนหลักภาษาต่างกัน จะใช้กฎอันเดียวกันไม่ได้ คำพวกนี้จึงควรพิจารณาจดจำเป็นคำๆ ไป

3. เขียนผิดเพราะออกเสียงผิด

คำบางคำออกเสียงไม่ตรงหรือออกเสียงผิด เลยติดนิสัยเมื่อเขียนจึงผิดด้วย แต่คำบางคำคนส่วนมากออกเสียงอย่างหนึ่ง ซึ่งไม่ตรงกับรูปที่เขียนตามพจนานุกรม

4. เขียนผิดเพราะมีประสบการณ์ผิด

คือ เคยเห็นคำนั้น ๆ มาจนชิน และเป็นคำที่ใช้ผิดเสมอ จนจำได้ติดตา อาจจะเห็นจากหนังสือพิมพ์หรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ เช่น ในบัตรเชิญ ประกาศ โฆษณา แจ้งความ ฯลฯ ควรจะได้ฝึกการพิจารณา อย่างใช้ตามโดยไม่ได้ศึกษาความจริง

5. เขียนผิดเพราะไม่รู้หลักภาษา

หลักภาษานับว่าสำคัญยิ่งในการเขียนภาษา การที่จะเรียนโดยไม่ต้องรู้หลักนั้น ย่อมเป็นไปได้ แต่เนื่องจากหลักภาษาไทยมีข้อยกเว้นมากมาย จึงควรได้ตระหนักในข้อนี้โดยเฉพาะ การเขียน

6. เขียนผิดเพราะคำไทยมีคำพ้องเสียงมาก

คำไทยออกเสียงอย่างเดียวกัน แต่เขียนต่างกันได้หลายรูปแบบ และมีความหมายต่างกัน โอกาสที่เขียนผิดจึงมีมาก

7. เขียนผิดที่วรรณยุกต์

ด้วยเหตุที่ตัวพยัญชนะของไทยเรามีเสียงสูง-ต่ำต่างกันไป มีอักษรสูง อักษรกลาง และอักษรต่ำ เมื่อใช้วรรณยุกต์รูปเดียวกันกำกับ เสียงจึงต่างไป บางคำใช้วรรณยุกต์โท เสียงเป็นเสียงตรีก็มี เราจึงมักเขียนผิดโดยเข้าใจกันว่า ถ้าใช้วรรณยุกต์อะไรก็มีเสียงตรงเสียงนั้นเสมอ

เกณฑ์การตรวจและประเมินผลเรียงความ

วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์ (2538: 32) ได้กล่าวถึงปัญหาการเขียนภาษาไทยในระดับอุดมศึกษาว่า ถ้าพิจารณาภาษาเขียน คำตอบคือ มีปัญหาตลอด อาจารย์ที่อ่านรายงาน หรืองานเขียนของนักศึกษา ทั้งอาจารย์ที่สอนภาษาไทยและอาจารย์ที่สอนวิชาด้านอื่นๆ ล้วนแต่มีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่าการเขียนของนักศึกษายังไม่เป็นที่น่าพอใจ นักศึกษายังไม่สามารถเรียบเรียงประโยคและข้อความได้อย่างถูกต้องเหมาะสม อาจารย์ผู้อ่านข้อเขียนของนักศึกษาไม่สามารถเข้าใจหรือติดตามความคิดของนักศึกษาได้ตลอด

ฉันทัส ทองช่วย (ม.ป.ป.: 12-14) กล่าวถึงการใช้คำซึ่งสรุปได้ว่ามีลักษณะข้อบกพร่องในการใช้คำโดยต่อไปนี้

1. การเปลี่ยนคำใช้ในประโยคเดียวกัน เมื่อใช้คำใดคำหนึ่งแล้ว ก็ควรจะใช้คำนั้นต่อไป ไม่ควรเปลี่ยนคำใช้โดยไม่จำเป็น
2. การใช้คำที่มีความหมายขัดแย้งกันในประโยคเดียวกัน
3. การใช้คำผิดหน้าที่
4. การใช้คำแสดงพจน์ขัดแย้งกัน

วิจิตรา แสงพลสิทธิ์ และคนอื่นๆ (2522: 280-283) กล่าวถึงลักษณะข้อบกพร่องในการใช้ภาษา สรุปได้ว่ามีดังนี้

1. ข้อผิดพลาดในการเรียบเรียงประโยค ได้แก่
  - 1.1 ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับบทประธาน
  - 1.2 ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการวางส่วนขยาย
  - 1.3 ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับความไม่สมบูรณ์ของประโยค
  - 1.4 ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการใช้คำเชื่อม
2. ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการใช้คำฟุ่มเฟือย
3. ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการใช้สำนวนต่างประเทศ

จากเอกสารวิชาการข้างต้น สรุปได้ว่า การสื่อสารด้วยทักษะการเขียนภาษาไทยที่ดีนั้น ต้องประกอบด้วยกระบวนการความคิดที่เป็นระบบ มีหลักในการเลือกสรรถ้อยคำ การสะกดคำ และการใช้ประโยคให้ถูกต้อง ทั้งนี้ ควรมีวรรคตอนและย่อหน้าที่ถูกต้อง นอกจากนั้นต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ทักษะการเขียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความ

ชนันท์ สุวรรณรัตน์ (2531) ได้ศึกษาการเขียนเรียงความแบบมองไม่เห็น โดยการให้นักเรียนเขียนข้อความด้วยคอมพิวเตอร์ที่ปิดจอ ไม่ให้มองเห็นข้อความขณะที่เขียนเป็นประโยชน์ต่อการแล่นของความคิด เนื่องจากผู้เขียนไม่เสียเวลาย้อนไปดูข้อความที่เขียนผ่านไปทำให้เกิดความแน่นอนและความตั้งใจในการที่จะรวบรวมความคิดเพื่อที่จะเขียนเรื่องราวตามที่คิดและจินตนาการ พบว่าเป็นวิธีการเขียนเรียงความที่นักเรียนชอบและให้ประโยชน์ในการส่งเสริมความสามารถในการผูกเชื่อมโยงความคิดในการเขียนเรียงความของนักเรียน

เสถียร ณ เชียงใหม่ (2541) ได้ศึกษาผลของการใช้ผังมโนภาพที่มีต่อการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการนำกิจกรรมในการสร้างผังความคิดที่ประกอบด้วย มโนภาพหลัก มโนภาพรอง มโนภาพย่อย และมโนภาพเฉพาะ มาใช้ในการจัดระบบความคิดก่อนการเขียนเรียงความ พบว่า นักเรียนที่เรียนการเขียนเรียงความโดยในผังมโนภาพมีพัฒนาการทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนการเขียนเรียงความปกติ

สุพัทธรา นิยมการ (2537) ได้ศึกษาผลของการใช้เครื่องเชื่อมโยงข้อความที่มีต่อความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นวิธีสอนเขียนเรียงความที่มุ่งเน้นทักษะการใช้เครื่องเชื่อมโยงในบทความนำ เนื้อเรื่อง และสรุป โดยเครื่องเชื่อมโยง (cohesion) คือสิ่งที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประโยคหรือข้อความในเรื่องเดียวกัน เพื่อให้ประโยคหรือข้อความนั้นมีความหมายชัดเจน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีที่มุ่งเน้นการใช้เครื่องเชื่อมโยงข้อความ มีพัฒนาการทางการเขียนเรียงความสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ เขต 8

ผกา สัตยธรรม (2528) ได้ศึกษาลักษณะการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 จากโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร 15 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 1,095 คน โดยให้นักเรียนเขียนเรียงความเรื่อง “สิ่งที่ข้าพเจ้าปรารถนาจากบิดามารดา” ซึ่งส่วนหนึ่งของการวิจัยได้ศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนเรียงความในด้านข้อบกพร่องในการเขียนของนักเรียนที่ควรได้รับการแก้ไข ผลปรากฏว่า การเขียนเรียงความของนักเรียนมีข้อบกพร่อง คือ มีการใช้ภาษาที่วกวน ใช้คำขยายไม่ถูกต้อง การเขียนข้อความไม่ต่อเนื่อง การใช้คำสรรพนามหลายชนิด การใช้คำเชื่อมไม่ถูกต้อง การนำภาษาพูดมาใช้ปะปนในภาษาเขียน นักเรียนยังแบ่งวรรคตอนไม่ ถูกต้องในการเขียน ใช้สำนวนภาษาที่ไม่ถูกต้อง สะกดคำผิดและเขียนคำผิดความหมายไม่เข้ากับเนื้อเรื่อง

สุชาดา ชาทอง (2534) ได้ศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 341 คน ในโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา โดยกำหนดให้เขียนแบบทดสอบเรียงความ 6 ฉบับ แล้วนำมาตรวจวิเคราะห์ข้อบกพร่อง พบว่า นักเรียนมีลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยด้านการใช้คำมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านการใช้ประโยค และด้านการใช้รูปแบบการเขียน ลักษณะข้อผิดพลาดในการใช้คำที่พบมากที่สุด คือ การสะกดการันต์ผิด ด้านการใช้ประโยค ข้อผิดพลาดที่พบบ่อยที่สุดคือ การใช้ประโยคที่ขาดบทประธานในประโยคย่อยและขาดบทเชื่อมสำหรับลักษณะข้อผิดพลาดในการใช้รูปแบบการเขียนที่พบมากที่สุด คือ การเว้นวรรคตอนผิดโดยเฉพาะการไม่ได้เว้นวรรคตอนระหว่างประโยคเดี่ยวแต่ละประโยค และไม่เว้นวรรคตอนในที่ที่ควรเว้น

ข้อผิดพลาดเหล่านี้ ศศิจันทร์ ภมรศิริ (2532) ได้ศึกษาวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยจากแบบฝึกหัดและเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 463 คน ในจังหวัดหนองคาย พบว่า ข้อผิดพลาดมักเกิดจาก อิทธิพลของภาษาถิ่น การใช้แนวเทียบผิดสับสนเกี่ยวกับมาตราตัวสะกด ไม่รู้ความหมายของคำ ไม่เข้าใจกฎเกณฑ์และอิทธิพลจากการอ่านและการพูด ซึ่งสอดคล้องกับ สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2513) ที่ได้ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับการเขียนผิดพลาดไว้ว่า เขียนผิดเพราะไม่ทราบความหมายของคำ ใช้แนวเทียบผิด มีประสบการณ์ผิด ออกเสียงผิดและไม่รู้หลักภาษา

จากการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2536) ที่ประเมินความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนกลุ่มสูง คือ ได้คะแนนเรียงความสูงสุดของห้องเรียนกลุ่มตัวอย่างและนักเรียนกลุ่มต่ำ คือ กลุ่มที่ได้คะแนนเรียงความต่ำสุดของห้องเรียนกลุ่มตัวอย่าง ส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความ 7 ด้าน ซึ่งผลการศึกษาข้อบกพร่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ด้านการสื่อความ กลุ่มสูงมีร้อยละ ข้อบกพร่องทุกรายการไม่เกินร้อยละ 22 ด้าน การใช้ภาษา กลุ่มสูงบกพร่องสูงสุดเรื่องการใช้ภาษาไม่ถูกต้อง กลุ่มต่ำบกพร่องสูงสุดเรื่องภาษาไม่สละสลวย ด้านการลำดับความคิดทั้งสองกลุ่มบกพร่องเรื่องการเขียนซ้ำวกวนและไม่เป็นเหตุผลต่อกัน ในอัตราร้อยละใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 12 และ 25 ด้านรูปแบบการเขียน ทั้งสองกลุ่มบกพร่องสูงสุดในเรื่องรูปแบบไม่ครบสามส่วน ด้านความคิดสร้างสรรค์ทั้งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำบกพร่องในเรื่องไม่มีความคิดเชิงสร้างสรรค์สูงสุด คือ ร้อยละ 20 และ 43 ด้านการสะกดคำทั้งสองกลุ่มบกพร่องในเรื่องการเขียนตกหรือเพิ่มมากที่สุด และด้านการผูกคำเป็นประโยคทั้งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำบกพร่องในเรื่องวรรคตอนสูงที่สุด

วันทยา วงศ์ศิลปภิมย์ และคณะ (2537: 66-73) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนเรียงความและข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา (มปภ.) และวิธีสอนแบบปกติ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความ 8 ด้าน และแบ่งนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ เช่นเดียวกับงานวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่มีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536) คือ ในด้านการสื่อความ นักเรียนทั้งสองกลุ่มคือ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ภาษาและกลุ่มเปรียบเทียบบกร่องมากในเรื่องการสื่อความไม่สอดคล้องกับภาพ ด้านการใช้ภาษา ข้อบกพร่องที่พบมากที่สุดสองกลุ่ม คือ การเขียนผิด เขียนไม่เป็นประโยคภาษาไม่สละสลวย ด้านการลำดับความคิด ทุกกลุ่ม บกร่องเรื่องเขียนไม่ต่อเนื่อง และเขียนนวนส่วนด้านความสอดคล้องพบว่า กลุ่มสูงบกร่องมากในเรื่องความไม่สอดคล้องระหว่างเนื้อเรื่อง-ภาพ-ชื่อเรื่อง ส่วนกลุ่มต่ำบกร่องมากในเรื่องการไม่มีชื่อเรื่อง สำหรับด้านจินตนาการ พบข้อบกพร่องในเรื่องจินตนาไม่สัมพันธ์กับชื่อเรื่อง ข้อบกพร่องด้านการสะกดคำนักเรียนกลุ่มบกร่องมากในเรื่องอักษรนำ และพยัญชนะต้น ด้านการผูกคำเป็นประโยค บกร่องมาก เรื่องการขาดประธาน กริยา กรรม สำหรับข้อบกพร่องด้านการเขียนไม่เป็นคำ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ภาษามีอัตรานักเรียนที่เขียนไม่เป็นคำต่ำกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ

นอกจากนี้ยังมีการศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความในการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษาด้วยเช่นกัน โดยชูศรี ศรีแก้ว (2530: 71-78) ได้ศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่เรียนจบระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากแผนกวิทยาศาสตร์และแผนกศิลปะ ข้อมูลที่นำมาศึกษาได้จากข้อสอบเขียนเรียงความวิชาภาษาไทย 103 ของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม คือ ข้อผิดพลาดในการใช้คำ การแต่งประโยคการสะกดการันต์ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้อักษรย่อ ส่วนลักษณะข้อผิดพลาดที่ต่างกันของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม ได้แก่ ข้อผิดพลาดในการใช้คำ การแต่งประโยค การสะกดการันต์ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการใช้เครื่องหมายเพราะฉะนั้น ทั้งนี้ นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความสามารถในการใช้ภาษาไทยไม่แตกต่างกัน นักศึกษาทั้งสองกลุ่มใช้ภาษาผิดในลักษณะเดียวกันและในปริมาณใกล้เคียงกัน

โดยสรุปจากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น เห็นได้ว่า การเขียนเรียงความมีข้อบกพร่องทั้งในการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา โดยข้อบกพร่องที่พบในการเขียนเรียงความระดับประถมศึกษา ก็มักพบในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษาด้วย เช่น ข้อบกพร่องในเรื่องการสะกดการันต์ การเว้นวรรคตอน การใช้ภาษาพูด การแต่งประโยค ความสอดคล้องของเนื้อเรื่อง การสะกดคำ จากข้อมูลดังกล่าวทำให้ผู้ศึกษาอยากทราบว่าข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความของนักเรียนชาวเขา จะมีความสอดคล้องหรือแตกต่างจากผลการวิจัยข้างต้น

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเขียนภาษาต่างประเทศ

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเขียนภาษาต่างประเทศ

ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาต่างประเทศที่พบเป็นส่วนมาก เกิดจากขาดความรู้ ความชำนาญทางด้านหลักภาษา ทักษะและประสบการณ์ รวมถึงวัฒนธรรมทางภาษา และอิทธิพล ภาษาแม่ที่จำกัดศักยภาพของผู้เขียน

ติกเกชัน (กองกาญจน์ นิธิพงศ์. 2516: 12; อ้างอิงจาก Dickason. 1957. A Practical Handbook of English Usage for Teachers and Students: Some Common Errors and How to Eliminate Them. p. 3) ได้ศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษแล้ว จัดเป็นประเภทไว้มีดังนี้ คือ การสะกดคำ (spelling) การเขียนประโยคที่ไม่สมบูรณ์ (fragment) การเปลี่ยนแปลงในประโยค หรือในอนุเจตอย่างไม่สมเหตุสมผล (shift) ความสอดคล้องระหว่างประธานและกริยา (agreement) การใช้รูปคำกริยา (verb forms) ไม่ถูกต้อง การใช้โครงสร้าง (structure) ไม่สัมพันธ์กับส่วนอื่น ๆ การใช้คำนำหน้านาม (articles) ผิด หรือไม่ได้ใช้คำนำหน้านามในที่ควรใช้การเลือกใช้คำ (word choice) การใช้คำสรรพนามแทนนาม (reference) และการใช้สำนวนภาษา (idiomatic expression)

พอลสตัน และเมรี นิวตัน บรูเดอร์ (Paulston and Bruder. 1976: 204) ได้กล่าวถึงการเขียนภาษาต่างประเทศว่า เป็นสิ่งจำเป็นในแวดวงการศึกษาซึ่งผู้เรียนภาษาต่างประเทศต้องฝึกฝน เพื่อประโยชน์ในการจดบันทึกต่าง ๆ หรือเขียนรายงานในขณะที่เรียน ซึ่งเป็นพื้นฐานเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันในการประกอบอาชีพหรือติดต่อธุรกิจต่าง ๆ

ริงบอม (ลัดดา เจริญศิลป์พานิช. 2537: 37; อ้างอิงจาก Ringbom. 1987. The Role of the First Language in Foreign Language Learning. pp. 71-78) ได้กล่าวถึงปัญหาของผู้เรียน ภาษาต่างประเทศว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นมักเกิดจากข้อจำกัดทางภาษาต่างประเทศของผู้เรียน เป็นต้นว่า การรู้คำศัพท์ไม่เพียงพอ การที่มีความรู้ด้านกฎเกณฑ์และรูปแบบของภาษาไม่สมบูรณ์ จึงเป็นเหตุให้เกิดข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในงานเขียนของผู้เรียน นอกจากนี้ความรู้ของภาษาที่ไม่สมบูรณ์ของผู้เรียนยังเป็นสาเหตุให้เกิดการตั้งกฎเกณฑ์การใช้ภาษาที่ผิดพลาด เช่น การนำเอากฎเกณฑ์ในภาษา ที่หนึ่งมาใช้ในการเขียนภาษาที่สอง หรือนำกฎเกณฑ์ของสองภาษามารวมกัน

ไรมส์ (Raimes. 1983: 3) ได้กล่าวถึงการเขียนภาษาต่างประเทศไว้ว่าการเขียนจะช่วยให้ ผู้เรียนภาษาต่างประเทศได้เรียนรู้ในลักษณะดังต่อไปนี้

ประการแรก การเขียนช่วยเสริมความรู้ทางด้านโครงสร้างทางไวยากรณ์ คำศัพท์และ สำนวนที่ผู้เรียนเคยเรียนมาแล้ว ให้เกิดความเข้าใจ และสามารถใช้อย่างถูกต้องยิ่งขึ้น

ประการที่สอง เมื่อผู้เรียนได้เขียน เขาจะมีโอกาสทดลองใช้ภาษาหลังจากที่ได้เรียนรู้ การพูด การอ่านแล้ว

ประการที่สาม ในขณะที่ผู้เรียนได้เขียน ความคิดของเขาจะวนเวียนผูกพันอยู่กับภาษาอังกฤษ ความพยายามที่จะถ่ายทอดความคิด การใช้สายตา มือ และสมองประกอบกัน จะเป็นวิธีที่ช่วยเสริมการเรียนรู้ภาษา ยิ่งได้ฝึกเขียนมากเท่าใด ผู้เรียนก็จะยิ่งได้พบแนวทางใหม่ ๆ ในการถ่ายทอดความคิด การเลือกใช้ถ้อยคำ และการเลือกใช้ประโยค

จากการศึกษาข้อคิดเห็นของนักวิชาการข้างต้น สรุปได้ว่า การเขียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศของผู้เรียนยังมีข้อบกพร่องอยู่มาก ด้วยเหตุนี้ จึงจำเป็นต้องศึกษาค้นคว้า เพื่อเป็นแนวทางแก้ไข เนื่องจากการเขียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศมีประโยชน์อย่างมากซึ่งจะช่วยเสริมการเรียนรู้ภาษา พร้อมแสดงถึงศักยภาพของผู้เรียนทั้งด้านองค์ความรู้และด้านทักษะอย่างครอบคลุมและเด่นชัด ทั้งยังเอื้อประโยชน์ให้สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันในและการติดต่อสื่อสารอย่างเป็นทางการได้อีกด้วย

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเขียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

จินตนา พุทฺธเมตตะ (2553) ได้ศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาแลกเปลี่ยน วิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 ภาควิชาภาษาไทย คณะภาษาและวัฒนธรรมตะวันออก มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าระหว่างประเทศ กวางตุ้ง สาธารณรัฐประชาชนจีน พ.ศ.2552 จำนวน 22 คน โดยใช้เรื่องความภาษาไทย จำนวน 132 ชิ้นงาน เป็นข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีข้อบกพร่องในการเขียน ได้แก่ การวางรูปสระและรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง ตำแหน่งการสะกดการันต์ การใช้คำไม่ถูกต้อง การใช้ประโยค การเว้นวรรคตอน และการเขียนย่อหน้า ดังนี้

1. การวางรูปสระและรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง พบข้อบกพร่อง 3 ลักษณะ ได้แก่ การวางสระไม่ถูกต้องตำแหน่ง ซึ่งพบมากที่สุด รองลงมา คือ การวางรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกต้องตำแหน่ง และพบน้อยที่สุด คือ การวางทั้งรูปสระและวรรณยุกต์ไม่ถูกต้องตำแหน่ง

2. การสะกดการันต์ พบข้อบกพร่อง 5 ลักษณะ เรียงลำดับจากพบมากไปหาน้อย ได้แก่ การเขียนพยัญชนะท้ายหรือตัวสะกดไม่ถูกต้อง การเขียนพยัญชนะต้นไม่ถูกต้อง การเขียนสระไม่ถูกต้อง การเขียนวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง และการเขียนการันต์ไม่ถูกต้อง

3. การใช้คำไม่ถูกต้อง พบข้อบกพร่อง 7 ลักษณะ เรียงลำดับจากพบมากไปหาน้อย ได้แก่ การใช้คำไม่ถูกต้องในลักษณะอื่นๆ ซึ่งพบมากที่สุด รองลงมา คือ การใช้คำกริยาไม่ถูกต้อง การใช้คำนามไม่ถูกต้อง การใช้คำวิเศษณ์ไม่ถูกต้อง การใช้คำบุพบทไม่ถูกต้อง การใช้คำลักษณะนามไม่ถูกต้อง และการใช้คำสันธานไม่ถูกต้อง

4. การใช้ประโยคไม่ถูกต้อง พบข้อบกพร่อง 4 ลักษณะ ได้แก่ การใช้คำเกินในประโยค ซึ่งพบมากที่สุด รองลงมา คือ การใช้รูปประโยคสำนวนภาษาต่างประเทศ การขาดคำที่จำเป็นในประโยค และพบน้อยที่สุด คือ การลำดับคำในประโยคไม่ถูกต้อง

กุลกาญจน์ เขียมธาดานัย (2553) ได้ศึกษาปัญหาการเขียนคำผิดอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็น นักศึกษาชาวจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียว เฉลิมพระเกียรติ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 100 คน ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบสำรวจการเขียนคำผิดอักขรวิธี ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย จำนวน 170 ข้อ โดยแต่ละข้อจะมีคำภาษาจีนกำกับอยู่ ผลการวิจัยพบปัญหาการเขียนคำผิดอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน ดังนี้

1. ปัญหาการเขียนผิดอักขรวิธีด้านพยัญชนะ
  - 1.1 พยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะเดี่ยว
  - 1.2 พยัญชนะต้นที่เป็นอักษรนำ
  - 1.3 พยัญชนะต้นที่เป็นอักษรควบ
2. ปัญหาการเขียนผิดอักขรวิธีด้านสระ
3. ปัญหาการเขียนผิดอักขรวิธีด้านตัวสะกด
4. ปัญหาการเขียนผิดอักขรวิธีด้านวรรณยุกต์
5. ปัญหาการเขียนผิดอักขรวิธีด้านตัวการันต์

พาน จงบินทร์ (2552) ได้ศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยดำนิง ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ชั้นปีที่ 3 วิชาเอกภาษาไทย ปีการศึกษา 2551 – 2552 โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากเรียงความจำนวน 152 ชิ้นงาน จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 38 คน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทย 4 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากที่สุด ไปหาน้อยที่สุด ดังนี้

1. การสะกดการันต์ ซึ่งพบลักษณะที่ผิดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การเขียนผิดที่วรรณยุกต์ การเขียนผิดที่สระ การเขียนผิดที่ตัวสะกด การเขียนผิดที่พยัญชนะต้น และการเขียนผิดที่ตัวการันต์
2. การใช้ประโยค
3. การใช้คำ
4. การใช้วรรคตอน

วิไลลักษณ์ บุญเคลือบ (2548) ได้ศึกษาเรื่องอิทธิพลของภาษาเกาหลีหรือภาษาแม่ที่มีต่อการเขียนของนักศึกษาเกาหลี แผนกภาษาไทย มหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศ ปีการศึกษา 2548 โดยให้ประชากรเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 11 คนและชั้นปีที่ 4 จำนวน 20 คน รวม 31 คน ผู้วิจัยได้ศึกษาดำรง เอกสารและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ติดต่อประสานงาน กับหัวหน้าภาควิชาไทยศึกษา มหาวิทยาลัยปูซาน ภาษาและกิจการต่างประเทศ เก็บรวบรวมข้อมูลการเขียนออกแบบทดสอบจำนวน 5 แบบ พร้อมกำหนดเกณฑ์ ในการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับเริ่มจาก

หน่วยเสียง คำ ประโยค ความหมาย บริเฉท รวมถึงด้านสังคมและวัฒนธรรมด้วยผลการวิจัยพบว่า เสียงพยัญชนะ เสียงสระ คำสรรพนาม คำลักษณะนาม คำทับศัพท์ โครงสร้างประโยค กาล ความหมายของคำเชื่อมและเครื่องหมายวรรคตอน ตลอดจนสังคมและวัฒนธรรมเกาหลีล้วนแต่มีอิทธิพลต่อการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลีทั้งสิ้นจากเอกสารที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่าไม่ว่าจะเป็นผู้เขียนชาวไทยในระดับต่าง ๆ หรือผู้เขียนที่เรียนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ มีข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยอยู่เสมอ และลักษณะข้อบกพร่องในการเขียนก็มีหลายประการ เช่น การสะกดการันต์ผิด การใช้คำผิด การเรียบเรียงประโยคและข้อความผิด การใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิด เป็นต้น

หวังเพิง (2544) ได้ศึกษาเรื่องความสามารถการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศปักกิ่ง โดยใช้กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาจีนจำนวน 17 คน ผู้เขียนได้ใช้แบบทดสอบความสามารถการใช้ภาษาไทย 1 ฉบับ ซึ่งประกอบด้วยความสามารถฟัง ความสามารถพูด ความสามารถอ่าน และความสามารถเขียน ตอนผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน ปีที่ 4 มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศปักกิ่ง ส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ดีมากและดี
2. ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน ปีที่ 4 มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศปักกิ่ง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ความสามารถพูด ความสามารถอ่าน เขียน ความสามารถฟัง และความสามารถอ่าน
3. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์การเรียนสูง ความสามารถในการใช้ภาษาก็สูง

ชนิกา คำพุดม (2545) ได้ศึกษาเรื่องการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 4 สถาบันชนชาติยูนิยูนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยใช้ประชากรเป็นนักศึกษาจีน จำนวน 23 คน ผู้เขียนรวบรวมผลงานด้านการพูดจากแถบบันทึกเสียงคนละ 8 เรื่อง รวม 184 ชิ้นงาน ผลการวิจัยสรุปว่าการใช้ภาษาไทยด้านการเขียนพบว่า การเขียนพยัญชนะต้นผิดมากที่สุด รองลงมา คือ การเขียนพยัญชนะท้ายผิด การเขียนสะกดผิด ส่วนปัญหาในการใช้ประโยคในการเขียนที่พบมากที่สุด คือ การใช้คำไม่ถูกต้องตามความหมายและหน้าที่ นอกจากนี้ยังพบการใช้คำเกิน การขาดคำ และการเรียงคำเข้าประโยคไม่ถูกต้อง

สุษติ มณีกาญจนสิงห์ (2543) ได้ศึกษาข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาจีนของนิสิตอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 3 และ 4 โดยรวบรวมเรียงความและแบบฝึกหัดของนิสิตอักษรศาสตร์ สาขาภาษาจีน ชั้นปีที่ 3 และ 4 ในปีการศึกษา 2541 จำนวน 168 ฉบับ ซึ่งเรียงความเหล่านี้ได้รับการตรวจและแก้ไขแล้วโดยอาจารย์ประจำวิชา ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

ข้อผิดพลาดในการเรียงลำดับเข้าประโยคเป็นข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุดในงานวิจัยนี้ แม้ว่าในภาษาไทยและภาษาจีนจะมีการเรียงลำดับคำในประโยคเป็นประธาน กริยา กรรม เหมือนกันก็ตาม แต่การวางส่วนประกอบอื่นๆในประโยคก็ไม่ได้เหมือนกันทุกกรณี ข้อผิดพลาดในการเรียงลำดับคำที่พบมากที่สุด คือ ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการวางลำดับคำบอกเวลาและคำบอกสถานที่ ซึ่งพบมากถึง 20 ประโยค

การใช้คำผิดประเภทเป็นข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่พบมากเป็นอันดับสอง ซึ่งมักเกิดจากการที่นิสิตไม่ทราบว่าในภาษาจีนคำแต่ละชนิดมีคุณสมบัติทางไวยากรณ์ที่แตกต่างกันไป บางครั้งก็เกิดจากการที่นิสิตแปลตรงตัวจากภาษาไทยเป็นภาษาจีน

การใช้คำไม่รับกันเกิดจากหลายสาเหตุด้วยกัน เช่น ความแตกต่างในวัฒนธรรมการใช้ภาษาจีนและภาษาไทย ข้อจำกัดของการใช้คำที่มีความหมายเหมือนกันกับบริบทที่แตกต่างกัน

จองบก แซ (2543) ได้ศึกษาเรื่องความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลี แผนกภาษาไทยชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศ โดยสร้างแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาไทย ซึ่งเนื้อหาถูกคัดเลือกจากบทความ ข้อความและเนื้อเรื่องจากหนังสืออื่น ๆ และนำไปให้นักศึกษาทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาไทย ข้อมูลที่ได้นำไปหาค่าร้อยละ หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบความเรียง ผลของการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ
2. ความสามารถเฉลี่ยในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ความสามารถในการเขียน ความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการพูด และความสามารถในการฟัง

กองกาญจน์ นิธิพงศ์ (2516) ได้ศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 4 ในระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2515 จำนวน 371 คน ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาอังกฤษเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ข้อคำตอบ จำนวน 4 ฉบับ เพื่อทดสอบด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และแบบทดสอบอัตนัยเพื่อทดสอบความสามารถในการเขียนระดับประโยค ข้อความ และเรียงความ จากนั้นได้นำแบบทดสอบนี้ไปทดลองสอบ (Pretest) กับนิสิตจำนวน 100 คน แล้วนำแบบทดสอบมาวิเคราะห์ปรับปรุงให้มีคุณภาพดีขึ้น ได้แบบทดสอบปรนัย 4 ฉบับ จำนวน 160 ข้อและแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้ว ฉบับ ต่อจากนี้ นำแบบทดสอบจริงไปสอบกับนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วเก็บรวบรวมข้อมูลตรวจให้คะแนน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นิสิตมีข้อบกพร่องด้านการใช้คำศัพท์และสำนวนมากที่สุดร้อยละ 47.91 ข้อบกพร่องรองลงมา คือ การสะกดคำร้อยละ 47.86 การใช้โครงสร้างของประโยคร้อยละ 41.42 และ ข้อบกพร่องที่น้อยที่สุดคือ ข้อบกพร่องด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอนร้อยละ 33.45

2. ค่าร้อยละของข้อบกพร่องด้านต่าง ๆ โดยเรียงตามลำดับความถี่ปรากฏผลดังนี้ คือ ข้อบกพร่องทางด้านความเข้าใจความหมายของคำศัพท์และสำนวนมีความถี่สูงสุด คือร้อยละ 86 รองลงมาคือ ข้อบกพร่องด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ซึ่งมีความถี่สูงสุดร้อยละ 77 ข้อบกพร่องด้านการสะกดคำมีความถี่สูงสุดคิดเป็นร้อยละ 74 และข้อบกพร่องในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนมีความถี่สูงสุดร้อยละ 72

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเขียนภาษาที่สองข้างต้น สรุปได้ว่า ผู้เรียนชาวต่างประเทศมีข้อบกพร่องในการเขียน ทั้งด้านอักขรวิธี การใช้ภาษา การใช้คำไม่ตรงตามบริบทของการสื่อสาร รวมถึงการเรียงคำเป็นประโยคไม่ถูกต้อง นอกจากความสำคัญดังกล่าว ทักษะการเขียนเรียงความที่ถูกต้องตามรูปแบบและหลักเกณฑ์ทางภาษา นับเป็นกรณีศึกษาที่ยังประโยชน์ต่อการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ด้วยเหตุนี้ ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษา ข้อบกพร่องการเขียนภาษาไทยในรูปแบบเรียงความของนักเรียนต่างชาติ โดยเฉพาะนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อบกพร่องกาเขียนเรียงความของนักศึกษาชาวจีนที่กำลังศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเรียงความเพื่อเป็นองค์ความรู้ในการดำเนินการวิจัย และข้อมูลสำหรับสร้างเกณฑ์การประเมินการเขียนเรียงความ สร้างแบบทดสอบก่อนเรียน และสร้างใบความรู้การเขียนเรียงความ

2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเขียนภาษาต่างประเทศเพื่อให้ทราบถึงลักษณะการใช้ภาษาที่สอง รวมถึงปัจจัยปัญหาที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาที่สอง

3. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ประชากร คือ นักศึกษาชาวจีนสาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 40 คน

3.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 20 คนซึ่งคัดเลือกจากผลสอบ

4. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในทดสอบการเขียนเรียงความของนักศึกษาชาวจีนสาขาวิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 20 คน ประกอบด้วย

4.1.1 ใบความรู้เรื่องการเขียนเรียงความ

4.1.2 แบบทดสอบการเขียนเรียงความเรื่องกิจกรรมยามว่าง

4.1.3 แบบทดสอบการเขียนเรียงความเรื่องอร่อยกับอาหารไทย

4.1.4 แบบทดสอบการเขียนเรียงความเรื่องท่องเที่ยวสุขใจในประเทศไทย

4.1.5 แบบทดสอบการเขียนเรียงความเรื่องวัฒนธรรมไทยในสายตาชาวต่างชาติ

4.1.6 แบบทดสอบการเขียนเรียงความเรื่องประเทศที่ฉันชอบประเทศไทยที่ฉันเห็น

5. เก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 เก็บข้อมูลจากงานเขียนเรียงความของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จำนวน 40 ชิ้นงาน

5.2 วิเคราะห์ข้อมูล โดยผู้วิจัยตรวจหาข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละด้าน ดังนี้ รูปแบบการเขียน ความรู้ในเนื้อเรื่อง ความคิดการใช้ถ้อยคำ สำนวน การขยายความ การลำดับความ และเอกภาพของเรื่อง

5.3 ส่งข้อมูลให้ผู้เชี่ยวชาญ แนะนำ และตรวจแก้ไขความถูกต้องของการวิเคราะห์ ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญ 4 คน ได้แก่

5.3.1 รองศาสตราจารย์ไพบุลย์ ดวงจันทร์

5.3.2 อาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร

5.3.3 อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา

5.3.4 อาจารย์ภรพัศุ สร้อยระย้า

6. วิเคราะห์ และคำนวณหาค่าร้อยละของข้อบกพร่องที่จัดหมวดหมู่

7. นำเสนองานวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความของนักศึกษาชาวจีนที่กำลังศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จำนวน 20 คน มีจำนวนชิ้นงาน 40 ชิ้น ในด้านต่างๆ ได้แก่ รูปแบบการเขียน ความรู้ในเรื่อง ความคิด การใช้ถ้อยคำสำนวน การขยายความ การลำดับความ และเอกภาพของเรื่อง

เกณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความที่ปรากฏในงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินผลงานเขียนเรียงความที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติกำหนดไว้ ร่วมกับงานวิจัยเรื่องรูปแบบการสอนและปัญหาของการสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของสุนันท์ ศลโกสุม (2526 ภาคผนวก)

ในการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอตารางประกอบดังนี้

ตาราง 1 คะแนนเฉลี่ย และร้อยละของการเขียนเรียงความมีทั้งหมด 7 รายการซึ่งประเด็นวิเคราะห์รายการที่ 1-6 มีคะแนนเต็ม 3 คะแนน ส่วนรายการที่ 7 มีคะแนนเต็ม 2 คะแนน ดังรายละเอียดที่ปรากฏในตาราง คือ

รายการข้อบกพร่อง	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ
1. รูปแบบการเขียน	3	1.98	66
2. ความรู้ในเรื่อง	3	2.93	97.66
3. ความคิด	3	2.80	93.33
4. การใช้ถ้อยคำสำนวน	3	2.42	80.66
5. การขยายความ	3	2.70	90
6. การลำดับความ	3	2.60	86.66
7. เอกภาพของเรื่อง	2	1.98	99

จากตาราง 1 แสดงได้ว่าการเขียนเรียงความของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จำนวน 20 คน จำนวนชิ้นงาน 40 ชิ้นนั้นมีคะแนนการเขียนแต่ละด้านมากน้อยต่างกัน ในประเด็นที่มีคะแนนเฉลี่ย และร้อยละของคะแนนเฉลี่ยน้อย คือ

ประเด็นที่พบข้อบกพร่องมาก ซึ่งเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ รูปแบบการเขียน การใช้ถ้อยคำ
สำนวน การลำดับความ การขยายความ ความคิด ความรู้ในเรื่อง และเอกภาพของเรื่อง มีรายละเอียด
ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 2 ความถี่ และร้อยละจำแนกตามลักษณะข้อบกพร่องเรื่องรูปแบบการเขียนเรียงความ

ลักษณะข้อบกพร่องเรื่องรูปแบบการเขียนเรียงความ	ความถี่	ร้อยละ
มีองค์ประกอบครบถ้วน	6	15.00
มีเนื้อเรื่องแต่ขาดองค์ประกอบอื่นๆ 1 ส่วน	27	67.50
มีเนื้อเรื่องแต่ขาดองค์ประกอบอื่นๆมากกว่า 1 ส่วน	7	17.50

เรื่องรูปแบบการเขียนเป็นข้อบกพร่องที่พบมากที่สุด มีคะแนนเฉลี่ย 1.98 คิดเป็นร้อยละ 66 โดยมีลักษณะข้อบกพร่องด้านรูปแบบการเขียนเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ มีงานเขียนจำนวน 27 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 67.50 ที่มีเนื้อเรื่องแต่ขาดองค์ประกอบอื่นๆ 1 ส่วนคือ ขาดชื่อเรื่องเรียงความนำ ข้อความส่วนต่างๆ รวมกัน อาทิ ส่วนคำนำไปปรากฏในเนื้อเรื่อง และส่วนเนื้อเรื่องไปปรากฏในส่วนสรุป ทั้งยังมีสัดส่วนของจำนวนบรรทัดในคำนำ เนื้อเรื่องและสรุปไม่สมดุลกันเป็นเหตุให้มีส่วนประกอบไม่ตรงตามรูปแบบของการเขียนเรียงความ รองลงมาพบงานเขียนจำนวน 7 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 17.50 ที่มีเนื้อเรื่องแต่ขาดองค์ประกอบอื่นๆ มากกว่า 1 ส่วน คือ บางชิ้นงานไม่มีคำนำและสรุป เนื่องจากนักศึกษานำรูปแบบการเขียนบันทึกประจำวัน เช่น เขียนวันที่ และเมื่อขึ้นย่อหน้าใหม่ก็เขียนวันที่ ซึ่งเป็นรูปแบบการเขียนบันทึกประจำวันมาปะปนในการเขียนเรียงความ และมีงานเขียนเพียงจำนวน 6 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 15.00 ที่มีองค์ประกอบครบถ้วนตามรูปแบบการเขียนเรียงความ คือ ย่อหน้าที่ 1 เป็นคำนำ ย่อหน้าที่ 2 เป็นเนื้อเรื่อง และย่อหน้าที่ 3 เป็นสรุป

ตาราง 3 ความถี่ และร้อยละจำแนกตามลักษณะข้อบกพร่องเรื่องการใช้ถ้อยคำสำนวน

ลักษณะข้อบกพร่องเรื่องการใช้ถ้อยคำสำนวน	ความถี่	ร้อยละ
ใช้ถ้อยคำสำนวนถูกต้องเกินร้อยละ 80 ของข้อความ	18	45.00
ใช้ถ้อยคำสำนวนได้ถูกต้องร้อยละ 61 – 79 ของข้อความ	21	52.50
ใช้ถ้อยคำสำนวนได้ถูกต้องร้อยละ 51 – 60 ของข้อความ	1	2.50

เรื่องการใช้ถ้อยคำสำนวนเป็นข้อบกพร่องลำดับที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ย 2.42 คิดเป็นร้อยละ 80.66 ในด้านการใช้ถ้อยคำสำนวน พบว่ามีลักษณะข้อบกพร่องเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้มีงานเขียนจำนวน 21 ชิ้นงาน คิดเป็นร้อยละ 52.50 ที่ใช้ถ้อยคำสำนวนได้ถูกต้องร้อยละ 61 – 79 ของข้อความ มีงานเขียนจำนวน 18 ชิ้นงาน คิดเป็นร้อยละ 45 ที่ใช้ถ้อยคำสำนวนถูกต้องเกินร้อยละ 80 ของข้อความ และมีงานเขียนจำนวน 1 ชิ้นงาน ที่ใช้ถ้อยคำสำนวนได้ถูกต้องเพียงครึ่งหนึ่งของข้อความ ทั้งนี้ ภายใต้ลักษณะข้อบกพร่องดังกล่าว พบว่านักศึกษาส่วนมากใช้ภาษาพูดในการเขียน ใช้คำหรือสำนวนผิดความหมายผิดบริบท เขียนสลับคำ และวางโครงสร้างประโยคผิด

ตาราง 4 ความถี่ และร้อยละจำแนกตามลักษณะข้อบกพร่องเรื่องการลำดับความ

ลักษณะข้อบกพร่องเรื่องการลำดับความ	ความถี่	ร้อยละ
การลำดับความถูกต้องทุกประการ	25	62.50
การลำดับความสับสนบางตอน	14	35.00
การลำดับความสับสนและเข้าใจผิดในเรื่อง	1	2.50

เรื่องการลำดับความ เป็นข้อบกพร่องลำดับที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ย 2.60 คิดเป็นร้อยละ 86.66 ทั้งนี้มีงานเขียนที่ลำดับความได้ถูกต้องทุกประการมากที่สุด จำนวน 25 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 62.50 รองลงมาพบงานเขียนที่ลำดับความสับสนบางตอน ไม่มีเอกภาพและสัมพันธภาพในการเขียนเรียงความ จำนวน 14 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 35 ไม่ต่อเนื่อง และซ้ำความ สำหรับข้อบกพร่องลำดับสุดท้าย มีงานเขียนจำนวน 1 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 2.50 ที่ลำดับความสับสน เขียนนอกประเด็นและผิดประเด็นซึ่งผิดจากลักษณะของโครงเรื่อง บทนำ เนื้อหาและส่วนสรุป

ตาราง 5 ความถี่ และร้อยละจำแนกตามลักษณะข้อบกพร่องเรื่องการขยายความ

ลักษณะข้อบกพร่องเรื่องการขยายความ	ความถี่	ร้อยละ
มีการขยายความ อูบมาอูบไปเมยหรือการชี้แนะให้เหตุผลอย่างถูกต้อง	29	72.50
มีการขยายความ แต่เป็นการขยายความที่ไม่ถูกต้องสมบูรณ์	10	25.00
มีการขยายความ แต่เป็นการขยายความที่ผิดความหมาย	1	2.50

เรื่องการขยายความเป็นข้อบกพร่องลำดับที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ย 2.70 คิดเป็นร้อยละ 90 มีงานเขียนที่การขยายความ ใช้อุปมาหรือชี้แนะให้เหตุผลอย่างถูกต้องมากที่สุด จำนวน 29 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 72.50 รองลงมาพบบางงานเขียนที่มีการขยายความ แต่เป็นการขยายความที่ไม่ถูกต้องสมบูรณ์จำนวน 10 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 25 ซึ่งข้อบกพร่องดังกล่าวมักพบในลักษณะของการยกตัวอย่างประกอบหรืออุปมาสะท้อนภาพความคิด เกิดภาพพจน์แต่ไม่ชัดเจนตามเนื้อความหรือบริบทสำหรับข้อบกพร่องลักษณะสุดท้ายมีงานเขียนจำนวน 1 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 2.50 ที่มีการขยายความ แต่ไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของการใช้อุปมา

ตาราง 6 ความถี่ และร้อยละจำแนกตามลักษณะข้อบกพร่องเรื่องความคิด

ลักษณะข้อบกพร่องเรื่องความคิด	ความถี่	ร้อยละ
แนวคิดแปลกใหม่	33	82.50
แนวคิดทั่วไปถูกต้องตามเนื้อหา	6	15.00
แนวคิดไม่ถูกต้องตามเนื้อหา	1	2.50

เรื่องความคิดเป็นข้อบกพร่องลำดับที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ย 2.80 คิดเป็นร้อยละ 93.33 มีงานเขียนที่แนวคิดแปลกใหม่มากที่สุด จำนวน 33 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 82.50 รองลงมาเป็นงานเขียนที่แสดงมุมมองความคิดต่างๆ ซึ่งเป็นความทั่วไปที่จากประสบการณ์ผู้เขียน และสถานการณ์ของเรื่องจำนวน 6 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 15 ยังคงเหลืองานเขียนที่พบข้อบกพร่องในลักษณะที่มีแนวคิดไม่ถูกต้องตามเนื้อหาจำนวน 1 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 2.50 ซึ่งเป็นงานเขียนที่แสดงแนวคิดไม่สอดคล้องกับเนื้อหา และความเป็นจริง

ตาราง 7 ความถี่ และร้อยละจำแนกตามลักษณะข้อบกพร่องเรื่องความรู้ในเรื่อง

ลักษณะข้อบกพร่องเรื่องความรู้ในเรื่อง	ความถี่	ร้อยละ
เขียนได้ครอบคลุมเนื้อหาสอดคล้องกับชื่อเรื่องอย่างชัดเจน	38	95.00
เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อเรื่องบางตอน แต่บางตอนเขียนนอกนอกเรื่อง	1	2.50
เนื้อหาสับสนวุ่นวาย	1	2.50

ลักษณะข้อบกพร่องเรื่องความรู้ในเรื่องเป็นข้อบกพร่องลำดับที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ย 2.93 คิดเป็นร้อยละ 97.66 คือ มีงานเขียนที่เขียนได้ครอบคลุมเนื้อหาสอดคล้องกับชื่อเรื่องอย่างชัดเจนมากที่สุด จำนวน 38 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 95.00 รองลงมาพบงานเขียนที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับชื่อเรื่องบางตอนแต่บางตอนเขียนออกนอกเรื่อง จำนวน 1 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 2.50 และบกพร่องลักษณะสุดท้ายคือ เนื้อหาสับสนวุ่นวายมีจำนวน 1 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 2.50

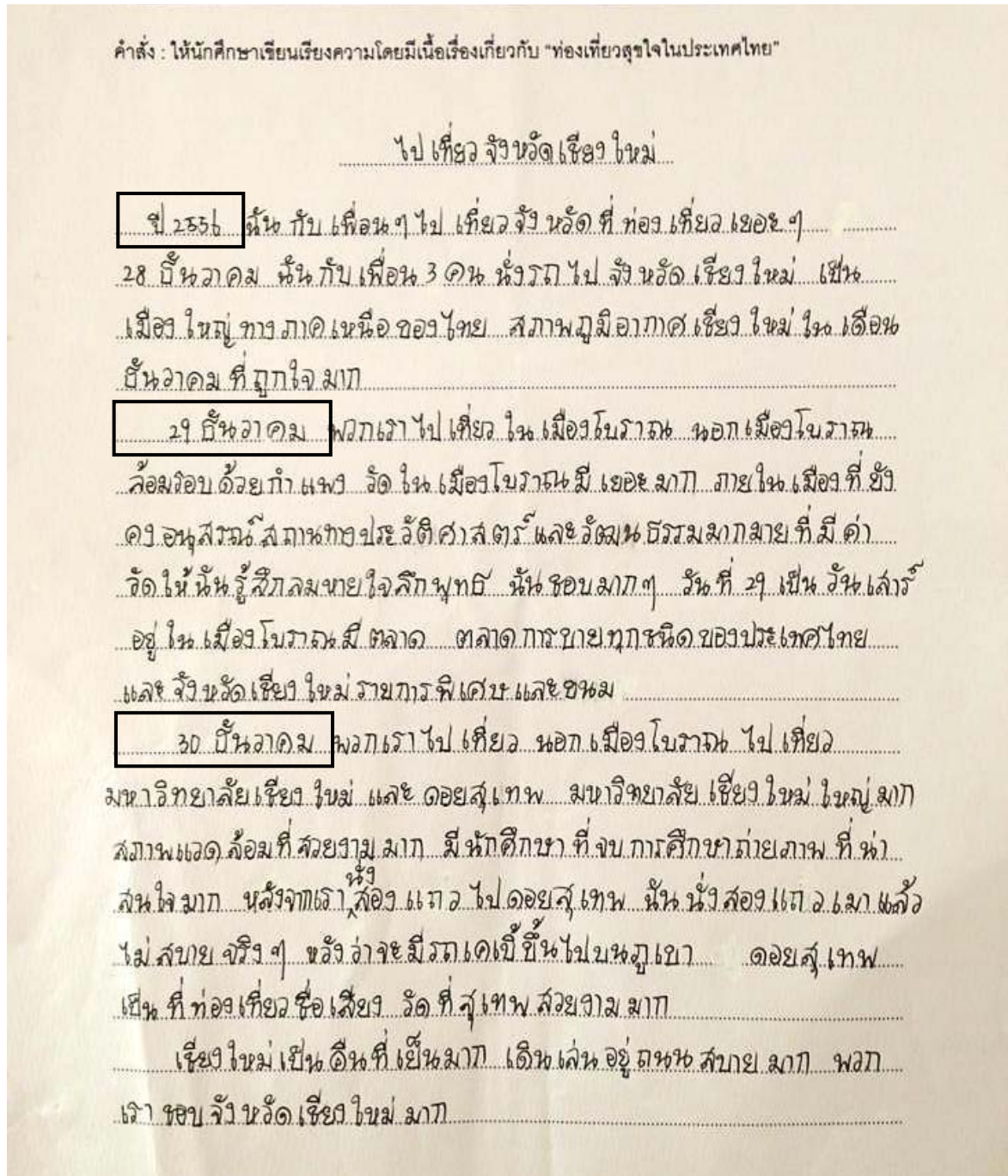
ตาราง 8 ความถี่ และร้อยละจำแนกตามลักษณะข้อบกพร่องเรื่องเอกภาพของเรื่อง

ลักษณะข้อบกพร่องเรื่องเอกภาพของเรื่อง	ความถี่	ร้อยละ
เขียนในขอบเขตของเนื้อหา มีใจความที่สัมพันธ์กันทั้งเรื่อง	37	92.50
เขียนในขอบเขตของเนื้อหา แต่ใจความไม่สัมพันธ์กัน	3	7.50

ลักษณะข้อบกพร่องเรื่องเอกภาพเป็นข้อบกพร่องที่พบน้อยที่สุด มีคะแนนเฉลี่ย 1.98 จากคะแนนเต็ม 2 คิดเป็นร้อยละ 99 ทั้งนี้ พบงานเขียนที่เขียนในขอบเขตของเนื้อหา มีใจความที่สัมพันธ์กันทั้งเรื่อง จำนวน 37 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 92.50 คงเหลืองานเขียนจำนวน 3 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 7.50 ที่มีข้อบกพร่องในลักษณะการเขียนในขอบเขตของเนื้อหาแต่ใจความไม่สัมพันธ์กัน

ตัวอย่างลักษณะข้อบกพร่อง

1. ลักษณะข้อบกพร่องเรื่องรูปแบบการเขียน

2. ลักษณะข้อบกพร่องเรื่องการใช้ถ้อยคำสำนวน

.....พอดูรูปอาหารไทยจึงทนน้ำลายไหลไปไว้ปรารถนา ดิฉันอยากไป
ประเทศไทยจึงเข้มแข็งยิ่งขึ้น

.....กรุงเทพฯ เป็นเมืองใหญ่ที่สุดของประเทศไทยมีประชากรและรถมาก
ที่สุด แล้วรถติดทุกวัน กรุงเทพฯ มีจำนวนมากของผู้คนจากทั่วโลก
เพราะว่าคนไทยมีความเป็นมิตรมากและยิ้มเสมอ

3. ลักษณะข้อบกพร่องเรื่องการลำดับความ

.....เวลาเราไปถึงภูเก็ตแล้ว สิ่งที่เราจะทำอย่างร้อนใจก็คือ กินอาหาร
ทะเล เพราะว่าอาหารทะเลที่นี่ใหม่และขึ้น กินแล้วถูกปากอร่อยมาก
ทำให้ผมอดทนไม่ได้อยากกินอีกครั้ง นอกจากนี้ สิ่งที่ผมประทับใจลึกซึ้งที่สุด
ก็คือ ชมวิวตะวันตกยามเย็นพระอาทิตย์ตกที่ริมทะเล ทิวทัศน์นี้สละสลวยจนผม
ไม่มีวันลืม ระยะเวลาที่พระอาทิตย์จะตก สีแสงพระอาทิตย์ค่อยๆ เปลี่ยนเป็นสี
ส้มและปลายที่สุดแปลงเป็นสีแดง และบนทะเลยังมีเรือเล็กสองลำลอยอยู่ บน
ชายหาดมีคู่แฟนเคียงข้างนั่งใกล้ซีกกับต้นไม้มะพร้าว.....

.....ประเทศไทยเป็นประเทศสบาย คนไทยไม่เหมือนคนจีน ตอนแรกฉัน
รู้สึกน่าแปลกมากก็คือวันหยุด เราเข้าเรียนร้านอาหารก็มีเวลาบริการเหมือนกัน
แต่เมื่อวันหยุดพวกร้านก็หยุดด้วยกัน ไม่มีคนขายข้าวแกง ทำให้ชาวต่างชาติ
เราลำบากมาก ในทุกที่ของประเทศไทยมีหมามากมายเดินเล่นแล้วก็นอนอยู่ที่
ถนนไม่เคยมีใครไล่ ออก ทุกวันก็มีคนเอาอาหารให้หมากินแม้หมามันไม่ใช่สัตว์
เลี้ยงเอง หมาก็สบายทุกวัน นอนแล้วกินกินแล้วนอนเหมือนขึ้นสวรรค์.....

4. ลักษณะข้อบกพร่องเรื่องการขยายความ

.....ผมรู้สึกว่เกาะภูเก็ตเป็นสถานที่ท่องเที่ยวสวยที่สุด ทำให้ผมประทับใจมาก ๆ เกาะภูเก็ตตั้งอยู่ภาคใต้ของไทย ที่นี่มีมหาสมุทร กว้างขวางมาก และชายหาดสวยเหมือนกับสันทองกระพริบแสง

.....คนไทยมีประเพณีหลักหลาย อย่างเช่น วันสงกรานต์ วันลอยกระทง วันเข้าพรรษา วันออกพรรษา ฯลฯ ผู้คนเฉลิมฉลองงานเทศกาลต่างๆ เพื่อความสุข และความมั่นใจ

5. ลักษณะข้อบกพร่องเรื่องความคิด

.....ชาวไทยเป็นสาขาหนึ่งของชนเผ่าไต นิยมอาศัยอยู่ริมน้ำ ชอบใช้ชีวิตด้วยวิถีที่สุขสบาย ฉันคิดว่าการที่มีนิสัยในเย็นคงมรการเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับค่านิยมแบบนี้ ในประเทศไทยยังมีอีกอย่างหนึ่งที่ดึงดูดสายตาชาวต่างชาติ นั่นก็คือกะเทย ฉันก็อดใจไม่ได้เหมือนกัน มันกลายเป็นวัฒนธรรมส่วนหนึ่งของประเทศไทยไปแล้ว

..... การแต่งกายของคนไทยมีแบบฉบับ และมีวิวัฒนาการมานานแล้ว โดยจะมีการแต่งกายที่แตกต่างกัน ตามสมัยและโอกาสต่างๆ โดยมีวิวัฒนาการมาตั้งแต่สมัยสุโขทัยจึงถึงปัจจุบันนี้คนส่วนใหญ่แต่งการตามสากลอย่างชาวตะวันตก หรือตามแฟชั่นที่แพร่หลายเข้ามา แต่คนไทยส่วนใหญ่มีจิตใจที่รักในวัฒนธรรมการแต่งกายของไทยแบบดั้งเดิมอยู่

6. ลักษณะข้อบกพร่องเรื่องความรู้ในเรื่อง

การเรียนรู้ในประเทศไทยที่ฉันเห็น

ตั้งแต่ฉันเข้ามาในประเทศไทยมานานกว่าสองปีที่ผ่านมาแล้ว ดิฉันมีความรู้สึกมากมาย แม้ว่าประเทศไทยเป็นประเทศเล็กๆ แต่มันเป็นสถานที่ที่มีชื่อเสียงมาก นักท่องเที่ยวชอบมาเที่ยวที่ประเทศไทย

ประเทศไทยที่ฉันเห็นในด้าน ประเพณี ก็คือ คนไทยมีประเพณีหลักหลายอย่าง เช่น วันสงกรานต์ วันลอยกระทง วันเข้าพรรษา วันออกพรรษา ฯลฯ ผู้คนเฉลิมฉลองงานเทศกาลต่างๆ เพื่อความสุข และความมั่นใจ

.....
 .....
 .....
 .....

สรุปว่าฉันชอบอาหารไทยมาก ไม่ว่าจะอาหารไทยอร่อย คนไทยเป็นคนดี ประเทศไทยยังเป็นสถานที่น่าท่องเที่ยว ในช่วงการเรียนรู้ในประเทศไทย ฉันได้ไปเที่ยวหลายๆ สถานที่ รู้สึกมีความสุข และร่างกายสบายใจมาก

ประเทศไทยที่ฉันเห็น

.....ประเทศไทยมีอาหารอร่อยจำนวนมากมาย เช่น ส้มตำไท ต้มยำกุ้ง น้ำพริกปลาหู หลายอย่างอาหารของภาคเหนือไทย ฉันชอบกินส้มตำและข้าวเหนียว นมเป็นอาหารไทยที่รับประทานหลังจากรับประทานอาหารแล้ว

7. ลักษณะข้อบกพร่องเรื่องเอกภาพของเรื่อง

อร่อยกับอาหารไทย

.....
 .....
 ..... “ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว”แสดงว่า ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งอาหารการกิน และมีเรื่องหนึ่งที่สนุก ดิฉันเคยถามว่า ทำไมอาหารไทยเกือบทุกอย่างมีรสหวานผสมด้วย คนไทยก็ตอบว่าก็เพราะเหตุนี้แหละ คนไทยเป็นคนหวาน คนที่น่ารัก

ในใจของดิฉัน คนไทยเป็นคนน่ารักจริงๆ และมีน้ำใจด้วย ดิฉันเป็นคนที่ชอบกินรสเผ็ด รสเปรี้ยว เมื่อได้กินกับข้าวที่มีรสหวาน จึงรู้สึกแปลกๆ

การเรียนรู้ในประเทศไทยที่ฉันเห็น

ตั้งแต่ฉันเข้ามาในประเทศไทยมานานกว่าสองปีที่ผ่านมาแล้ว ดิฉันมีความรู้สึกมากมาย แม้ว่าประเทศไทยเป็นประเทศเล็กๆ แต่ว่ามันเป็นสถานที่ที่มีชื่อเสียงมาก นักท่องเที่ยวชอบมาเที่ยวที่ประเทศไทย

ประเทศไทยที่ฉันเห็นในด้าน ประเพณี ก็คือ คนไทยมีประเพณีหลักหลายอย่าง เช่น วันสงกรานต์ วันลอยกระทง วันเข้าพรรษา วันออกพรรษา ฯลฯ ผู้คนเฉลิมฉลองงานเทศกาลต่างๆ เพื่อความสุข และความมั่นใจ

ประเทศไทยที่ฉันเห็นด้านศาสนา คนไทยส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มีขนาดเล็กน้อยนับถือศาสนาอิสลาม.....
 .....
 .....

สรุปว่าฉันชอบอาหารไทยมาก ไม่ว่าอาหารไทยอร่อย คนไทยเป็นคนดี ประเทศไทยยังเป็นสถานที่น่าท่องเที่ยว ในช่วงการเรียนรู้ในประเทศไทย ฉันได้ไปเที่ยวหลายๆ สถานที่ รู้สึกมีความสุข และร่างกายสบายใจมาก

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความของนักศึกษาชาวจีนที่กำลังศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จำนวน 20 คน ในเรื่องรูปแบบการเขียน ความรู้ในเนื้อเรื่อง ความคิด การใช้ถ้อยคำสำนวน การขยายความ การลำดับความ และเอกภาพของเรื่อง เพื่อเป็นแนวทางในการสอนวิชาการเขียนเรียงความภาษาไทยแก่นักศึกษาชาวจีนและชาวต่างประเทศ เป็นแนวทางในการสร้างแบบเรียน และแบบฝึกการเขียนเรียงความอีกทั้งได้แนวทางแก้ไขข้อบกพร่องไปใช้สอนการเขียนเรียงความให้นักศึกษาชาวจีนและชาวต่างประเทศที่สนใจศึกษาวิชาการเขียนโดยเฉพาะ

ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์เป็นเรียงความจำนวน 40 ชิ้น ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสรุปข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความของนักศึกษาชาวจีนได้ดังนี้

1. รูปแบบการเขียนเรียงความจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่านักศึกษามีข้อบกพร่องเรื่องรูปแบบการเขียนเรียงความ 3 ลักษณะ โดยเรียงลำดับจากลักษณะที่พบมากไปยังลักษณะที่พบน้อยได้แก่

- 1.1 มีเนื้อเรื่องแต่ขาดองค์ประกอบอื่นๆ 1 ส่วน
- 1.2 มีเนื้อเรื่องแต่ขาดองค์ประกอบอื่นๆ มากกว่า 1 ส่วน
- 1.3 มีองค์ประกอบครบถ้วน

2. การใช้ถ้อยคำสำนวน จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่านักศึกษามีข้อบกพร่องเรื่องการใช้ถ้อยคำสำนวน 3 ลักษณะ โดยเรียงลำดับจากลักษณะที่พบมากไปยังลักษณะที่พบน้อยได้แก่

- 2.1 ใช้ถ้อยคำสำนวนได้ถูกต้องร้อยละ 61 – 79 ของข้อความ
- 2.2 ใช้ถ้อยคำสำนวนถูกต้องเกินร้อยละ 80 ของข้อความ
- 2.3 ใช้ถ้อยคำสำนวนถูกต้องเกินร้อยละ 80 ของข้อความ

3. การลำดับความ จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่านักศึกษามีข้อบกพร่องเรื่องการลำดับความ 3 ลักษณะ โดยเรียงลำดับจากลักษณะที่พบมากไปยังลักษณะที่พบน้อยได้แก่

- 3.1 การลำดับความถูกต้องทุกประการ
- 3.2 การลำดับความสับสนบางตอน
- 3.3 การลำดับความสับสนและเข้าใจผิดในเรื่อง

4. การขยายความ จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่านักศึกษามีข้อบกพร่องเรื่องการขยายความ 3 ลักษณะ โดยเรียงลำดับจากลักษณะที่พบมากไปยังลักษณะที่พบน้อยได้แก่

- 4.1 มีการขยายความ อุปมาอุปไมยหรือการชี้แนะให้เหตุผลอย่างถูกต้อง
- 4.2 มีการขยายความ แต่เป็นการขยายความที่ไม่ถูกต้องสมบูรณ์
- 4.3 มีการขยายความ แต่เป็นการขยายความที่ผิดความหมาย

5. ความคิด จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่านักศึกษามีข้อบกพร่องเรื่องความคิด 3 ลักษณะโดยเรียงลำดับจากลักษณะที่พบมากไปยังลักษณะที่พบน้อยได้แก่

- 5.1 แนวคิดแปลกใหม่
- 5.2 แนวคิดทั่วไปถูกต้องตามเนื้อหา
- 5.3 แนวคิดไม่ถูกต้องตามเนื้อหา

6. ความรู้ในเรื่อง จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่านักศึกษามีข้อบกพร่องเรื่องความรู้ในเรื่อง 3 ลักษณะ โดยเรียงลำดับจากลักษณะที่พบมากไปยังลักษณะที่พบน้อยได้แก่

- 6.1 เขียนได้ครอบคลุมเนื้อหาสอดคล้องกับชื่อเรื่องอย่างชัดเจน
- 6.3 เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อเรื่องบางตอน แต่บางตอนเขียนออกนอกเรื่อง
- 6.3 เนื้อหาสับสนวุ่นวาย

7. เอกภาพของเรื่อง จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่านักศึกษามีข้อบกพร่องเรื่องเอกภาพ 2 ลักษณะ โดยเรียงลำดับจากลักษณะที่พบมากไปยังลักษณะที่พบน้อยได้แก่

- 7.1 เขียนในขอบเขตของเนื้อหา มีใจความที่สัมพันธ์กันทั้งเรื่อง
- 7.2 เขียนในขอบเขตของเนื้อหา แต่ใจความไม่สัมพันธ์กัน

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความของนักศึกษาชาวจีนที่กำลังศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

รูปแบบการเขียนเรียงความไม่สมบูรณ์เป็นประเด็นที่พบข้อบกพร่องมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 1.98 จากคะแนนเต็ม 3 คิดเป็นร้อยละ 66 ลักษณะข้อบกพร่องที่พบ คือ ขาดชื่อเรื่องเรียงความ นำข้อความส่วนต่างๆ รวมกัน อาทิ ส่วนคำนำไปปรากฏในเนื้อเรื่อง และส่วนเนื้อเรื่องไปปรากฏในส่วนสรุป ทั้งยังมีสัดส่วนของจำนวนบรรทัดในคำนำ เนื้อเรื่องและสรุปไม่สมดุลกันรวมถึงการนำรูปแบบการเขียนบันทึกประจำวัน เช่น เขียนวันที่ และเมื่อขึ้นย่อหน้าใหม่ก็เขียนวันที่ ซึ่งเป็นรูปแบบการเขียนบันทึกประจำวันมาปะปนในการเขียนเรียงความ จึงเป็นเหตุให้มีส่วนประกอบไม่ตรงตามรูปแบบของ

การเขียนเรียงความ ข้อบกพร่องดังกล่าวเกิดจากการที่นักศึกษาไม่เข้าใจองค์ประกอบของการเขียนเรียงความอย่างชัดเจน ซึ่งองค์ประกอบของเรียงความจะต้องเกี่ยวเนื่องกันทั้งสามส่วนมีความสมดุลและความสำคัญเท่าเทียมกันส่วนค่านำคือ นำให้ทราบถึงจุดประสงค์และก่อความสนใจให้กับผู้อ่าน ส่วนเนื้อเรื่องคือ ส่วนที่บรรจุเนื้อความอันเป็นสาระสำคัญของเรื่อง ประกอบด้วยข้อเท็จจริง ความคิด และโวหารในการเขียน ส่วนสรุปคือ ส่วนที่ฝากความสนใจให้กับผู้อ่านที่ได้อ่านตั้งแต่ต้นจนจบ

การใช้ถ้อยคำสำนวนเป็นข้อบกพร่องรองลงมา มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.42 จากคะแนนเต็ม 3 คิดเป็นร้อยละ 80.66 ลักษณะข้อบกพร่องดังกล่าว พบว่านักศึกษาล้วนใหญ่ใช้ภาษาพูดในการเขียน ใช้คำหรือสำนวนผิดความหมายผิดบริบท เขียนสลับตำแหน่งของคำ และวางโครงสร้างประโยคไม่ถูกต้อง เนื่องจากนักศึกษาไม่ทราบความหมายของคำ ขาดทักษะการใช้พจนานุกรม เป็นเหตุให้เกิดการเทียบเคียงคำ และสำนวนจากประสบการณ์และสิ่งที่เคยใช้ ซึ่งมีโครงสร้างต่างจากโครงสร้างภาษาไทย รวมถึงการมีประสบการณ์ทางภาษาที่ไม่ถูกต้อง คือ จำคำ เห็นสำนวน และอ่านรูปประโยคที่ไม่ถูกต้องจากสื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์รวมทั้งสังคมออนไลน์ และนำไปใช้ รวมทั้งอิทธิพลจากภาษาแม่ และพื้นฐานความรู้ภาษาไทยเรื่องการเขียนเรียงความไม่แข็งแกร่ง เพราะเรียนภาษาไทยเพียง 2 ปี ในสถาบันการศึกษาของตนเท่านั้น

การลำดับความเป็นข้อบกพร่องลำดับที่ 3 มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.60 จากคะแนนเต็ม 3 คิดเป็นร้อยละ 86.66 ลักษณะข้อบกพร่องที่พบ คือ การลำดับความสับสนบางตอน ลำดับความไม่เป็นเหตุเป็นผลต่อกัน ไม่มีเอกภาพและสัมพันธภาพในการเขียนเรียงความ ทั้งยังเขียนนอกประเด็นและไม่ตรงประเด็น ซึ่งผิดจากลักษณะของโครงเรื่อง บทนำ เนื้อหาและสรุปจากการวิเคราะห์การเขียนเรียงความ พบว่า เรื่องที่นักศึกษาเขียนเป็นเรื่องที่มาจากประสบการณ์เดิมของตนเอง นักศึกษาจึงเขียนโดยไม่ได้กำหนดโครงเรื่อง ไม่ได้ลำดับความคิดในการเขียนเนื้อเรื่องแต่ละตอนให้มีสัมพันธภาพ เป็นเหตุให้เขียนวกวน

การขยายความเป็นข้อบกพร่องลำดับที่ 4 มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.70 จากคะแนนเต็ม 3 คิดเป็นร้อยละ 90 พบว่างานเขียนที่มีข้อบกพร่องด้านการขยายความ คือ เป็นการขยายความที่ไม่ถูกต้องมักพบในลักษณะของการยกตัวอย่างประกอบหรืออุปมาสะท้อนภาพความคิดเกิดภาพพจน์แต่ไม่ชัดเจนตามเนื้อความหรือบริบท และมีการขยายความแต่ไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของการใช้อุปมา

ความคิดเป็นข้อบกพร่องลำดับที่ 5 มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.80 จากคะแนนเต็ม 3 คิดเป็นร้อยละ 93.33 มีงานเขียนที่พบข้อบกพร่องในลักษณะที่มีแนวคิดไม่ถูกต้องตามเนื้อหาเป็นงานเขียนที่สะท้อนแนวคิดที่เป็นจริงแต่ไม่สอดคล้องกับวัฒนธรรมและไม่ถูกต้องตามโครงสร้างภาษาไทย สอดคล้องกับข้อบกพร่องลำดับที่ 6 คือ ความรู้ในเรื่องซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.93 จากคะแนนเต็ม 3 คิดเป็นร้อยละ 97.66 พบว่างานเขียนที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับชื่อเรื่องบางตอน แต่ก็ยังบางตอนเขียนออกนอกเรื่อง

และงานเขียนมีเนื้อหาทวน จากการวิเคราะห์ พบว่าสาเหตุหนึ่งที่ส่งผลต่อลักษณะข้อบกพร่องดังกล่าวคือ การฝึกฝนการอ่าน การศึกษาความรู้รอบข้างของนักศึกษาต่างชาติ อันเป็นรากฐานสำคัญต่อการเขียนเรียงความ

ลักษณะข้อบกพร่องเรื่องเอกภาพเป็นข้อบกพร่องที่พบน้อยที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 1.98 จากคะแนนเต็ม 2 คิดเป็นร้อยละ 99 ทั้งนี้ พบว่ามีข้อบกพร่องในลักษณะการเขียนเนื้อหาแต่ใจความไม่สัมพันธ์เพียงเล็กน้อย

แนวทางการแก้ไขจากการอภิปรายผลและสังเกตการณ์เขียนเรียงความของนักศึกษา ผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญในเรื่องรูปแบบและองค์ประกอบของการเขียนเรียงความแบบเข้ม ฝึกฝนนักศึกษาให้คิดวิเคราะห์หัวข้อและภาพที่กำหนด สามารถตอบคำถามได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน และอย่างไร อีกทั้งพัฒนาการคิดวิเคราะห์เพื่อตอบคำถามว่า ทำไมหรือเหตุใด อันเป็นการคิดขั้นสูง เป็นต้น การฝึกฝนและศึกษาคำศัพท์ สำนวน ด้วยแบบฝึกต่างๆ และอ่านหนังสือหรือตำราหลักภาษาไทยให้มากขึ้น รวมทั้งหมั่นสังเกตการใช้คำให้ถูกต้องตามความหมาย ตำแหน่งของคำ และฝึกเขียนสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการสอนการเขียนเรียงความแก่นักศึกษาจีน

การสอนเขียนเรียงความนั้นผู้วิจัยให้ความสำคัญต่อรูปแบบ ประเภท และลักษณะเฉพาะของการเขียน จึงทำให้ให้นักศึกษาเกิดความรู้ความเข้าใจเกิดทักษะการเขียนและสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ดังผลการวิเคราะห์ที่ปรากฏในงานวิจัย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบข้อบกพร่องการเขียนเรียงความของนักศึกษาจีนที่ศึกษาสาขาภาษาไทย ระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยอื่นๆ

2.2 ควรศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความของนักศึกษาชาติอื่น ๆ อาทิ นักศึกษาเกาหลี และนักศึกษาชาติอื่นๆ ที่อยู่ระหว่างการศึกษาภาษาไทยในสถาบันการศึกษาของไทย เพื่อสังเกต และเปรียบเทียบข้อบกพร่อง

2.3 ควรพัฒนาผลการวิจัยของงานวิจัยฉบับนี้เป็นแบบเรียน และแบบฝึกการเขียนเรียงความสำหรับนักศึกษาต่างชาติที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

บรรณานุกรม

- กนกพร รัตนศิลป์ชัย. (2546). การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความของนักเรียนชาวเขา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(หลักสูตรและการสอน). เชียงใหม่:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- กุลกาญจน์ เอี่ยมธาดานัย. (2553). ปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีของนักศึกษาชาวจีน.
สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กองกาญจน์ นิธิพงศ์. (2516). การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตวิทยาลัยวิชา
การศึกษา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- จินตนา พุทธิเมตตะ. (2553). การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาแลกเปลี่ยน
วิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 3 ภาควิชาภาษาไทย คณะภาษาและวัฒนธรรมตะวันออก
มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าระหว่างประเทศ กวางตุ้ง สาธารณรัฐประชาชนจีน
พ.ศ.2552. กรุงเทพฯ:ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออกคณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จองบก แซ. (2543). ความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียนเกาหลีแผนกภาษาไทยชั้นปีที่ 3
มหาวิทยาลัยบูรพา ภาษาและกิจการต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทย).
เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ฉันทัส ทองช่วย. (ม.ป.ป.). ศาสตร์แห่งการใช้คำ.(เอกสารประกอบการฝึกอบรมการผลิตงานเขียน
วิชาการ).สงขลา: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชนันท์ สุวรรณรัตน์. (2531). การศึกษาการเขียนเรียงความแบบมองไม่เห็น. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(การสอนภาษาไทย).เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร
- ชัยนันท์ นันทพันธ์.(2526). ศิลปะการเขียนเรียงความและเรียงความวางความวางวัดพระราชทาน.
กรุงเทพฯ: ประกายพริก.
- ชนิดกา คำพุ่ม. (2545). การศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 4
สถาบันชนชาติยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน. วิทยานิพนธ์ศศ.ม. (การสอนภาษาไทย).
เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ชาญชัย ยมดิษฐ์. (2533). กิจกรรมการเขียนเรียงความ.สารพัฒนาดังกล่าว. หน้า 21-24.
- ชวน เพชรแก้ว; ปรีชา นุ่นสุข และปราณี ภาวระ. (2522). การใช้ภาษา. กรุงเทพฯ:มงคลการพิมพ์.

- ชูศรี ศรีแก้ว. (2530, วัน เดือน). การศึกษาเปรียบเทียบข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของ
นักศึกษาชั้นปีที่1. วารสารภาษาและวรรณคดีไทย. ปีที่ (ฉบับที่):71-78.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2520). การประพันธ์. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- ณรงค์ฤทธิ์ ศักดารณรงค์. (2537). ประสิทธิภาพของการเขียน. วิทยาจารย์. หน้า 50-53.
- ดวงใจ ไทยอุบุญ. (2543). ทักษะการเขียนภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรียา หิรัญประดิษฐ์. (2545). รายงานผลการวิจัย เรื่อง สถานภาพการเรียนและการสอนภาษาไทย
ให้แก่ชาวต่างประเทศในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สาขาวิชาศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เปลื้อง ณ นคร. (2512). เรียงความชั้นสูง. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ผกา สัตยธรรม. (2528). ลักษณะการเขียนเรียงความของนักเรียนในชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ผู้จัดการ 360° รายสัปดาห์. (2553). คนจีนฮิตส่งลูกเรียนมหาลัยไทยเชื่อมั่น “ถูกดีมีคุณภาพจบได้
เงินเดือนสูง”. สืบค้นเมื่อ วันที่ 8 พฤษภาคม 2555. จาก <http://www.manager.co.th/mgrWeekly/ViewNews.aspx?NewsID=9530000083624>
- พันธุ์ทิพา หลานบุญเลิศ. (2539). การสอนการเขียนเรียงความ. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พาน จงบินห์. (2552). การศึกษาข้อบกพร่องการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาเวียดนาม.
สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ยุพา ส่งศิริ. (2523). สุ จิ ปุ ลิ ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ตำรวจ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ:
นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- ลัดดา เจริญศิลป์พานิช. (2537). ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียน
ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วัชรภรณ์ สมองคุณ. (2533). ความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
กรุงเทพมหานคร. ในรวมบทความวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2553. หน้า 203.
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

วันทยา วงศ์ศิลปภริมย์ และคณะ.(2537, วันที่ เดือน).การประเมินความสามารถทางภาษาไทยของ
นักเรียนที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา. วารสารการวิจัยทางการศึกษา.

ปีที่ (ฉบับที่): 66-73.

วัลย์รัตน์ อติแพทย์. (2531). การเขียน 1. กรุงเทพฯ:คุรุสภา.

วาสนา เกตุภาค.(ม.ป.ป.). การเขียน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

วิจิตรา แสงพลสิทธิ์ และคนอื่นๆ. (2522). การใช้ภาษาไทย(ไทย101).กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

วิไลลักษณ์ บุญเคลือบ. (2548). อิทธิพลของภาษาแม่ที่มีผลต่อการเขียนภาษาไทยของนักศึกษา
เกาหลีแผนกภาษาไทย มหาวิทยาลัยบูรพา ภาษาและกิจการต่างประเทศ. กรุงเทพฯ:
ศูนย์ส่งเสริมการวิจัยในภูมิภาคเอเชียของมูลนิธิเกาหลีเพื่อการศึกษาชั้นสูง
ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิไลวรรณ ชนิษฐานันท์. (2538). ปัญหาการใช้ภาษาไทยในระดับอุดมศึกษา.กรุงเทพฯ:
คุรุสภาลาดพร้าว.

ศศิจันทร์ ภมรศิริ. (2532). การศึกษาวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 1 สว่างวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย
ในปีการศึกษา 2529 และ2530. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.

เสถียร ณ เชียงใหม่. (2541). ผลของการใช้ผ้ามนภาพที่มีต่อการเขียนเรียงความของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่6.วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทย).เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2536). รายงานการประเมินความสามารถ
ในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่1-6สังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษาแห่งชาติ.กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.

สิทธา พิณภูวดล, นิตยา กาญจนะวรรณ และสาตี ศรีเพ็ญ. (2514). การเขียนและการพูด.กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุจรีต เพียรชอบ. (2540). สอนให้สนุก เป็นสุขกับการเขียน.กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.

สุชาดา ชาทอง. (2534). การศึกษาลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา
ปีการศึกษา 2533. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษา). สงขลา: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.

สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. (2531). การเขียน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- สุนันท์ ศลโกสุม. (2526). รายงานการวิจัยประกอบการศึกษารายวิชาหลักสูตร 773 เรื่องรูปแบบการเขียนและปัญหาการสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุพัตรา นิยมการ. (2537). ผลของการใช้เครื่องเชื่อมโยงข้อความที่มีต่อความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(การสอนภาษาไทย).
เชียงใหม่:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- สุขดี มณีกาญจนสิงห์. (2543). ข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาจีนของนิสิตอักษรศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 3 และ 4. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (ภาษาจีน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ และคณะ. (2529). ภาษาไทย 6. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- หวังเพ็ง. (2544). ความสามารถการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยปักกิ่ง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- อัครา บุญทิพย์. (2535). การเขียน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน. ถ่ายเอกสาร.
- อัครา บุญทิพย์. (2549). ตลาดภาษาไทยบูม ต่างชาติสนใจเรียน. สืบค้นเมื่อ 24 กันยายน 2554, จาก news.swu.ac.th/newsclips/doc/20061402.doc
- อัจฉราชีวพันธ์. (2535). กิจกรรมเขียนสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- Education เจาะลึกโรงเรียน. (2551). เผยต่างชาติฮิต 10 มหาวิทยาลัยไทย. สืบค้นเมื่อ 8 พฤษภาคม 2555, จาก <http://www.dek-d.com/content/education/>
- Paulston, Christina Bratt; Bruder, & Mary Newton. (1976). *Teaching English as a Second Language: Techniques and Procedures*. Cambridge, Mass: Winthrop.
- Raimes, Ann. (1983). *Techniques in Teaching Writing*. New York: Oxford University Press.

ภาคผนวก ก
ประวัติผู้เชี่ยวชาญ

รองศาสตราจารย์ไพบูลย์ ดวงจันทร์

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย) รองศาสตราจารย์ไพบูลย์ดวงจันทร์
(ภาษาอังกฤษ) Associate Professor PhaiboonDuangchan

เพศ ชาย

วันเดือนปีเกิด 24 กันยายน 2492

ตำแหน่งปัจจุบัน รองศาสตราจารย์ระดับ 9

ที่อยู่ (ที่ทำงาน) ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยทักษิณ

ที่อยู่ (ที่บ้าน) 35/308 หมู่ 13 ซอยสุวรรณประสิทธิ์ถนนนวมินทร์
แขวงคลองกุ่มเขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ 10240
โทรศัพท์ 0 2734 8001

ประวัติการศึกษา

ปริญญา	ปีที่จบ	สถาบัน
กศ.บ. (ภาษาไทย)	2516	วิทยาลัยวิชาการศึกษาสงขลา
ศศ.ม. (ภาษาศาสตร์และ ภาษาเอเชียอาคเนย์)	2527	มหาวิทยาลัยมหิดล
D.E.A.(Anthropologie Sociale et Ethnologie)	2529	Ecole des Hautes Etudes en Sciences Sociales, Paris

ข้อมูลการทำงาน

ประวัติการทำงาน (ปัจจุบัน- อดีต)

- รองศาสตราจารย์ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออกคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ (2547-)
- รองศาสตราจารย์ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออกคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2542-2547)
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออกคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2540-2542)
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออกคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ (2540)
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออกคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒภาคใต้ (20 พฤศจิกายน 2538)

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล (15 ธันวาคม 2528)

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์สภาการฝึกหัดครูกระทรวงศึกษาธิการ (1 ตุลาคม 2525)

- อาจารย์ตรีกรมการฝึกหัดครูกระทรวงศึกษาธิการ (21 พฤษภาคม 2517)

งานบริหาร (ปัจจุบัน-อดีต)

- กรรมการบริหารหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิตภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออกคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยทักษิณ (2552-)

- กรรมการบริหารหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออกคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยทักษิณ (2552-)

- ที่ปรึกษาอธิการบดี มหาวิทยาลัยทักษิณ (2552-)

- รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยทักษิณ (2548-2552)

- ผู้อำนวยการสถาบันทักษิณคดีศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ (2547-2548)

- กรรมการสภามหาวิทยาลัยทักษิณ (2547-2548)

- กรรมการบริหารหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวัฒนธรรมศึกษา สถาบันทักษิณคดีศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ (2548-2551)

- หัวหน้าภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2547)

- กรรมการบริหารคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2547)

- กรรมการบริหารหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิตภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออกคณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2540- 2547)

- กรรมการบริหารหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออกคณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2540- 2547)

- กรรมการบริหารภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออกคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2540- 2547)

- กรรมการบริหารหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาไทยคดีศึกษา สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช (2540)

- ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒภาคใต้ (2539-2540)

- กรรมการบริหารหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออกคณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒภาคใต้ (2539-2540)

- กรรมการบริหารหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิตภาควิชาภาษาไทยและภาษา
ตะวันออกคณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒภาคใต้ (2539-2540)
- กรรมการสภาวัฒนธรรมอำเภอเมืองจังหวัดสงขลา (2540)
- กรรมการบริหารมหาวิทยาลัยทักษิณ (2540)
- อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยทักษิณ (2540)
- กรรมการบริหารเงินรายได้มหาวิทยาลัยทักษิณ (2540)
- อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2539-2540)
- กรรมการสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2539-2540)
- กรรมการบริหารมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2539-2540)
- ผู้อำนวยการสถาบันทักษิณมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2539-2540)
- รองผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งวิทยาลัยดุริยางคศิลป์มหาวิทยาลัยมหิดล
(2537-2538)
- รองผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาวิชาการดนตรีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหิดล (2537-2538)
- กรรมการบริหารหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาเพื่อการสื่อสารและ
การพัฒนาสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบทมหาวิทยาลัยมหิดล (2538)
- กรรมการบริหารหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการพัฒนาชนบทศึกษา
สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบทมหาวิทยาลัยมหิดล (2536-2538)
- กรรมการบริหารหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาพิพิธภัณฑศึกษา
สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบทมหาวิทยาลัยมหิดล (2536-2538)
- กรรมการบริหารหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาศาสตร์
สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบทมหาวิทยาลัยมหิดล (2530-2538)
- ประธานคณะกรรมการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยมหิดล
(2536-2537)
- กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการปรับปรุงโครงสร้างการบริหารและข้อบังคับ
มหาวิทยาลัยมหิดลว่าด้วยการดำเนินงานในสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท
(2535)
- รองประธานกรรมการบริหารกิจการนักศึกษาบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหิดล
(2534-2538)
- กรรมการบริหารศูนย์ศาลายามหาวิทยาลัยมหิดล (2531-2536)
- กรรมการสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล 2 สมัย (2531-2534)

- รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล (2531-2536)
- รองผู้อำนวยการโครงการการศึกษาต่อเนื่องมหาวิทยาลัยมหิดล (2529-2531)
- เลขานุการศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดยะลา (2520-2525)
- หัวหน้าภาควิชาภาษาไทยวิทยาลัยครูยะลา (2521-2525)
- รองหัวหน้าภาควิชาภาษาไทยวิทยาลัยครูยะลา (2518-2521)

สาขาวิชาที่เชี่ยวชาญ

ภาษาไทยภาษาศาสตร์คติชนวิทยามานุษยวิทยาวัฒนธรรม

ผลงานทางวิชาการ

หนังสือ/ตำรา

- 2522 แบบเรียนวิชาภาษาไทยท.504 หลักและการใช้ภาษาไทย.หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายกรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ(แต่งร่วมกับประสิทธิ์กาศกมลและนิพนธ์อินสิน) กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- 2523 ชาโกละ: เจ้าแห่งขุนเขาและสมุนไพรร. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- 2523 ภาษาศาสตร์เบื้องต้นสำหรับครู.ยะลา : วิทยาลัยครูยะลา.
- 2526 ดนตรีกีฬาและการละเล่นของชาวไทยมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย.กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- 2527 แบบเรียนวิชาภาษาไทยท. 092 ความรู้เกี่ยวกับภาษาไทย.หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายกรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ (แต่งร่วมกับประสิทธิ์กาศกมล) กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- 2537 หลักการเขียนผลงานทางวิชาการ.นครปฐม : โครงการจัดตั้งวิทยาลัยดุริยางคศิลป์มหาวิทยาลัยมหิดล.
- 2538 ข้อควรคิดและการใช้ภาษาในวิทยานิพนธ์.นครปฐม : สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาวิชาการดนตรีบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหิดล.
- 2538 หลักการใช้ภาษาไทย.นครปฐม : ฝ่ายการศึกษาโครงการการศึกษาต่อเนื่องมหาวิทยาลัยมหิดล.
- 2541 พฤติกรรมทางเพศ.กรุงเทพมหานคร : สำนักพัฒนาวิชาการแพทยกรรมการแพทย์กระทรวงสาธารณสุข (บรรณาธิการ).
- 2541 พฤติกรรมทางบริโภคอาหาร.กรุงเทพมหานคร : สำนักพัฒนาวิชาการแพทยกรรมการแพทย์กระทรวงสาธารณสุข (บรรณาธิการ).

2541 พฤติกรรมกรรมการออกกำลังกาย.กรุงเทพมหานคร : สำนักพัฒนาวิชาการแพทยกรรมกรรมการแพทยกระทรวงสาธารณสุข (บรรณานุกรม).

2541 พฤติกรรมความเครียดและการตอบสนองต่อความเครียด.กรุงเทพมหานคร : สำนักพัฒนาวิชาการแพทยกรรมกรรมการแพทยกระทรวงสาธารณสุข (บรรณานุกรม).

2541 พฤติกรรมการบริโภคสารเสพติด.กรุงเทพมหานคร : สำนักพัฒนาวิชาการแพทยกรรมกรรมการแพทยกระทรวงสาธารณสุข (บรรณานุกรม).

2541 พฤติกรรมการบริโภคสุรา.กรุงเทพมหานคร : สำนักพัฒนาวิชาการแพทยกรรมกรรมการแพทยกระทรวงสาธารณสุข (บรรณานุกรม).

2541 ยาสูบกักคนไทย.กรุงเทพมหานคร : สำนักพัฒนาวิชาการแพทยกรรมกรรมการแพทยกระทรวงสาธารณสุข (บรรณานุกรม).

2541 วัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงาน.กรุงเทพมหานคร : สำนักพัฒนาวิชาการแพทยกรรมกรรมการแพทยกระทรวงสาธารณสุข (บรรณานุกรม).

2541 วิถีชีวิตไทย.กรุงเทพมหานคร : สำนักพัฒนาวิชาการแพทยกรรมกรรมการแพทยกระทรวงสาธารณสุข (บรรณานุกรม).

2542 การใช้ภาษา.กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออกคณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

2545 คติชนคนทะเลน้อยชุมชนทะเลน้อยอำเภอควนขนุนจังหวัดพัทลุง : รายงานการศึกษาชุดคติชนคนไทยและภาษาไทยถิ่นเล่ม 1. ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออกคณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (บรรณานุกรม).

2545 ระบบเสียงภาษาไทยถิ่นใต้ชุมชนทะเลน้อยอำเภอควนขนุนจังหวัดพัทลุง : รายงานการศึกษาชุดคติชนคนไทยและภาษาไทยถิ่นเล่ม 2. ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออกคณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (บรรณานุกรม).

การวิจัย วิทยานิพนธ์ (ถามเอียง)

บทความทางวิชาการ

2520 “ของดีจากเกาะสมุย” เอกลักษณ์ปักษ์ใต้.พิมพ์เนื่องในงานนิทรรศการวัฒนธรรมพื้นเมืองภาคใต้ 4-6 สิงหาคม 2520 วิทยาลัยครูยะลา, หน้า 32-34.

2520 “ซาไก: เจ้าแห่งขุนเขาและสมุนไพรวน” เอกลักษณ์ปักษ์ใต้. พิมพ์เนื่องในงานนิทรรศการวัฒนธรรมพื้นเมืองภาคใต้ 4-6 สิงหาคม 2520 วิทยาลัยครูยะลา, หน้า 40-50.

2523 “กรือเต๊ะ” วิชา.ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช, หน้า 154-161.

2523 “บานอ” วิชา. ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช, หน้า 168 -174.

- 2525 “สำนวนไทยปักชำได้” ศรีวิชัยฉบับ 200 ปีกรุงรัตนโกสินทร์.ปีที่ 6ฉบับที่ 6 วิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี, หน้า 30-49.
- 2525 “แข่งเรือกอกและหน้าพระที่นั่ง” วัฒนธรรมไทย.ปีที่ 21 ธันวาคม, หน้า 10-18.
- 2526 “ดนตรีของชาวซาไก” วัฒนธรรมไทย.ปีที่ 22 ฉบับที่ 1 มกราคม, หน้า 69-72.
- 2526 “วิวัฒนาการของเสียงวรรณยุกต์ที่มีรูป กับ * ในสมัยสุโขทัยมาสู่เสียงวรรณยุกต์ในปัจจุบัน” 700 ปีลายสือไทยวิทยาลัยครูลำปาง, หน้า 28-35.
- 2526 “วิวัฒนาการของคำว่าแล” ภาษาและวัฒนธรรม.ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบทมหาวิทยาลัยมหิดล, หน้า 58-72.
- 2527 “ข้อบกพร่องของตัวอักษรไทยในการบันทึกเสียง” ภาษาและวัฒนธรรม.ปีที่ 4ฉบับที่ 1 สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบทมหาวิทยาลัยมหิดลหน้า 37-45.
- 2529 “การท่องเที่ยว :พฤติกรรมที่น่าสงสัยต่อวัฒนธรรมไทย” ภาษาและวัฒนธรรม. ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบทมหาวิทยาลัยมหิดล, หน้า 83-98.
- 2532 “คำพ้องความหมาย :การทดสอบและปัญหา” ภาษาและวัฒนธรรม.ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบทมหาวิทยาลัยมหิดล, หน้า 13-22.
- 2532 “ภาษาซาไกกันซิว” เสนอในการประชุมปฏิบัติการเรื่องวิถีและแนวทางที่พึงปฏิบัติในการเข้าถึงชนกลุ่มน้อยในประเทศไทย.6-10พฤศจิกายน 2532 สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบทมหาวิทยาลัยมหิดล, 9 หน้า. (อัดสำเนา)
- 2533 “วัฒนธรรมการใช้ภาษาของชาวไทยปักชำได้” วารสารวัฒนธรรมสัมพันธ์ '33. วิทยาลัยครูสงขลา, หน้า 71-79.
- 2538 “วัฒนธรรมและภาษาซาไก” เสนอในการสัมมนาทางวิชาการเรื่องความเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ในภาคใต้.เพื่อเทิดพระเกียรติสมเด็จพระพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนากรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ในโอกาสที่ทรงเจริญพระชันษาครบ 6 รอบและทรงได้รับการสถาปนาให้ดำรงพระยศเป็นเจ้าฟ้าต่างกรม 8-9 พฤศจิกายน 2538 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี.
- 2539 “วิวัฒนาการของเสียงพยัญชนะควบกล้ำในภาษาไทย” พินิจภาษาและวรรณกรรม.กรุงเทพมหานคร : กรุงเทพมหานครการพิมพ์, หน้า 11-26.
- 2539 “การใช้ประโยชน์ทรัพยากรชีวภาพของชนเผ่าซาไก” เสนอในการสัมมนาทางวิชาการเรื่องการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพ.จัดโดยกรมป่าไม้ 17-18พฤศจิกายน 2539 ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์บางเขน, 14 หน้า. (อัดสำเนา)

- 2539 “องค์ประกอบสำคัญของการใช้ภาษาสื่อสารให้มีประสิทธิผล”
บัณฑิตศึกษาศาสตร์.ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 ม.ค.-มิ.ย. 2539 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒภาคใต้, หน้า 33-40.
- 2541 “ภูมิหลังของเงาะป่าหรือซาไก” เสนอในการสัมมนาทางวิชาการโครงการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวพระอัจฉริยภาพด้านภาษาและวรรณกรรมจากพระราชนิพนธ์ “เงาะป่า”.จัดโดยกรมศิลปากร 3-4 พฤษภาคม 2540 ณ โรงแรมสยามซิตี กรุงเทพมหานคร
 พิมพ์รวมเล่มในสรุปผลการสัมมนาทางวิชาการระดับชาติเรื่องเงาะป่า.กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร, 2541. หน้า 85-94.
- 2541 “คำและประโยคในภาษาซาไก” มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปีที่ 20 ประจำปีภาคเรียนที่สอง 2541, หน้า 47-61.
- 2542 “เงาะซาไกการกลับมาสู่ความแปรเปลี่ยน” หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ฉบับวันอังคารที่ 2 มีนาคมพ.ศ. 2542, หน้า 5.
- 2542 “ซั่มเปง” สารานุกรมวัฒนธรรมไทยภาคใต้เล่ม 5.มูลนิธิสารานุกรมวัฒนธรรมไทยธนาคารไทยพาณิชย์, หน้า 2245-2268.
- 2542 “ซาไก” (เขียนร่วมกับคนอื่น) สารานุกรมวัฒนธรรมไทยภาคใต้เล่ม 5.มูลนิธิสารานุกรมวัฒนธรรมไทยธนาคารไทยพาณิชย์, หน้า 2245-2268.
- 2542 “สถาปัตยกรรมจีน : เมืองสงขลา” สารานุกรมวัฒนธรรมไทยภาคใต้เล่ม 16.มูลนิธิสารานุกรมวัฒนธรรมไทยธนาคารไทยพาณิชย์, หน้า 7677-7694.
- 2543 “เหตุเกิดที่บ้านเกิดนายก” ข่าวกรุงปีที่ 4 ฉบับที่ 186 วันที่ 2-8 กรกฎาคม 2543, หน้า 11, ข่าวกรุงปีที่ 4 ฉบับที่ 187 วันที่ 9-15 กรกฎาคม 2543, หน้า 11, ข่าวกรุงปีที่ 4 ฉบับที่ 188 วันที่ 16-22 กรกฎาคม 2543, หน้า 11.
- 2543 “เงาะป่า : จากคนนั่งถึงคนยืน” มองคติชนเห็นชาวบ้าน. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, หน้า 71-85.
- 2543 “ประเพณีทำขวัญของคนไทยที่ปักข์ใต้” สถาบันวิจัยศิลปวัฒนธรรม.ปีที่ 2 ฉบับที่ 3 กรกฎาคม - ธันวาคม 2543 (เขียนร่วมกับพัชรินทร์คงคาศุริฉาย), หน้า 44-58.
- 2545 “ภาษาอัสเลียนในภาคใต้ของประเทศไทย- The Asian Language of Southern Thailand” เสนอในการประชุมนานาชาติ The 8th International Conference on Thai Studies, January 9-12, 2002, NakhonPhanom, Thailand. พิมพ์รวมเล่มใน Endangered Languages and Cultures. Bangkok : Ramkhamhaeng University, 2002, unpagued.

2545 “The Dialects of Aslian Language in Southern Thailand” เสนอในการประชุมนานาชาติ The First Inter-Dialogue Conference on Southern Thailand, 13-15 June 2002, Prince of Songkla University, Pattani, Thailand.

2545 “พืชสมุนไพรของชาวซาไก (The Herb of the Sakais)” เสนอในการประชุมวิชาการเพื่อเสนอผลงานวิจัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประจำปี 2545. จัดโดยฝ่ายส่งเสริมการวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาควิชาการวิจัยและการศึกษาต่อเนื่องสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี 26-27 สิงหาคม 2545 พิมพ์รวมเล่มในเอกสารประกอบการประชุม : การประชุมวิชาการเพื่อเสนอผลงานวิจัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประจำปี 2545, หน้า 116-121.

2545 “ภาษาซาไก : ภาษาที่กำลังสูญหาย” ที่ระลึกวันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. ทัศนะวิศวกกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ศูนย์องค์กรรักษ์ 22 พฤศจิกายน 2545, หน้า 53-78.

2546 “คำหลังกริยาในภาษาไทย- The Thai Subsidiary Verb” in Journal of Korean Association of Thai Studies Vol. 10. pp. 174-195.

งานวิจัย

งานวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ

1997 “Serotyping of Duffy Blood Group in Several Thai Ethnic Groups” (วิจัยร่วม) ตีพิมพ์ใน Southeast Asian J Trop Med Public Health, Vol. 28 No. 1, March 1997, pp.32-35.

1998 “Preliminary Report on The Short Stature of Southeast Asian Forest Dwellers, The Manni, in Southern Thailand : Lack of an Adolescent Spurt in Plasma IGF-I Concentration” (วิจัยร่วม) ตีพิมพ์ใน Southeast Asian J Trop Med Public Health, Vol. 29 No. 1, March 1998, pp.62-65.

1998 “Twenty-Seven Base Pair Deletion in Erythrocyte Band3 Protein Gene Responsible for Southeast Asian Ovalocytosis is Not Common among Southeast Asians” (วิจัยร่วม) ตีพิมพ์ใน Human Biology, December 1998, Vol.70, No. 6. pp. 993-1000 Copyright © 1998 Wayne State University Press, Detroit, Michigan 48201-1309.

2002 “Anthropological Implication of the SDF 1-3'A allele Distribution in Southeast Asia and Melanesia” (วิจัยร่วม) ตีพิมพ์ใน J Hum Genet (2002). 47 : 117-121.

2006 “Glossary of Aslian Languages” ตีพิมพ์ใน MON-KHMER STUDIES Volume 36 pp. 207-244 : A JOURNAL OF SOUTHEAST ASIAN LANGUAGES AND CULTURES 2006. Printed by SIL International, Texas, USA.

งานวิจัยอื่นๆ

2530 ทำเนียบโครงการสาธารณสุขมูลฐานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง. (วิจัยร่วม - โดยทุน JICA ประเทศญี่ปุ่น) กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ บริษัท พี.เอ.ลิฟวิ่งจำกัด.

2535 การศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเกาะลันตาจังหวัดกระบี่. (ประธานคณะผู้ดำเนินการศึกษา - โดยทุนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย) กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

2536 โครงการจัดทำแผนอนุรักษ์และปรับปรุงสภาพแวดล้อมเมืองเก่าสงขลา. (ประธานคณะผู้ดำเนินการศึกษา-โดยทุนสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ) นครปฐม : สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบทมหาวิทยาลัยมหิดล.

2538 โครงการจัดทำแผนอนุรักษ์และปรับปรุงสภาพแวดล้อมเมืองเก่าเชียงใหม่. (ประธานคณะผู้ดำเนินการศึกษา-โดยทุนสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ) นครปฐม : สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบทมหาวิทยาลัยมหิดล.

2540 การศึกษาและจัดทำแนวทางพัฒนาภาคใต้. (หัวหน้าคณะศึกษาในหัวข้อ “การเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบทเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างทั่วถึง”-โดยทุนสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

2545 ภาษาไทยถิ่นเป-ระ. (Tai Perak : Tai dialect in Malaysia) กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออกคณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

2545 พันธุ์พืชสมุนไพรของชาวซาไก. (The Herbs of the Sakais) นครปฐม : สมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหิดล.

2548 “ซาไก : แหล่งอาศัยและวิถีชีวิต” ใน โครงการแผนที่ภูมิ-นิทัศน์ภาคใต้ : ฐานเศรษฐกิจและทุนทางวัฒนธรรม. เรื่องที่ 14 “ซาไก : แหล่งอาศัยและวิถีชีวิต” ทุนสนับสนุนโดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ 2445-2548.

งานวิจัยที่กำลังดำเนินการ

2540 พจนานุกรมไทย-กันซิว. (Thai-Kansiw Dictionary) ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออกคณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (คาดว่าจะแล้วเสร็จในกันยายน 2547)

2543 พจนานุกรมไทย-แต้เนอ. (Thai-Taen-aen Dictionary) ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออกคณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (คาดว่าจะแล้วเสร็จในมกราคม 2548)

อาจารย์พัชนี โชติงเสถียร

การศึกษา อ.บ. , อ.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การทำงาน 2513-2534 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน
2534-2546 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เกษียณอายุราชการ 1 ตุลาคม 2546

งานวิชาการในอดีต

- ผลิตตำรา และบทความ ประมาณ 50 เรื่อง
- เป็นกรรมการผลิตหนังสือเรียนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
- เป็นกรรมการอำนวยการจัดทำวิดิทัศน์ส่งเสริมการใช้ภาษาไทยของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

ฯลฯ

เกียรติประวัติ

- ข้าราชการตัวอย่าง คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน 2524
- อาจารย์ผู้สอนดีเด่น คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2545

หน้าที่การปฏิบัติงาน

- อาจารย์ประจำสอนวิชาภาษาไทย สาขาหลักภาษาไทยและภาษาศาสตร์ ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก มากกว่า 30 ปี
- เป็นกรรมการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศปี 2546
- สอนภาษาไทยแก่อาจารย์ชาวต่างประเทศ (อเมริกัน) ของโรงเรียนนานาชาติ เพื่อสอบเทียบความรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สุขุมวิท ซอย 10
- เป็นกรรมการและประธานกรรมการที่ปรึกษาและควบคุมปริญญาโท นิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตร กศ.ม. และ ศศ.ม. สาขาภาษาไทย ประมาณ 25 เรื่อง
- เป็นอาจารย์พิเศษประจำหลักสูตร สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ 2547-ปัจจุบัน
- เป็นกรรมการออกและตรวจข้อสอบประมวลความรู้ นิสิต หลักสูตร ศศ.ม. สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
- เป็นอาจารย์พิเศษสอนวิชาภาษาต่างประเทศในภาษาไทย หลักสูตร 3.5+0.5 ให้แก่นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศ กวางตุ้ง 2552

การอบรมสัมมนา คูงาน

- เข้าร่วมโครงการการแปลภาษาด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ณ Universiti Sains ปีนัง มาเลเซีย
- คูงานด้านการศึกษา การแนะแนว การสอนภาษา การจัดห้องสมุด งานกีฬา โดยทุน Tsukuba University และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ณ ประเทศญี่ปุ่น 2532

ผลงานวิชาการ

- เป็นกรรมการและเลขานุการโครงการวิจัยเรื่อง “ความรู้ทางภาษาศาสตร์ของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
- บทความ “วิชาไวยากรณ์ที่ควรสอนในปัจจุบัน” 2518
- บทความ “สัมพันธภาพของเสียงวรรณยุกต์” 2523

ตำรา

- หน่วยที่ 5 เสียงในภาษาไทย. เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 3. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อาจารย์พัชญา จิตต์เมตตา

หน้าที่การปฏิบัติงาน

1. หัวหน้าภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก พ.ศ.2549 - 2552
2. ประธานโครงการความร่วมมือระหว่างประเทศที่มีการลงนามความร่วมมือทางวิชาการของภาควิชาฯ
3. หัวหน้าโครงการอบรมภาษาไทยให้แก่เจ้าหน้าที่การทูตในกลุ่มอาเซียน (Thai Language Learning for ASEAN Diplomats) 2548 - ปัจจุบัน
4. วิทยากรอบรมการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์) 2550
5. วิทยากรอบรมโครงการก้าวสู่มืออาชีพการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2551
6. วิทยากรอบรมการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ (สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น) 2550-ปัจจุบัน
7. วิทยากรอบรมอาสาสมัครเพื่อไปสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ (สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ) 2550 - ปัจจุบัน
8. วิทยากรบรรยายเทคนิคการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ ให้แก่อาจารย์สถาบันราชภัฏนครปฐม 2550
9. วิทยากรบรรยายเทคนิคการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ (สมาคมรักภาษาไทย) 2550
10. วิทยากรอบรมภาษาไทยให้แก่เจ้าหน้าที่การทูตฝรั่งเศส (สถาบันการต่างประเทศเทวะวงศ์วโรปการ กระทรวงการต่างประเทศ) 2551
11. วิทยากรอบรมการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ให้แก่อาจารย์สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ 2551
12. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิวิพากษ์หลักสูตรการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ สถาบันราชภัฏธนบุรี 2550
13. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิวิพากษ์หลักสูตรสำหรับชาวต่างชาติ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา 2551
14. กรรมการร่างหลักสูตรการสอนสำหรับชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยขอนแก่น 2551
15. กรรมการร่างหลักสูตรการสอนสำหรับนักศึกษาเวียดนาม 2551
16. กรรมการประเมินผลโครงการสอนภาษาไทย ณ มหาวิทยาลัยต่างๆ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม 2552
17. ผู้เชี่ยวชาญสอนภาษาไทย ณ ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศแห่งมหาวิทยาลัยแห่งชาติเวียดนาม ฮานอย 2547-2549

18. อาจารย์นิเทศการสอนอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยชาวเวียดนาม ในหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนักศึกษาเวียดนาม มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศแห่งชาติเวียดนามฮานอย สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม 2552

19. อาจารย์ผู้สอนภาษาไทย ณ ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยฮันุก๊ก ภาษาและกิจการต่างประเทศ เกาหลีใต้ 2544 - 2546

20. อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศภาควิชาภาษาไทย และภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2548 – ปัจจุบัน

21. อาจารย์ผู้สอนภาษาไทย ณ ภาควิชาภาษาไทยมหาวิทยาลัยฮันุก๊ก ภาษาและกิจการต่างประเทศ สาธารณรัฐเกาหลี 2539-2542

22. ผู้เชี่ยวชาญสอนภาษาไทย ณ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศแห่งชาติเวียดนาม ฮานอย สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม 2547-2549

23. หัวหน้าโครงการอบรมภาษาไทยให้แก่เจ้าหน้าที่การทูตในกลุ่มอาเซียน (Thai Language Learning for Asian Diplomats ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2548-2552)

การอบรมสัมมนา ดูงาน

1. ดูงานการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ ณ มหาวิทยาลัยพนมเปญ กัมพูชา 2550
2. ดูงานการสอนภาษาไทย ณ มหาวิทยาลัยดานัง สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม 2552
3. เข้าร่วมสัมมนาอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ ณ มหาวิทยาลัยการค้าและกิจการต่างประเทศ กวางตุ้ง สาธารณรัฐประชาชนจีน 2550
4. เข้าร่วมสัมมนาการจัดหลักสูตรการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาเวียดนามณมหาวิทยาลัยภาษาและเทคโนโลยีสารสนเทศ นครโฮจิมินห์ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม 2551

บทความ

การสอนภาษาไทยโดยภาษาไทย ปฏิบัติการเชิงประจักษ์ในเวียดนาม ฮานอย, 2548

การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ แนวคิด : เทคนิควิธีสอนโดยใช้ภาษาไทย, 2550

การจัดหลักสูตรการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ, 2550

การสอนสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ, 2550

กลวิธีการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ, 2551

เอกสารการสอน

สนทนาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศแห่งชาติเวียดนาม ฮานอย, 2547

การสื่อสารเชิงอวัจนะเพื่อการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ, 2551

ตำรา

แบบเรียนความรู้ภาษาไทยเบื้องต้น มหาวิทยาลัยฮานอย สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม, 2552

แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น มหาวิทยาลัยฮานอย สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม, 2552

อาจารย์ภรพัทธ์ สร้อยระย้า

- วันเกิด 5 กุมภาพันธ์ 2516
- ภูมิลำเนา กรุงเทพมหานคร
- การศึกษา ปริญญาตรี ชื่อปริญญา ศศ.บ. สาขาวิชา ภาษาไทย
สถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ได้รับ พ.ศ.2537
- ปริญญาโท ชื่อปริญญา ศศ.ม. สาขาวิชา ภาษาไทย (สายภาษาศาสตร์)
สถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ได้รับ พ.ศ.2542
- การทำงาน พ.ศ.2542 อาจารย์สอนวิชาภาษาไทย สถาบันเดอะเบสท์
- พ.ศ.2543 – 2555 อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สอนวิชาเกี่ยวกับการเขียน, การเขียนในงานสื่อสารมวลชน,
การใช้ภาษา, การอ่าน, และภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ
- พ.ศ.2543 – 2545 บรรณาธิการสารประชาสัมพันธ์ “ข่าวไทย”
- พ.ศ.2544 – 2551 เลขานุการภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก
- พ.ศ.2545 – 2546 กองบรรณาธิการวารสารมนุษยศาสตร์ปริทรรศน์
- พ.ศ.2545 – 2550 เลขานุการสาขาวิชาศึกษาทั่วไป
- พ.ศ.2549 – 2553 เลขานุการสาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
- พ.ศ.2553 – 2554 ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์และเลขานุการคณบดีคณะมนุษยศาสตร์
- พ.ศ.2553 กรรมการออกข้อสอบวัดระดับทักษะการใช้ภาษาไทยของชาวต่างชาติ
- พ.ศ.2550 – 2552 ที่ปรึกษาและประชาสัมพันธ์ นิตยสารออนไลน์ “หมุดปัญญา”
- พ.ศ.2555 - ปัจจุบัน อาจารย์พิเศษ ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลงาน พ.ศ.2531 – 2541 เรื่องสั้น บทกวี และสารคดีในนิตยสารลลนา วัยหวาน ทราย เธอกับฉัน

เดอะบอย ศุภร์สำราญ ฯลฯ

- พ.ศ.2539 เข้ารอบ 10 คนสุดท้าย ประกวดเขียนกลอน 8 และสารคดีเรื่องสิ่งแวดล้อมของนิตยสารทราย
- พ.ศ.2541 เข้ารอบ 50 คนสุดท้าย ประกวดภาพถ่ายธรรมชาติ นิตยสารสกุลไทยแลได้รับคัดเลือกแสดงภาพถ่ายในนิทรรศการโครงการตาวิเศษ
- พ.ศ.2544 บทความวิจัยเรื่อง “การใช้คำสร้างอารมณ์ขันในงานเขียนสารคดีของมณีนยา”
- พ.ศ.2544 การสอนวิชาทักษะทางภาษา 1 (เขียนร่วม)
- พ.ศ.2545 คู่มือการสอนวิชาทักษะทางภาษา 2 (เขียนร่วม)
- พ.ศ.2548 งานวิจัยเรื่อง “การศึกษาปัญหาการเว้นวรรคของนิสิตที่เรียนวิชาการเขียน”
- พ.ศ.2552 เอกสารการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (เขียนร่วม)
- พ.ศ.2553 เอกสารการสอนเรื่อง “การเขียนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับชาวต่างชาติ”

ฯลฯ

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบก่อนเรียนเรื่องการเขียนเรียงความ

แบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง การเขียนเรียงความ
สำหรับการศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน
ในโครงการแลกเปลี่ยนมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

1. ขั้นตอนแรกของการเขียนเรียงความคือข้อใด
  - ก. การวางโครงเรื่อง
  - ข. การเชื่อมโยงเนื้อเรื่อง
  - ค. การเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม
  - ง. การเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม

2. การวางโครงเรื่องก่อนเขียนเรียงความมีประโยชน์อย่างไร
  - ก. ช่วยกำหนดจุดประสงค์ของเรื่อง
  - ข. ช่วยสร้างความเข้าใจในแต่ละย่อหน้า
  - ค. ช่วยกำหนดขอบเขตในการเขียนแต่ละครั้ง
  - ง. ช่วยให้เนื้อหามีเอกภาพและเสนอความคิดได้ตามลำดับ

3. ส่วนประกอบของการเขียนเรียงความเรียงตามลำดับที่ถูกต้องคือข้อใด
  - ก. เรื่อง บทนำ สรุป
  - ข. คำนำ เนื้อเรื่อง สรุป
  - ค. หัวข้อนำ เนื้อเรื่อง สรุป
  - ง. เกริ่นนำ โครงเรื่อง เนื้อเรื่อง

4. ส่วนใดของเรียงความที่ควรใช้ถ้อยคำไม่สั้นหรือยาวเกินไปและน่าสนใจ
  - ก. สรุป
  - ข. ชื่อเรื่อง
  - ค. เนื้อเรื่อง
  - ง. เกริ่นนำ

5. ส่วนใดของเรียงความที่กล่าวถึงรายละเอียดของเรื่องมากที่สุด
  - ก. สรุป
  - ข. คำนำ
  - ค. เนื้อเรื่อง
  - ง. บทเสริม

6. “คำนำ” ในการเขียนเรียงความควรมีลักษณะอย่างไร

- ก. กล่าวถึงรายละเอียด
- ข. กระตุ้นให้ผู้อ่านอยากอ่านต่อ
- ค. ให้ข้อคิดคำคมอย่างน่าเชื่อถือ
- ง. โน้มน้าวใจผู้อ่านให้ผู้อ่านคล้อยตาม

7. ชื่อเรื่องของเรียงความในข้อใดไม่เหมาะสมกับการเขียนเรียงความ เรื่อง “เอกลักษณ์ความเป็นไทย”

- ก. ไทย-จีน พี่น้องสองแผ่นดิน
- ข. ทะเลไทย ในสายตาชาวโลก
- ค. อยูรยา แคนทองของเมืองไทย
- ง. สยามเมืองยิ้ม อิมใจเมื่อได้มา

8. หลักในการเขียนเรียงความในข้อใดไม่ถูกต้อง

- ก. เขียนคำ สะกดคำให้ถูกต้อง
- ข. เรียบเรียงประโยคให้ได้ใจความ
- ค. เขียนด้วยลายมือสวยงาม และตรงตามรูปแบบ
- ง. เขียนด้วยจินตนา โดยไม่จำกัดกรอบความคิด

9. เรียงความต่อไปนี้ ให้ได้ความที่เหมาะสม

1. นอกจากนั้นต้องมองเขามองเรา และพยายามทำความเข้าใจให้มาก และเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์
2. การบริหารคนต้องมีความจริงใจกับทุกคน ตรงไปตรงมา มีอะไรก็พูด
3. จากเดิมเราเคยดูแลในเรื่องของผลผลิตล้วน ๆ เป็น โอกาสที่จะได้เปลี่ยนมาดูแลผู้คน
4. ถือเป็นภารกิจที่ท้าทายในการบริหาร

- ก. 1 2 3 4
- ข. 2 1 3 4
- ค. 2 4 3 1
- ง. 3 1 4 2

10. โครงเรื่องของการเรียงความ เรื่อง “พระราชวังบางปะอิน” ต่อไปนี้
ควรเรียงลำดับตามข้อใดจึงจะได้ความที่สมบูรณ์

1. ประวัติการก่อสร้าง
2. สิ่งก่อสร้างในพระราชวัง
3. ที่ตั้ง
4. ความสำคัญทางประวัติศาสตร์
5. การดูแลรักษา

ก. 1 3 2 5 4

ข. 3 1 2 4 5

ค. 3 2 1 4 5

ง. 4 3 1 2 5

11. ถ้าต้องการเขียนเรียงความ เรื่อง “สัตว์เลื้อยของฉัน” ส่วนของเนื้อหาควรกล่าวถึงเรื่องในข้อใด

- ก. ข้อคิดจากเรื่อง ประโยชน์ของสัตว์เลื้อย
- ข. ชื่อประวัติ และลักษณะพิเศษของสัตว์เลื้อย
- ค. ประเภทของสัตว์เลื้อย และประโยชน์ของสัตว์เลื้อย
- ง. ลักษณะพิเศษของสัตว์เลื้อย และประเภทของสัตว์เลื้อย

12. ข้อความในข้อใดที่ไม่ควรปรากฏในการเขียนเรียงความ

- ก. คนไทยก็เป็นกันแบบนี้ทำตาม ๆ กัน ไปอะไรก็ได้
- ข. นับได้ว่า ประวัติศาสตร์เป็นองค์ประกอบสำคัญต่อทุกชนชาติ
- ค. ความรักมักทำให้เรามีความทุกข์และความสุขไปพร้อมกันเสมอ
- ง. ปัจจุบันนี้ภาษาไทยได้รับความนิยมจากนักศึกษาชาวต่างชาติมากขึ้น

13. ข้อความในข้อใดที่ไม่ควรปรากฏในการเขียนเรียงความ

- ก. สถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ของไทย แสดงถึงความเป็นมาอันน่าภาคภูมิใจได้เป็นอย่างดี
- ข. น้ำต่งน้ำตก ทะเลสาบที่สวยงามล้วนแต่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่เลื่องชื่อของประเทศไทย
- ค. สายน้ำกับคนไทยนับเป็นวิถีชีวิตและวัฒนธรรมที่สวยงามอันเป็นเอกลักษณ์ และบ่งบอกถึงความเป็นไทยได้อย่างชัดเจน
- ง. “สยามเมืองยิ้ม” คือ จำกัดความประการหนึ่งที่กล่าวถึงความเป็นคนไทยที่สนุกสนาน ร่าเริง ยิ้มแย้มแจ่มใส และมีความโอบอ้อมอารี

14. จากข้อความต่อไปนี้ ควรเติมคำในข้อใดลงในช่องว่างเพื่อให้ได้ใจความสมบูรณ์ชัดเจน

“คุณพ่อคุณแม่มีศาสนาเป็นเครื่อง.....”

- ก. ยึดถือ
- ข. เหนี่ยวรั้ง
- ค. ยึดเหนี่ยว
- ง. หนุนเหนี่ยว

15. จากประโยคต่อไปนี้คำที่ขีดเส้นใต้สามารถแทนได้ด้วยคำในข้อใด

“นักเรียนบอกอาจารย์ว่า ที่พวกเขาทำเรื่องแบบนี้เพราะมีจุดประสงค์หลายอย่าง”

- ก. วัตถุประสงค์
- ข. จุดหมาย
- ค. เป้าหมาย
- ง. แนวคิด

16. ประโยคในข้อใดสื่อความหมายได้ถูกต้อง

- ก. คุณแม่สวมเสื้อสีแดง
- ข. คุณแม่ชอบสวมสีแดงเสื้อ
- ค. คุณแม่สวมเสื้อสีแดงชอบ
- ง. คุณแม่ชอบสวมเสื้อสีแดง

17. “ฉันรักแม่คนเดียว” ข้อใดมีความหมายเหมือนกับประโยคที่กำหนดให้

- ก. ฉันเป็นคนเดียวที่แม่รัก
- ข. แม่เป็นคนเดียวที่รัก
- ค. แม่เป็นคนเดียวที่รักฉัน
- ง. ฉันและแม่เป็นคนเดียวที่รัก

ข้อ (18-20)

จงเลือกประโยคต่อไปนี้มีเนื้อความสอดคล้องกันกับประโยคที่กำหนดให้

- ก. จึงชวนกันกลับบ้านตามเวลาที่ขออนุญาตไว้
- ข. ตามที่ตกลงกันไว้
- ค. หลังจากเลิกเรียนเย็นวันเสาร์
- ง. เนื่องจากช่วงนี้ท้องฟ้าโปร่ง ทะเลสวย และอากาศกำลังสบาย

18. เด็ก ๆ ตกลงกันว่าจะไปเดินเล่นที่ตลาดนัดจตุจักร .....

19. วันนี้เลิกเรียนเร็ว พวกเขาจึงชวนกันไปวัดพระแก้ว .....

20. อาจารย์ชวนนักศึกษาต่างชาติไปเที่ยวหัวหิน .....

ชื่อ-สกุล.....ชั้นปีที่.....สาขา.....

ภาคผนวก ค

ใบความรู้เรื่องการเขียนเรียงความ

ใบความรู้ การเขียนเรียงความ

เรียงความ เป็นรูปแบบที่ใช้กระบวนการคิดที่สัมพันธ์กับหัวข้อเรื่อง เป็นการนำถ้อยคำมาผูกประโยค แล้วเรียบเรียงเป็นเรื่องราวเพื่อแสดงความรู้ ความเข้าใจ ความคิดเห็น และความรู้สึกรักของผู้เขียน ให้ผู้อื่นเข้าใจเรื่องราวที่เขียน ด้วยสำนวนภาษาที่สละสลวย เหมาะสมและสร้างสรรค์

หลักการเขียนเรียงความ

1. เขียนชื่อเรื่องไว้กึ่งกลางหน้ากระดาษ
2. เขียนด้วยลายมือที่ชัดเจนอ่านง่าย และถูกต้องตามหลักการเขียน
3. ไม่เขียนชดริมกระดาษ หรือเขียนตกขอบกระดาษ ควรเว้นว่างหน้ากระดาษทั้งด้านซ้ายและด้านขวา พองาม รวมทั้งไม่เขียนฉีกคำ
4. วางโครงเรื่องเพื่อลำดับเรื่องราวให้เป็นไปตามลำดับก่อนและหลัง
5. ควรแบ่งเป็นย่อหน้าคำนำ เนื้อเรื่อง และสรุป โดยในส่วนของเนื้อเรื่องอาจมีย่อหน้าหลายย่อหน้าได้ และควรเขียนย่อหน้าให้ตรงกัน
6. ชื่อเรื่องและเนื้อเรื่องต้องสัมพันธ์กัน
7. เนื้อเรื่องต้องประกอบด้วยข้อมูลที่เป็นจริง ผู้เขียนจึงควรค้นคว้าเรื่องที่จะเขียน

ส่วนประกอบของเรียงความ

1. คำนำ เป็นการสื่อสารให้ผู้อ่านทราบว่า ผู้เขียนจะเขียนเรื่องอะไร เป็นการกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความสนใจอ่านเนื้อเรื่องต่อไป ทั้งนี้ การเขียนคำนำมีหลายวิธี อาทิ ยกคำพูด คำคม สุภาษิต ร้อยกรอง การตั้งคำถาม หรือประเด็นข่าวสารในกระแสสังคมทั่วไป มาเป็นส่วนนำเรื่อง

2. เนื้อเรื่อง เป็นส่วนสำคัญที่สุดของการเขียนเรียงความ ผู้เขียนจะต้องคิดก่อนเป็นขั้นแรกว่า จะเลือกเขียนเรื่องอะไรและมีวัตถุประสงค์ใดในการเขียนเรื่องนั้น ๆ

2.1 จุดประสงค์ในการเขียนเรียงความ มี 4 ประการ คือ

- เพื่อให้ข้อเท็จจริงแก่ผู้อ่าน
- เพื่อโน้มน้าวใจผู้อ่าน
- เพื่อให้ความบันเทิง
- เพื่อส่งเสริมการใช้ความคิดของผู้อ่านให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

การกำหนดจุดประสงค์ที่แตกต่างกัน จะทำให้เนื้อหาของงานเขียนต่างกันด้วย เช่น จะเขียนเรื่องเกี่ยวกับภาษาไทยในใจชาวต่างชาติ และท่องเที่ยวไทย ... ที่ไหนก็สนุกสนาน เนื้อหาจะต่างกันตามจุดมุ่งหมาย

2.2 กำหนดโครงเรื่อง คือการวางขอบเขตในการเขียน ไม่เขียนนอกประเด็น และจัดลำดับความคิดให้เป็นระเบียบต่อเนื่องเป็นเรื่องราว

3. บทสรุป ควรเขียนบทสรุปให้น่าประทับใจ ที่สำคัญคือต้องทำให้ผู้อ่านเข้าใจจุดประสงค์ของผู้เขียนอย่างแจ่มชัด อาจทำได้หลายวิธี อาทิ เน้นสาระสำคัญของเรื่อง ตั้งคำถามให้ผู้อ่านไปคิดต่อยก ค่ำกล่าว ค่ำคม สุภาษิต ฝักข้อคิด หรือยกส่วนของเนื้อเรื่องที่สำคัญที่สุดมากล่าวซ้ำ

วิธีการเขียนเรียงความ

1. วางโครงเรื่อง

การวางโครงเรื่องเป็นการกำหนดประเด็นนำเสนอตามลำดับเรื่อง โดยให้สอดคล้องกับชื่อเรื่องและส่วนอื่นๆ การลำดับความและวางโครงเรื่องที่ดีย่อมเป็นประโยชน์แก่ผู้เขียนและผู้อ่านที่จะช่วยให้เข้าใจได้ตลอดเรื่อง

2. สาระความรู้

สามารถบรรยายถึงสิ่งที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับเรื่องที่เขียนให้ผู้อ่านเข้าใจเกิดความศรัทธาและเชื่อมั่นว่า ได้อ่านเรื่องอันเป็นสาระความรู้ไว้ประดับสติปัญญา

3. การเลือกใช้ถ้อยคำ

คำนึงความถึงความหมาย การเรียงถ้อยคำที่เหมาะสม และความสร้างสรรค์ไม่ควรใช้คำที่มีความหมายหลายนัย การใช้ถ้อยคำ สำนวนที่เหมาะสมกับกาลเทศะ จะช่วยให้ผู้อ่านมีความเชื่อถือและศรัทธาในผลงาน

4. ความมีเหตุผล

การเขียนเรียงความ เหตุผลย่อมเป็นเหมือนแสงสว่างที่จะส่องให้พบความเป็นจริง ทำให้เรียงความมีเสน่ห์ อ่านได้อย่างราบรื่น และเกิดความคิดเห็นคล้อยตาม

5. การเสริมความ

เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้การเขียนเรียงความมีความดีเด่นขึ้น เช่น เสริมสำนวนสุภาษิตหรือคำคม เพื่อความสละสลวยไพเราะมากขึ้น หรือมีคำถามเพื่อใช้ในการเสริมสาระเดิมให้มีเนื้อหามากขึ้น

การใช้ภาษาในเรียงความ

1. **สังเกตภาษา** เช่น การใช้คำที่สื่อความหมายชัดเจน เหมาะสม

- ถ้าเราใช้เวลาจน **คุ้มค่า** ก็ไม่ต้องเสียดายโอกาสที่ผ่านไป
- การมองโลกในแง่ดี ย่อมทำให้ **จิตใจผ่องใส**

2. **เลือกใช้คำที่เหมาะสม** ใช้คำศัพท์ที่ถูกต้องและเรียบง่าย อ่านแล้วเข้าใจให้เห็นภาพ

2.1 คำที่เรียบง่าย เช่น ผมชอบอากาศทางเหนือที่หนาวเย็น

2.2 คำพยางค์เดียว และคำซ้อน เช่น เธอเขียนคำตอบผิด

2.3 คำที่ให้เห็นภาพและได้ยินเสียง เช่น เป็นตัวแรกลงน้ำก่อน ใช้ปีกไ้ซน ขณะที่ตัวอื่น ๆ

ตามลงมาดูเบา และลอยฟ่อง เหมือนร่างกายไม่มีน้ำหนัก

(จากเรื่อง สนวนสัตว์ ของสุวรรณิ สุคนธา)

3. **คิดให้แจ่มแจ้ง** ควรใช้ความคิดในเรื่องที่จะเขียนให้กระจ่าง เพื่อใช้เป็นโครงเรื่อง และคิดหาถ้อยคำมาใช้สื่อความหมาย จนกว่าจะจบเรื่อง

4. **แต่งประโยคสั้น** เป็นวิธีการที่ดีในการเขียนเรียงความ ในการแต่งประโยคไม่ควรใช้คำซ้ำ ๆ ในที่ใกล้ ๆ กัน ควรเปลี่ยนใช้คำอื่นที่มีความหมายใกล้เคียงกัน เช่น

- แม่ซื้อกระเป่า กระเป่าสีคำ กระเป่าใบนี้ทำจากหนัง เป็น แม่ซื้อกระเป่าสีคำ ซึ่งทำจากหนัง
- สุนทรภู่ ได้ชื่อว่าเป็นกวีแห่งกรุงรัตน โกสินทร์ เมื่อ พ.ศ. 2529 ท่านได้รับการยกย่องให้เป็นกวีเอกของโลก

5. **สัมพันธ์เรื่องราว** ควรคำนึงถึงการทำให้เรื่องที่เขียนมีเนื้อหาที่สัมพันธ์กันตามโครงเรื่อง โดยย่อหน้าทั้งหมดต้องมีเรื่องราวสัมพันธ์ต่อเนื่องกันจนกว่าจะจบเรื่อง

ผู้เขียนเรียงความต้องใช้คำในการสื่อความหมายให้ชัดเจน อ่านแล้วเข้าใจทำให้เห็นภาพ ควรใช้คำที่ถูกต้องและเรียบง่าย การเขียนเรียงความข้อควรระวัง คือ ไม่ควรใช้คำซ้ำ ๆ ในที่ใกล้ ๆ กัน ควรเปลี่ยนใช้คำอื่นที่มีความหมายใกล้เคียงกัน และเรียบเรียงเนื้อหาสาระให้สัมพันธ์ตามโครงเรื่อง ข้อความแต่ละย่อหน้าให้มีความต่อเนื่องกันจนจบ และอาจลงท้ายด้วยคำคม หรือสุภาษิตก็ได้

อ้างอิง

- บุญลักษณ์ เอี่ยมสำอาง เกื้อกมล พฤษยาประมุด และโสภิต พิทักษ์. ภาษาไทย หลักการใช้ภาษาและการใช้ภาษา ม.4 พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ ฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- เอกรินทร์ สีมหาศาล และคณะ. ภาษาไทย ป.6. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ ฯ : อักษรเจริญทัศน์.

คำสั่ง : ให้นักศึกษาเขียนเรียงความโดยมีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับ "อร่อยกับอาหารไทย"

อร่อยกับอาหารไทย

✓ อาหารไทยนิยมใช้รสชาติ เผ็ด และเปรี้ยว ๆ ปลายที่คล้าย ๆ กับอาหารจีน แต่มีบางส่วนที่ไม่เหมือนกัน นอกจากนี้ อาหารไทยยังแบ่งเป็นหลายอย่าง แต่รสชาติอาหารไทยไม่เหมือนกัน

ฉันรู้สึกอาหารที่ภาคอีสานและใต้อร่อยที่สุด โดยเฉพาะส้มตำไก่ทึบกับแกงหน่อไม้ ฉันชอบที่สุด เมื่อไปกินหัวที่ร้านอาหารไทย ฉันก็ได้อั่งสั่งส้มตำไก่ทึบด้วย กินแล้วรู้สึกเผ็ด ๆ ขวานหินน้อย คุณภาคอีสานพูดว่า "เผ็ดมาก" อาหารทะเลของประเทศไทยก็อร่อยเหมือนกัน เพราะประเทศไทยมีฝั่งทะเล มีอาหารทะเลหลายอย่าง ไม่ว่าจะทำอย่างไรก็อร่อย เช่น ปลาหมึก หอย กุ้ง สัตว์น้ำ ดังนั้น มีอาหารที่ชื่อเสียงของไทยว่าต้มยำกุ้ง รสชาติมันเปรี้ยว ๆ สด ๆ เป็องุ้งก็อร่อย ๆ ทั้งชอบกิน แกงต้มยำกุ้งมาก เพราะว่าคนไทยถือว่า แกงนี้สามารถช่วยกันขุ่นและหมดด้วย มีทั้งแคบะจู้ สามารถให้อำนาจแข็งแรงมากขึ้น ฉันยังกินอาหารอีกอย่างคือข้าวสับปะรด ใช้ข้าวผัดด้วย สับปะรดและเป็องุ้งบางส่วน กินแล้วมีรสสับปะรดด้วย อร่อย ๆ แต่บางอย่างหวานมาก ฉันจึงยังไม่ค่อยชินกับอาหารหวาน ๆ เพราะภาคอีสานกินแล้วไม่ค่อยสบาย ๆ แต่คนไทยชอบกินอาหารหวาน เพราะเป็นความเคยชินของคนไทยแล้ว

อย่างไรก็ตาม ใช้คำอธิบายกับอาหารไทยเหมาะสมสมมาก ฉันชอบกินอาหารไทยมาก ๆ ถ้าคุณมีโอกาสมาชิมอาหารไทยหน่อยก็ สามารถรู้สึกอร่อยมากที่สุด

คำสั่ง : ให้นักศึกษาเขียนเรียงความโดยมีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับ "อร่อยกับอาหารไทย"

.....
แกงเขียวหวาน.....

.....
"แกงเขียวหวาน" เป็นแกงกะทิที่ถูกพัฒนาจากแกงเผ็ดแบบดั้งเดิม
คือ แกงเผ็ดใส่เนื้อสัตว์เป็นส่วนใหญ่และใส่ผักสดลงไปพร้อมกับเครื่องแกงด้วย เพื่อให้มีสีเขียว
ที่เด่นชัดขึ้น.....

.....
ชื่อแกงเขียวหวานมีที่มาจากสีเขียวของเครื่องแกง แต่คำว่า "หวาน"
นั้น ไม่ได้หมายถึงรสชาติของอาหารแต่อย่างใด กลับหมายถึงเป็นแกงที่มี
สีที่อ่อนนุ่มหวาน คือเขียวหวาน ๆ ใส ๆ ส่วนรสชาติของเมนูนี้จะเน้น
เค็ม ๆ แซ่ ๆ หวาน ๆ และจะมีรสเผ็ดมากกว่าแกงเผ็ดชนิดอื่นเสียด้วย
เพราะใช้พริกสดเขียวเป็นเครื่องแกง และจากคนที่ที่มีน้ำหนักตัวเยอะ ชอบทาน
ทอดแฉีกกันได้รสชาติกับแกงเขียวหวาน ซึ่งเป็นอาหารของคนไทย ใน
ภายหลังได้มีกรรมกรสอนข้อเท็จจริงแล้ว พบว่าไม่เป็นความจริง ยังไม่เข้าใจ
ต่างหาก สอดคล้องกับแกงเขียวหวานเป็นของตนเอง และปราศจากส่วนผสม
แกงเขียวหวานนั้นจึงเป็นของคนไทยเท่านั้นที่เป็นผู้เป็นเจ้าของสิทธิ์ด้วย ดังนั้น
แกงเขียวหวานจึงยังคงเป็นอาหารของไทยต่อไป.....

คำสั่ง : ให้นักศึกษาเขียนเรียงความโดยมีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับ "อร่อยกับอาหารไทย"

อร่อยกับอาหารไทย.....

.....ก่อนที่ฉันได้เรียนที่ประเทศไทย ฉันได้รู้ว่า อาหารไทย เป็นอาหารที่
.....อร่อยที่สุดในโลก ..... สิ่งเกิดมีความสนใจไปดูรูปภาพอาหารไทยใน อินเทอร์เน็ต
.....แต่คิดไม่ถึงว่า พอได้ดูรูปภาพอาหารไทย สิ่งที่น่าทึ่งเหลือไว้

.....ประการแรก คือฉันอยากไปประเทศไทยจังเลยจริงๆสิน

.....ฉันรู้สึกโชคดีมากที่ได้ .....เรียน อยู่ในประเทศไทย และได้รับประทาน
.....อาหารไทยแท้ๆ ..... ลิ้มรสอาหารที่ต่างจากอาหารอื่น เป็นเรื่องที่น่าสนใจมากมาย
.....และ น่ารับประทาน ..... การลิ้มรสอาหารชนิดใด ชนิดหนึ่ง ..... ไม่เพียงแต่ในใจ เรา
.....ยังมีหัวใจที่อร่อยหรือไม่ ..... แต่ยังคงให้เรารู้สึกใจที่ใจ รู้สึกถึง รสสัมผัส
.....ที่อาหาร สะท้อน ออกมา ..... "ในคำมีปลา ในนามีข้าว" ..... และคง ..... ประทับใจ
.....ฉันประเทศที่มีความอุดมสมบูรณ์ ของแนวอาหารสุขภาพ ..... และมีเรื่อง
.....หนึ่งที่น่าสนใจ ..... ฉันเคยถามว่า ทำไมอาหารไทยเกือบทุกอย่างได้ ..... ลิ้มรสหวาน
.....ผสมด้วย ..... คนไทยก็ตอบว่า ..... ก็เพราะเหตุนี้แหละ ..... คนไทยเป็นคนหวาน คน
.....น่ารัก

.....ในใจของฉัน ..... คนไทยเป็น ..... คนน่ารักจริงๆ และมีหัวใจด้วย ..... ฉันเป็น
.....คนที่ชอบกินรสเผ็ด ..... รสเปรี้ยว ..... เมื่อได้กินกับข้าวที่ ..... ลิ้มรสหวาน ..... จึงรู้สึก
.....แปลกๆ ..... อ ที่หลัง ..... ฉันเลยระงับกินหวานให้มากๆ ..... จึงได้ดื่มน้ำ
.....คนหวาน เหมือนคนไทยด้วย

.....ตอนนี้ ..... ใกล้จะถึงเวลากลับบ้านแล้ว ..... ฉันเลยคิดถึงอาหารไทย
.....คิดถึงคนไทยน่ารักเป็นอย่างยิ่ง

คำสั่ง : ให้นักศึกษาเขียนเรียงความโดยมีหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับ "อร่อยกับอาหารไทย"

ต้มยำกุ้ง

"ต้มยำกุ้ง" คือต้มยำเมนูแรกๆ ที่ชาวโลกพูดถึงหากมีหัวข้อเกี่ยวกับอาหารไทย โดนมต้มยำกุ้งนั้นคือเป็นอาหารประเภทแกง เห็นรสเปรี้ยวและเผ็ดเป็นหลัก ผสมกับความเค็มและหวานเล็กน้อย ส่วนใหญ่แล้วคนจะรู้จักต้มยำกุ้งมากกว่าต้มยำที่ใส่เนื้อสัตว์ชนิดอื่น

ต้มยำกุ้งจะมี 2 ประเภท คือ ต้มยำน้ำใส และต้มยำน้ำข้น ซึ่งสันติ ได้ให้ข้อคิดเห็นว่า ต้มยำโบราณจริงๆ นั้นไม่ได้ใส่หัวพริกเผาเหมือนในทุกวันนี้ และจะใส่ต้มยำน้ำใส ที่ใส่มันกุ้งให้ดูสวยงามและเพิ่มรสชาติ ในช่วงหลัง เริ่มหามาต้มยำใสโดยที่ขมิ้นจะคนกับของใส่หัวพริกเผาลงไปแทนเพื่อให้สีสวยสวยงาม และยังมีของใส่ที่หื่อนนมสด ลงไปในต้มยำในภายหลัง คือเป็นการดัดแปลงและพัฒนาจากน้ำใสมาต้มยำน้ำข้น

คำสั่ง : ให้นักศึกษาเขียนเรียงความโดยมีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับ "อร่อยกับอาหารไทย"

อร่อยกับอาหารไทย

อาหารไทยมี 4 ประเภท ก็คืออาหารภาคกลาง อาหารภาคเหนือ อาหารภาคใต้ และภาคอีสาน

รสชาติอาหารภาคกลาง มี การผสมผสานของ หลากหลายรสชาติ เปรียบเสมือนเมือง รสชาติอาหาร ไม่ได้เกิดจากเครื่องปรุง เพียงอย่างเดียว เช่น รสเปรี้ยวที่ใช้ปรุงอาหาร ได้ทั้งจากมะนาว มะขาม การใช้เครื่องปรุงรสเปรี้ยวที่แตกต่างกัน จึงทำให้เกิด รสอาหารหลายใช้ชนิดของอาหารไทยภาคกลาง

อาหารพื้นบ้านภาคใต้มีรสชาติโดดเด่น เป็นเอกลักษณ์ เพราะสิ่งหนึ่งจากดินแดน ภาคใต้เคยเป็นศูนย์กลางทางเดินเรือขีปนาวุธของพ่อค้าจากอินเดีย จีนและชาวในลุ่มน้ำ ในรัชสมัยของสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชได้ยกทัพมาตีได้ เพราะดินแดนใต้ตั้งต้นต้นวัน ใน การใช้ เครื่องเทศ ปรุงอาหารได้แก่ส้ม มีถิ่นที่พบอย่าง มาก

ผักและผลไม้เทศของภาคเหนือจะเป็นผักเฉพาะถิ่นผักบางชนิดจะคล้ายกับผักทางภาค อีสาน เช่น เหง้า เหง้า ซึ่งต่างกับทางภาคเหนือจะสุกไปทางเค็มกับเค็ม แต่ไม่ เค็มจัดรส รสหวานไม่ นิยมทานรสที่ความหวานในอาหารบางก็จะ ได้รสชาติเครื่อง ปรุงในอาหารนั้น ๆ ไม่ นิยมใช้น้ำตาล เค็มจัด รส หวาน น้ำ พริกในใน ส่วนใหญ่

อาหารหลักของชาวอีสาน คือ ข้าวเหนียว เช่นเดียวกับ ชาวเหนือซึ่งของ เครื่องใช้เกี่ยวข้องกับ และ เห็น อาหารจึงเหมือนกัน ส่วนอาหารจานหลักเกี่ยวกับข้าวเหนียวคือ ปลาแห้ง ซึ่งปลาแห้ง นำมาหมักกับเกลือ และ ใช้น้ำร้อน ไข่ต้ม นำมาปรุงเป็นอาหาร ประเภทต่าง ๆ เช่น น้ำพริกปลาแห้ง น้ำปลาหมัก

คำสั่ง : ให้นักศึกษาเขียนเรียงความโดยมีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับ "อร่อยกับอาหารไทย"

อร่อยกับอาหารไทย

พูดถึงอาหารไทย ฉันเชื่อว่าทุกคนจะบอกว่า อร่อยน่ากิน (ส้มตำ) ผัดไท
เป็นอาหารไทยที่มี ชื่อเสียง และอร่อยดีนะ... อาหารที่อร่อยที่มาจากต่างประเทศ
ก็มีเยอะมาก... แต่ฉันชอบและหลงใหลอาหารที่ฉันชอบ ทั้ง 4 ภาค

อาหารภาคเหนือจะรับประทานเหนียว เป็นอาหารหลัก... กับข้าว
ที่ฉันชอบที่สุดคือ ข้าวเหนียวหมก... กับแกงหน่อไม้ฝรั่ง... รังอาหาร
และชอบกินข้าวเหนียว... และไก่ทอด... ไม่ให้ลืมหัวข้าวเหนียว
ถ้าให้ดี... แล้วฉันจะกินและแห้ง

อาหารภาคอีสานที่อร่อยมาก เช่น ลาบ ส้มตำ... แต่ที่ฉันจะ
พูดถึงอาหารที่ฉันรู้สึกภาคภูมิใจก็คือ หมก... หรือหาไปกินแถวตลาด
แล้วจะเห็นมีคนขายแกง... ทั้ง... ผัด... และ...
ที่ไม่เคยเห็น... ฉันคิดว่ามันคงอร่อย... แต่ถึงฉันก็ยังไม่กล้าลอง

อาหารภาคกลางที่รสชาติหลากหลาย คือ... ผัด... ผัด...
ฉันเคยลองกิน... แกงส้มชะอมกุ้ง... กับส้มตำอร่อยมาก ๆ...
และ... ให้เพื่อนชิม... ก็บอกว่าง่าย ๆ

ฉันชอบทานอาหารทะเล... ตั้งแต่ตอนอายุ 15 ปี...
เพราะภาคใต้จะอุดมกับทะเล... นอกทะเล... ภาคใต้ยังมี
ส้มกับข้าวที่อร่อย... เช่น แกงเหลือง... ซากำ

ฉันมีความสุขที่ได้ทานอาหารไทยทั้ง 4 ภาค... แต่สิ่งที่
สำคัญจากทานอาหารคือ ฉันได้เรียนรู้วัฒนธรรมการบริโภคของคนไทย
ฉันชอบอาหารไทยจริง ๆ

ชื่อ... ๙๖๖๒๒๒... วิชา... ๙๖๖๒๒๒... ๙๖๖๒๒๒... ๙๖๖๒๒๒...

อาหารไทย

อาหารไทย เป็นอาหารประจำของประเทศไทยที่มีภาวรสอร่อย และน่ารับประทานอย่างต่อเนื่องเป็นต้น... จนเป็นเอกลักษณ์ที่... ประจำชาติ... ถือได้ว่าเป็นอาหารไทยที่เป็นวัฒนธรรมประจำชาติที่... สำคัญของไทย... อาหารที่มีชื่อที่สุดของคนไทย คือ ข้าวพริก... ปลา... พร้อมกับเครื่องเคียงที่จัดมาเป็นชุด...

ชุดอาหาร

คนไทยบริโภคข้าวเป็นหลัก โดยนิยมกิน 2 ชนิดคือ ข้าวเหนียวและข้าวเจ้า... คนไทยภาคอีสานและภาคเหนือนิยม... กินข้าวเหนียวเป็นหลัก... ส่วนคนไทยภาคกลางและภาคใต้นิยม... กินข้าวเจ้าเป็นหลัก... ประเทศไทยถูกค้นพบว่ามีปลาเป็นจำนวนมาก... ทำให้อาหารประจำคือไทยประกอบด้วยปลาเป็นหลัก ทั้ง ปลาช่อน... ปลาน้ำจืด... ปลาหมึก... ปลาที่กินได้ตามชนบท... ชาวป่า... ชาวไร่... ชาวสวน... สามารถนำปลาไปประกอบอาหารได้หลากหลาย... ไม่ว่าจะเป็นปลาแห้ง ปลาเค็ม ปลาจืด ปลาเผา...

2. อาหารไทยภาคต่างๆ

อาหารของคนเหนือจะมีความเผ็ดร้อน เพราะตั้งยี่สิบคน... เหนือจะมีรสชาติที่เข้มข้น (จึงส่งผลต่ออาหาร โดยมากมัก... จะใช้ผัก...

อาหารอีสานจะเน้นไปทางรสชาติที่เอียนหอม เช่น ส้มตำ... ภาคใต้มีภูมิประเทศเป็นทะเล ชาวใต้นิยมใช้กะปิในการ... ประกอบอาหาร

คำสั่ง : ให้นักศึกษาเขียนเรียงความโดยมีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับ "ประเทศไทยที่ฉันเห็น"

ประเทศไทยที่ฉันเห็น

ประเทศไทย เป็นประเทศที่สวยงามที่สุดในใจของฉัน มันมีวัฒนธรรมที่สวยงาม
 มากมาย ทั้ง อาหาร เสื้อผ้า โบราณ และ ประเทศไทย แม้ฉันเห็นวัฒนธรรมของตัวเอง และ วัฒนธรรม
 ของประเทศอื่น ก็เลย น่า ประทับใจ ตาม เศรษฐี บ่อ มันเอง
 ตอน นี้ฉัน มาเที่ยวที่ ประเทศไทย มีมากมาย คนไทย และ คนต่างชาตินั่ง
 คุยกัน และ ใช้เงิน และ กัน ถ้า คน เคย มา ประเทศไทย ก็ มีความ รู้สึก สนุกสนาน
 และ ๆ เพราะ ว่า พวกเขา เรา ได้ มอง เห็น เป็น เมือง ไทย ไม่ ค่อย มี ขโมย และ คนไทย ชอบ
 ยิ้ม ซึ่ง แสดง ว่า คนไทย มี น้า นี๋ แล้ว พวกเขา เรา เป็น คน ที่ ไม่ รู้สึก ต่ำชั้น แสดง ว่า
 มัน เป็น วัฒนธรรม ที่ดีหนึ่ง อย่าง นั้น ออก บอก หรือ ที่ สำคัญ ที่ สุด เป็น ความ สันติภาพ
 ของ เมือง ไทย เรา ก็ มีความ กลางใจ ทำ ให้ คน ไทย ได้ อยู่ ง่าย กัน กัน วัน พ่อ และ
 พวกเขา นี้ เชื่อ ถือ ใน หลวง มาก ยิ่งกว่า เพราะ ว่า พวกเขา มีความ เชื่อ ใน บิ๊น กัน
 ฉัน มา เรียน ที่ ประเทศไทย นี้อีก ปี อีก แล้ว ฉัน มีความ รู้สึก มาก มาก
 และ ชอบ มา ประเทศไทย นี้ ขึ้น ไป ฉัน เชื่อ ว่า ประเทศไทย จะ พัฒนา เริ่ม ดี ขึ้น และ
 ดี ขึ้น

9

คำสั่ง : ให้นักศึกษาเขียนเรียงความโดยมีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับ "ประเทศไทยที่ฉันเห็น"

.....สาทรประเทศไทย.....

ดิฉันรู้สึกโชคดีที่ได้มาเยือนที่ประเทศไทย เพราะฉันได้มีโอกาส
รู้จักประเทศไทย ได้เห็น ทุกสิ่งทุกอย่างของประเทศไทย ฉันรู้สึก
ประเทศไทยมีสถานที่น่าเที่ยวมากมาย มีวัฒนธรรมหลายแบบ คน
ไทยก็ใจดีมากๆ แต่ฉันประทับใจมากที่สุดก็คือสาทรไทย

สาทร คือแหล่งรวมของประเทศไทย ที่มีการตั้งคนและ
ป้ายโฆษณาต่างอยู่เต็มไปหมด ฉันเห็นคนเล่นกีฬา
ก็ว่าได้ สาทรไทยมีวัฒนธรรมประเพณีที่สวยงามของไทย
เช่น กีฬามวยไทย ซึ่งกีฬาชาวไทยครั้งที่เจอกันดูดีมากๆ
เสียงไทยมีทุกอย่างๆ สาทรไทยมีทุกๆอย่างที่ไม่เหมือนกัน
รสชาติของอาหารมีทุกอย่าง มีความหลากหลายไม่แพ้ไปทางอื่นใด
รสชาติโดยเฉพาะคือ ส้มโอ เค็ม เผ็ด เปรี้ยว หวาน เช่น ผัดไท
ต้มยำกุ้ง และ ผัดผัสดอกไม้ ฯลฯ คนภาคเหนือจะกินข้าวเหนียวเป็น
อาหารหลัก ส่วน ภาคภาคเหนือไม่กินข้าวเหนียว เช่น ข้าวเหนียว
ข้าวเหนียว ภาคภาคใต้จะมีรสชาติ เค็ม เผ็ด เปรี้ยว หวาน ไม่
กินอะไรๆ ก็และ ข้าวมัน เช่น ส้มตำ ลาบไก่ ลาบไก่จัดภาคใต้
มีทะเลมากมาย ทั้ง ภาคภาคใต้ มีกับข้าวปลาและสิ่งที่กินๆ
จากที่ทะเล เช่น ผงเห็ดผอง ผงไข่ปลา ข้าวเหนียว ฯลฯ

ประเทศไทยยังมีอาหารหลายอย่างที่ฉันไม่พูดถึง มีคน
ต่างชาติที่ไทย คือ "ฝรั่งที่ไม่เคยหยุดกิน" ซึ่งรู้สึกประทับใจจริงๆ
ซึ่งมีคนมากินอาหารไทยหลายประเทศ

คำสั่ง : ให้นักศึกษาเขียนเรียงความโดยมีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับ "ประเทศไทยที่ฉันเห็น"

เรื่องเกิดขึ้นใน อุทกภัย

ประเทศไทยประสบกับน้ำท่วมครั้งที่ใหญ่ที่สุดครั้งหนึ่ง
ที่ปี 2554 ขณะนั้น ฉันกำลังเรียนใน เมืองไทย และได้ประสบกับน้ำ
ท่วมเช่นกัน ฉันรู้สึกหัวใจหายาก

คนไทยเป็นคนที่น่ารักพบนับถือมาก เพราะเมื่อเขาเจอปัญหา
ท่วม พอลงเรือ เข็มแข็ง และช่วยเหลือน้ำกัน และกัน ฉันเห็นกับ
ตา คือ มีครอบครัวหนึ่ง น้ำท่วมบ้านของเขา แต่เขาขังลูกดู แลดูเขา
เหมือนเดิม เขาเดินดูหน้า น้ำอาหารให้ลูกเขากิน และสอนลูกให้ว่ายน้ำ
เพลง เขาไม่ ก้าว น้ำท่วม เพราะว่าเขา มีความรัก เหตุการณ์นี้
ทำให้ ภาวต่าง ชาติ รู้สึกดีที่คนไทย มีความรัก ให้กัน ช่วยเหลือกัน
พอเขา พระภิกษุ แก้ไข ปัญหา เดิม ที่สอน ทั้ง นาย ภรรยา ทวี รุ่ง สักขน์
ฉันคิดว่า ที่ เขา มา ช่วย เหลือ สงสาร และ ใจ กำลังใจ แก่คนไทย
ว่า ไม่ ต้อง ก้าว เขา จะ อยู่ เดียวข้าง กับคนไทย

ฉัน ชอบ ประเทศไทย , เพราะ ว่า ประเทศไทย เป็น
ประเทศ ที่ มีความสามัคคี ดี ไทย ใจ ดี มาก

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ Xiangsi Lake

คำสั่ง : ให้นักศึกษาเขียนเรียงความโดยมีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับ "ประเทศไทยที่ฉันเห็น"

ประเทศไทยที่ฉันเห็น

ฉันใช้เวลาเกือบ 8 เดือน ในประเทศไทย ฉันเคยไป เชียงใหม่
เกาะภูเก็ต พัทยา หัวหิน แต่ส่วนมากของเวลาในกรุงเทพฯ

กรุงเทพฯ เป็นเมืองใหญ่ที่สุดของประเทศไทย มีประชากรและ
รถมากที่สุดในหัวเมือง กรุงเทพฯ มีจำนวนชนจากผู้คน
จากทั่วโลก เพราะคนไทยมีความเป็นมิตรมาก และสวยงาม

เชียงใหม่ ในประเทศไทยที่มีชื่อเสียง เพราะมี DENGUE LIJUN
ชอบแล้ว เชียงใหม่ เชียงใหม่ อากาศดีกว่ากรุงเทพฯ

ชอบเพราะหนัง & LOXI THAILAND และสิ่งที่น่าสนใจเพื่อการท่องเที่ยว
เชียงใหม่

ฉันชอบกรุงเทพฯ มากกว่าเกาะภูเก็ต กรุงเทพฯ ง่ายสบาย และ มี
ไนท์บาร์ที่มีเสียงดี อากาศดี ราคาถูก และ โรงแรมราคาถูก
สามารถสัมผัสวิถีชีวิตที่สวยงาม

ฉันคิดว่าประเทศไทย เป็นประเทศที่สะอาดสวยงาม ทุกอย่าง
อาจพบว่า เชียงใหม่ ฉันชอบประเทศไทยมาก

เชียงใหม่

คำสั่ง :ให้นักศึกษาเขียนเรียงความโดยมีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับ "ประเทศไทยที่ฉันเห็น"

ประเทศไทยที่ฉันเห็น

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีภูมิทัศน์ที่สวยงาม ~~และ~~
 ล้วนใหญ่อบอุ่นมาก ๆ ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีคนพูด
 มาก เช่น คนที่พูดภาษาไทย และคนที่พูดภาษาอังกฤษ
 ผู้คนส่วนใหญ่มีนิสัยที่ดี เรียกว่า "ยิ้มแย้ม แจ่มใส"
 ประเทศไทยมีวิถีชีวิตที่เรียบง่าย ~~และ~~
 ง่าย ๆ ใช้ภาษาที่ฟังง่าย ๆ สบายใจคนไทย
 ยังคงมีขนบธรรมเนียมที่ดี และคนไทยมี
 ฝีมือไทยชั้นสูงมาก คนไทยภาคเหนือภาค
 ลือต. ความร้อนได้บ้าง และสวยงาม

ประเทศไทยมีอาหารอร่อยจำนวนมาก เช่น ข้าวต้ม
 ผัดผัด ^{ต้ม} น้ำพริกปลาทู ปลาช่อนย่าง ผักกาด ^{ต้ม} ผัดผัด และ
 รอยกิน ส้มตำ และข้าวเหนียว และไทยเป็นอาหารที่มี
 ประทานให้ตั้งจากอาหารประเภทอาหาร ความอร่อย มีหลายชนิด และยังมีของ
 ชาติ ทั้งผลไม้ เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ยังมีคนไทยบางคน ที่เขาที่ประเทศไทย
 ได้ความรู้อย่างมากมายเกี่ยวกับประเทศไทย และได้ฝึกตัวเองได้มาก
 ยิ่งขึ้นด้วย นอกจากนี้ วัฒนธรรมไทยดั้งเดิมยังถูกทำลาย
 วัฒนธรรมประเทศไทยส่วนใหญ่ รัฐบาลและภาคเอกชนไทยได้

คำสั่ง : ให้นักศึกษาเขียนเรียงความโดยมีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับ "ประเทศไทยที่ฉันเห็น"

ประเทศไทยที่ฉันเห็น

ประเทศไทยเป็นมหาชาติอันตั้งอยู่ บน ดาบสมุททอินโดจีน และ มลายู ใน
ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีเนื้อที่ 513,115 ตารางกิโลเมตร ดินแดนที่
แม้ว่าประเทศไทยไม่ มี ที่ ดินใหญ่ ๆ แต่ เป็น ประเทศที่มี วัฒนธรรมอันยาวนานมา

ประเทศไทยเป็น ประเทศที่ รัก ศาสนาพุทธ วัฒนธรรมของศาสนาพุทธ
สิ่ง ซึ่ง และ สิ่ง ผลกระทบ (ใหญ่) ประชาชนเชื่อในศาสนาพุทธ ดังนั้น คนไทยใจดีมาก
และมีน้ำใจด้วย นอกจากนี้ ประเทศไทยยังเป็น ประเทศที่มี ราชวงศ์ คนไทย
เคารพสมณ พระเจ้าอยู่หัว ในประเทศไทยจะเห็น รูปภาพของราชวงศ์ทั่วไป
คนไทยก็รักประเทศตนเองมากที่สุด

ดินแดนของอากาศไทย สัมผัส ช่างเหนียว ร่มร้อน ต้มยำกุ้ง และ
แกงเขียวหวาน อาหารไทยมี สัก ๗๐๐ ชนิดเศษมาก ชาติ ทาน ๆ เป็นต้น

ประเทศไทยก็ เป็น วัฒนธรรมอย่างหนึ่งของประเทศไทย
ประเทศไทยตั้ง อยู่ เขตร้อน อากาศร้อนมากพอสมควร มี ร้อนเขตร้อน
สวยและ มากมายจนชมไม่หมด อย่างเช่น เชียงใหม่ และ กรุงเทพฯ
น้ำใส เพราะเหตุนี้ ชาวต่างชาติมาท่องเที่ยวจำนวนมาก ประเทศไทยเป็น
สวรรค์ของคนท่องเที่ยว

สรุปแล้ว ประเทศไทยที่ฉันเห็นว่า เป็น งามสวยงาม ประเทศไทยเป็น
ประเทศอุดมสมบูรณ์มาก ฉันรักประเทศไทย

คำสั่ง : ให้นักศึกษาเขียนเรียงความโดยมีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับ "กิจกรรมยามว่างที่ชื่นชอบ"

กิจกรรมยามว่างที่ฉันชอบ.....

*

กิจกรรมยามว่างที่ฉันชอบก็คือเล่นกีฬา ฟังเพลง เล่น Computer
 วิชาเล่นกีฬา กีฬาเป็นสิ่งที่ฉันเล่นมาตั้งแต่เด็กเลยเวลาเล่น เพราะกีฬาไม่เพียง
 แค่ฝึกให้ร่างกายแข็งแรงเท่านั้น... นอกจากนี้ยังสอนให้เรามีความกล้าหาญ
 ความอดทนและรู้จักส่งมอบกำลังใจด้วย... เพื่อให้สามารถไปถึงจุดหมายได้
 ผลดียิ่งขึ้น... ที่สำคัญสอนให้เรามีหัวใจเป็นนักกีฬา... รู้แพ้ รู้ชนะ รู้จักให้อภัย
 ภาวเล่นกีฬาที่ดีคือ... ต้องรักในการเล่น... มีความยุติธรรม... มีความสามัคคี... สูง
 ใจกว้างใจแจ่มใส... ไม่ใช่เพื่อมุ่งเอาชนะ... เผลอเปรียบคู่แข่งหรือเล่นอย่างไม่ถูกวิธี
 โดยไม่สนใจนักกีฬา... หรือเล่นผิดกติกา... ภาวแพ้ชนะ... ไม่ใช่เป้าหมายของตัวเอง
 ภาวเล่นกีฬา.....

ฟังเพลงเป็นส่วนใหญ่ของชีวิตของฉัน... ไม่ว่าอารมณ์ดีหรือไม่ดี... ^{เมื่อ}อารมณ์ดี
 ฟังแล้วอารมณ์จะดีกว่า... ถ้าอารมณ์ไม่ค่อยดี... ฟังเพลงแล้วจะรู้สึกสบายใจ... เพลง
 ไทยมี 3 ประเภท ก็คือ... เพลงบรรเลง... เพลงประเภทลูกทุ่งลูกกรุง... เพลงเดี่ยว...
 เพลงคู่... เพลงผสมวงรวดเร็ว... เพลงช้า... นักดนตรีชอบฟังเพลงรวดเร็ว... นักดนตรีชอบฟัง
 เพลงช้า... นักดนตรีชอบฟังเพลงไม่รวดเร็วไม่ช้าเท่าไร... เพลงที่เขารับฟัง... ฉันชอบฟังเพราะช่วย
 ผ่อนคลาย

คอมพิวเตอร์ เป็นเพื่อนของฉัน... มันจะช่วยทำงานของฉัน... มันให้ฉันความรู้... ใช้
 ฉันมีความสุข... เมื่อฉันมีปัญหาอะไรจะถามมัน... มันจะให้วิธีช่วยฉันแก้ไข... ปัญหา
 ถ้าฉันรู้สึกเบื่อ... ไปนวดผ่อนคลายจะได้มีความสุขสนุกสนาน

คำสั่ง : ให้นักศึกษาเขียนเรียงความโดยมีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับ "กิจกรรมยามว่างที่ฉันชอบ"

กิจกรรมยามว่างที่ฉันชอบ ☆ ๗

มหาวิทยาลัยของเราสร้างโอกาสแสดงตัวตนเองแก่เรา จัดกิจกรรม
หลายอย่างให้เราทำ เช่น โยคะ ว่ายน้ำ ลอยกระทง วันตรุษจีน
 เป็นต้น

แต่ที่ฉันชอบเล่นโยคะมากที่สุด เพราะเล่นโยคะแล้วสามารถช่วยร่างกาย
ขบถแข็งแรงขึ้นได้ และสร้างความชอบใจจากคนอื่นในเวลาว่าง เล่นโยคะไม่เล่น
โยคะ ฉันรู้สึกความสงบมาก ๆ ไม่ว่าอารมณ์เสียหรือว่าว่างก็โยคะไม่ค่อยสบายไป
เล่นโยคะแล้ว จะรู้สึกดี ยิ่งขึ้น ☆ นอกจากนี้ โยคะแต่ละท่ามีผลต่อร่างกาย
แตกต่างกันไป การเล่นโยคะบางท่ามีผลช่วยลดความตึงเครียดของกล้ามเนื้อ บก
ท่าช่วยป้องกันการบาดเจ็บจากโรคกระดูกและข้อเท้าส้นเท้า ซึ่งต้องฝึกปฏิบัติใน
ประจำวันเท่านั้นจึงจะได้ผลดี โยคะสามารถช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพที่ดี ทำให้กายเคลื่อนไหว
ไหลสง่างามทุกท่าอย่าง ช่วยปรับจิตใจให้สงบเย็นดี สมองปลอดโปร่งเพราะไม่
คิดหาไปหาอะไรยุ่ง ช่วยให้อารมณ์ต่าง ๆ ทำตามได้ดีเพราะได้รับการกระตุ้น เช่น
อารมณ์โกรธลด เป็นต้น โยคะยังมีประโยชน์หลายอย่างต่อเรา ดังนั้น ในเวลา
ว่าง ๆ ฉันไปเล่นโยคะกับเพื่อนบ่อย ๆ ทำให้ร่างกายแข็งแรงจิตใจดี ฉันไม่
ว่าอารมณ์ดีหรือไม่ดี ฉันก็ชอบไปเล่นโยคะ ทำให้โลกของเราสวยงามขึ้นโลกสงบ ๆ
และสวย ๆ

สุดท้าย ฉันหวังว่าทุกคนมาร่วมเล่นโยคะกัน ออกกำลังกาย
ตัวเราให้แข็งแรงขึ้นและมีกำลังไปทำงาน หรือเรียน ให้เรามีชีวิตดี ๆ

คำสั่ง : ให้นักศึกษาเขียนเรียงความโดยมีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับ "วัฒนธรรมไทยในสายตาชาวต่างชาติ"

วัฒนธรรมไทยในสายตาชาวต่างชาติ

ในสายตาของชาวต่างประเทศ ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีวัฒนธรรม
อย่างอุดมสมบูรณ์ และน่าสนใจมาก

ในฐานะที่เป็นคนต่างชาติ วัฒนธรรมไทยจึงหลายอย่างน่าสนใจ
มาก เช่น มารยาทไทย ประเพณีไทย และศิลปกรรมไทย เป็นต้น ทุก
คนก็รู้ว่า คนไทยมีมารยาทมาก ไม่ว่า การพูด การไหว้ การเดิน ฯลฯ
ก็แสดงให้เห็นว่า คนไทยมีมารยาทมาก และเกี่ยวกับประเพณีไทย ประเทศไทย
มีประเพณีโดยกระทาง ประเพณีวันสงกรานต์ เป็นต้น เมื่อถึงประเพณีนี้
คนไทยจะจัดงานยิ่งใหญ่มาตลอด ตามประเพณีต่างๆ เราได้เห็น
ว่า คนไทยให้ความสำคัญกับวิถีของไร่ และปีวัฒนธรรมที่แตกต่างกับประเทศ
ของเรามัก นำรวมเมื่อครั้งนั้นมาประสบกัน ความสำเร็จของคนไทย

และสำหรับศิลปกรรม เราทราบดีว่า ประเทศไทยเป็น
ประเทศที่นับถือศาสนาพุทธมาก ก็เคยศึกษารวมของประเทศไทยในช่วงนี้
เกี่ยวกับศาสนาพุทธ แต่ทุกอย่างก็ช่วยมาก แยกจากนี้ ตามความเห็น
ของเรา เราได้รู้ว่า ศาสนาพุทธ ให้อิทธิพลแก่วัฒนธรรมไทยมาก คนไทย
นิยมทำบุญ ถือทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่วก็เพราะนั้นเอง

วัฒนธรรมไทย เป็นวัฒนธรรมหนึ่งที่มีเสน่ห์ต่อคน นั้นรู้สึกว่าจะน่าจะ
ไปชื่นชมวัฒนธรรมไทย เพื่อรู้จักวัฒนธรรมไทยอย่างละเอียด และอย่างจริงจัง

คำสั่ง : ให้นักศึกษาเขียนเรียงความโดยมีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับ "วัฒนธรรมไทยในสายตาชาวต่างชาติ"

๗ วัฒนธรรมไทยในสายตาชาวต่างชาติ

วัฒนธรรมคือปรากฏการณ์อย่างหนึ่งที่สามารกเข้ามาและติดสนิทผสานการช้ของ
ชาติไทยคนหนึ่งในด้านของประเพณี ศิลปะ สากลศรัทธาธรรม วิถีชีวิตของมนุษย์
และอื่นๆ เพราะฉะนั้น ต่างประเทศมีวัฒนธรรมที่แตกต่างกันไป

วัฒนธรรมไทยมีในทรัพย์สินอันมีค่าในสังคมไทย เช่น การประเพณีอันดี
ในสากลสมัยของประเทศไทยไว้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้ซึ่งได้เห็น กระตาคมเห็นมา
ของชาติไทย เพราะว่าวัฒนธรรมมีความหมายกว้างมาก จนไม่สามารถพรรณนาได้
ทุกด้าน สำหรับดิฉัน หรือพูดถึงวัฒนธรรมไทย ดิฉันคิดว่าวิถีชีวิตของ
คนไทย

ชาวไทยที่เ็นลาอย่างหนึ่งของชนเผ่าไต ซึ่งอาศัยอยู่ในจีนที่ อาบไว้
ชีวิตด้วยวิถีที่สุขสบาย ดิฉันคิดว่าคนที่มีความคิดเห็นตรงกันคือวิถีชีวิตที่
กับลาชนเผ่านี้ ในประเทศไทย ยังมีอีกอย่างหนึ่งที่ดังไกลสายตาชาวต่างชาติ
ซึ่งก็คือเกเตย ดิฉันก็อดสนใจไม่ได้เหมือนกัน มีหลายพื้นที่ในสังคมส่วนหนึ่ง
ของประเทศไทยไปแล้ว เพราะฉะนั้น ทุกปีก็มีชาวต่างชาติอย่างฝรั่งมาเที่ยว
เที่ยวไทย เพื่อดื่มเกเตยกับตาของ หมายความว่า ประเทศไทยยังมีสิ่งอื่นที่อาบ่างชาติ
สนใจ เช่นอาหารไทย สถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ การนวดคนไทย นี่เป็นต้น แต่ที่ดิฉัน
สนใจก็คือ วัฒนธรรมไทย มีความน่าสนใจอย่างพิเศษ คือประเพณีอันดีของไทย
กลายเป็นคนที่มีหัวใจ หรือเพื่อให้อารมณ์ดีมีความสุข เพราะฉะนั้น
จึงต่างหากที่ดิฉันสนใจของวัฒนธรรมไทย

คำสั่ง :ให้นักศึกษาเขียนเรียงความโดยมีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับ "วัฒนธรรมไทยในสายตาชาวต่างชาติ"

วัฒนธรรมไทยในสายตาชาวต่างชาติ

ในปีนี้นั้นฉันได้มีโอกาสเรียนที่ประเทศไทย และได้รู้จากวัฒนธรรมของ
 ประเทศไทยในสายตาของฉัน ฉันรู้สึกว่าการประเทศไทยเป็นประเทศที่ใส่ใจ
 มากในทางด้านวัฒนธรรม คนไทยส่วนใหญ่มีมารยาทมาก เวลาเจอกัน
 แม้จะไม่รู้จัก เขาก็ยิ้มให้เรา นอกจากนี้ประเทศไทยเป็นประเทศที่
 ให้ความสำคัญกับคนต่างชาติ คนไทยส่วนใหญ่ในทุกที่ คนไทยเคารพผู้ใหญ่
 มีความกตัญญูต่อผู้ใหญ่ (ในวัฒนธรรมไทย ที่ฉันชอบที่สุดก็คือ มารยาท
 ของคนไทย มารยาทเป็นลักษณะของคนไทย ไม่เหมือนทุกประเทศ มารยาท
 ของคนไทย สมัยก่อนก็สวยมาก ผู้หญิงคนไทยมีเสื้อผ้ามาก ทำ
 อาหารก็สวย ทำเสื้อผ้าก็สวย

ในสายตาของฉัน วัฒนธรรมไทยมีความแตกต่างกับวัฒนธรรม
 อื่นๆ แต่ก็มีความเหมือนกัน เช่น ความกตัญญู แต่คนไทยมีน้ำใจ
 ฉันรู้สึกว่าคุณคนไทยใจดีกว่าคนอื่น เพราะว่าคนไทยให้ความสำคัญ
 แต่คนอื่นส่วนใหญ่จะไม่ให้ความสำคัญ วัฒนธรรมไทยเป็นวัฒนธรรม
 ที่สวยงาม ฉันยังรู้สึกจากวัฒนธรรมไทยเพิ่มเติม แต่วัฒนธรรมไทยก็
 ทำให้ฉันประทับใจมาก ถ้ามีโอกาสฉันจะมาประเทศไทยอีกครั้งเพราะ
 ว่าฉันชอบเมืองไทยมาก

คำสั่ง : ให้นักศึกษาเขียนเรียงความโดยมีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับ "วัฒนธรรมไทยในสายตาชาวต่างชาติ"

✓ การแต่งกายของไทย

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีมรดกทางวัฒนธรรมประจำชาติที่เป็นของตนเอง
มาตั้งแต่ระยะเวลายาวนาน ไม่ว่าจะเป็นศิลปะไทย ภาษไทย วรรณคดีไทย และชุดประจำชาติไทย สิ่งต่างๆ เหล่านี้ล้วนมีคุณค่าอันมากมาย
การแต่งกายของไทยมีแบบฉบับ และมีวิวัฒนาการมาจนแล้ว โดย
ระบอบการแต่งกายที่แตกต่างกัน ตามสมัยและโอกาสต่างๆ โดยมีวิวัฒนาการ
มาตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนถึงปัจจุบันนี้ที่ทันสมัยใหญ่แต่งกายตามสากล
อย่างชาวตะวันตก หรือตามแฟชั่นที่แพร่หลายเข้ามา แต่คนไทยส่วนใหญ่
มีจิตใจที่รักในวัฒนธรรมการแต่งกายของไทยแบบดั้งเดิมอยู่ ดังจะเห็น
ได้จากในหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ จะมีการรณรงค์ให้ใส่ผ้าไทย หรือชุดไทย
หรือชุดทรงผ้าไทยในโอกาสประจําวัน ซึ่งนับได้ว่าเป็นเอกลักษณ์
อย่างหนึ่งที่ทำให้คนอื่นให้ความชื่นชม

คำสั่ง : ให้นักศึกษาเขียนเรียงความโดยมีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับ "วัฒนธรรมไทยในสายตาชาวต่างชาติ"

วัฒนธรรมไทยในสายตาชาวต่างชาติ

วัฒนธรรมไทยไม่ใช่สิ่งที่แปลกประหลาดเลย ไม่ว่าทางด้านทิวทัศน์ หรืออาหารแต่ละอย่าง ก็เป็นส่วนหนึ่งที่สวยงามของประเทศไทย วัฒนธรรมไทยสามารถสะท้อนถึงหลายอย่างของประเทศไทย

เมื่อคนไทยพบกันหรือสนทนากันไม่ว่าจะพูดภาษาไทยและพูด "สวัสดี" ด้วยแล้ว แสดงมารยาทซึ่งกันและกัน ขณะเดียวกัน คนไทยก็ตั้งยิ้มตลอดเวลา ไม่ว่า

พบเจอเพื่อนสนิทหรือว่าคนที่ไม่รู้จักกัน ทุกคนก็ยิ้มแย้ม แสดงความยินดีที่ได้พบเจอกัน แต่ในประเทศอื่นๆ เมื่อคนพบกันต้องไหว้กัน ซึ่งคือวัฒนธรรมที่ไม่เหมือนกัน

นี่คือว่าวัฒนธรรมไทยจะสวยงาม เพราะการไหว้และการยิ้ม สามารถแสดงมารยาทได้ นอกจากนี้ การแต่งกายของคนไทยก็ไม่เหมือนประเทศอื่นๆ คนไทยชอบแต่งตัวสวยๆ แสดงความเคารพกับคนอื่น ไม่ว่าจะไปไหน

ไหนก็ชอบแต่งหน้า แต่งตัวให้เรียบร้อย การแต่งกายของไทยก็แบ่งเป็นสงฆ์ แต่จะสงฆ์ก็ไม่เหมือนและแตกต่างจากที่ไม่เหมือนกัน ในเวลาว่าง วัฒนธรรมก็ไม่ได้

เหมือนกัน วัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมจีนมีแตกต่างกันหลายอย่าง เมื่อเรามารู้จักประเทศไทย เราก็เริ่มค่อยๆ เรียนรู้วัฒนธรรมไทย ถ้าเข้าใจวัฒนธรรมของ

ประเทศหนึ่งแล้วเราก็จะสามารถอยู่ร่วมกับประเทศนั้นได้แล้ว วัฒนธรรมไทยมีสิ่งที่น่าสนใจอย่างดึงดูดใจ ทำให้เราอยากเรียนรู้วัฒนธรรมไทยให้เข้าใจมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม วัฒนธรรมไทยเป็นสิ่งที่สวยงามที่สุดในสังคมโลก เราจะต้องช่วยกันรักษาวัฒนธรรมไทยให้ยิ่งดีขึ้น สิ่งที่เราต้องทำของทุกสถานเรา สร้างสังคมที่สวยงามมาก

คำสั่ง : ให้นักศึกษาเขียนเรียงความโดยมีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับ "วัฒนธรรมไทยในสายตาชาวต่างชาติ"

วัฒนธรรมไทยในสายตาฉัน.....

ฉันเป็นนักศึกษาปีที่ 4 เรียนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยขอนแก่นที่
2 ปีที่แล้วแล้ว การเรียนภาษาและวิถีชีวิตที่ประเทศไทยทำให้ฉัน
เรียนรู้ และ เข้าใจวัฒนธรรมไทยได้มากขึ้น

ยังจำได้ว่า ฉันแรกที่เข้าห้องเรียน ซึ่งแรกที่เวลาว่างชอบ
ทำคือ การทำงานที่สวนกล้วย และพูดกับตัวเองว่า "อ้อ... (อ้อ... ดี... ดี...)" เวลา
ที่เราทำผิดหรือพูดว่า "ขอโทษ" เวลาที่เราทำโทษให้กับคนอื่นจนพูด
ว่า "ไม่ผิดอะไร" ... ดังนั้นฉันรู้สึกที่ประเทศไทยเป็นประเทศที่สี
มารวมกันดี เพราะค่า มารวมกันก็ใน ส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม การให้
แบบไทยทำให้ ฉันรู้สึกดีกับมารวมระหว่างบุคคล

สิ่งที่ฉันประทับใจยังคงมีหลากหลายต่าง ๆ ของเมืองไทย เช่น สิ่งที่น่า
สนใจของ ก่อนที่ฉันมาประเทศไทย ฉันก็เคยได้ยิน ฉันสงกรานต์ เป็นวัน
ที่ ยิ่งใหญ่ ที่สุด ของ ประเทศไทย แต่ตอนนั้นฉันคิดว่า เป็นวันที่ เล่นน้ำ
ไม่รู้ว่าวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับสงกรานต์ พอมาประเทศไทยจึงรู้ว่า สงกรานต์ ยัง
เป็นวันปีใหม่ และวันครอบครัวของคนไทย และวันนั้นคนไทยจะ
ทำบุญที่ วัด หรือ ร่วมกิจกรรมต่าง ๆ

นอกจากนี้แล้ว ฉันยังได้ เรียนรู้ ความเชื่อ ของคนไทย ซึ่งมีความเชื่อ
ที่ฉันเห็นด้วย เช่น ความเชื่อที่เกี่ยวกับผี กลางคืนห้ามล้อรถ ผีจะ
ผลาก หรือ แล้วคือ พูดให้ ได้ยินไปเรา เพราะกลัวก่อนไม่ มี โท

วัฒนธรรมไทยที่ฉัน ได้เรียนรู้ ยังมี มากมาย ฉันคิดว่า ฉันเห็น สิ่งที่มีคุณค่า
กับชีวิตของฉัน ไม่ว่าฉันอยู่ที่ไหนก็จะคิดถึงเสมอ

คำสั่ง : ให้นักศึกษาเขียนเรียงความโดยมีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับ "ท่องเที่ยวสุขใจในประเทศไทย"

ไปเที่ยวที่เขาวงกต

ก่อนอื่นครอบครัวฉัน เราไปเที่ยวที่เขาวงกต เพื่อซื้อของฝาก
เตรียมเฉลิมฉลองวันครบรอบ คราวนี้ เป็น การเที่ยวดูใจในประเทศไทย
ไทย ครั้งนี้ไป พุดิน

สถานที่เขาวงกตสวยมาก มีบ้านขายของเงิน มาก มาก ด้สติ
เหมือน อยู่ที่ประเทศจีน บางคนดูกับพวกเราใช้ภาษาจีน ให้เรา
สนุกมาก เพราะล่า เสด็จมาไม่ได้กตบ้าน แล่อ ดิดตึง ประเทศจีน
มาก เราเดินไปประมาณ สิบ นาที ได้เห็น บ้าน ขาย เสื้อผ้า นอนมาก
หรือตุ๊กตารูปไปกิน อร่อย มาก ๆ อ้อ แล้วก็มีน้ำดื่มไปเที่ยวต่อ มีคน
มาเที่ยวที่นี้ มากมาย หลาย คนใส่ เสื้อสีแดง บางคนได้ ก็ เพ้า สีดำสีแดง
เราได้เจอของเงินหลาย ประเภท อย่างเช่น ประทัด กำขอมคู่ที่ใช้ติด
หน้าประอยู่ในเขตภาคทวันสิบ ฉากาตเงิน ฯลฯ

ฉันนั้นเราซื้อของ มาก มาก เหนื่อย มาก แต่ฉัน ยังมี ความ
สนุก อยู่ เพราะว่า เรา คิดว่า ฉัน ครบถ้วน ไปแล้ว ได้ความ สำ เร็จแน่นอน

.....
.....
.....
.....
.....

คำสั่ง : ให้นักศึกษาเขียนเรียงความโดยมีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับ "ท่องเที่ยวสุขใจในประเทศไทย"

ท่องเที่ยวสุขใจในประเทศไทย

ฉัน ฉัน พี่ชาย ฉัน กับ พี่น้อง ลี ข้า คน ไป ที่ขอที่ เกาะ สี ชั่ว

เกาะ สี ชั่ว ตั้ง อยู่ ที่ จังหวัด ชนบุรี แม่เกาะ สี ชั่ว เป็น หมู่ เกาะ ที่ อยู่ บริเวณ

ด้าน ตะวันออก และ มี เป็น เกาะ ขนาด ใหญ่ ที่ สุราษฎร์ธานี ตอน พอลงมา มา ถึง เกาะ สี ชั่ว

เลือกพัก ที่ บ้าน ของ ชาวบ้าน เจ้า ของ เป็น คน สุขุม ใจดี ๆ และมี น้ำใจ ด้วย ฉัน แยก

พวก เรา ก็ ไป ต่อ อีศรียา ล่อง ตกลงมา สดุด สดุด มาก เรา มา ลง มา แต่ สาม สี ชั่ว

และ สี อีก ๆ อากาศ ดี แต่ ร้อน มาก เลย ฉัน ก็ ผิด พวก เรา ไป ใน ลม ฟ้า พายุ

ขาด ล้อ พัด และ ล้อ ยี่สิบ ๆ ได้ ดู ทะเล สวยงาม และ น้ำ สาย สวย มาก เรา

ก็ ไม่ ลืม ตกปลา เพราะ ว่า 9 คน ล่อง มา มี คน ที่ ชอบ ตกปลา มาก ๆ ฉัน ก็ ตก ปลา

พวก เรา ไป ใน อีสาน เข้า พ่อ เขา เป็น คน มี คน ชอบ มาก โดย เฉพาะ มี คน จีน ชอบ

ที่สุด 1 ชั่วโมง แล้ว ก็ ตก ปลา ต่อ 2 ชั่วโมง อากาศ เป็น เรา ไป อีสาน เข้า พ่อ ก็ ไร่ ไร่

มาก ตก ปลา ชอบ มาก ด้วย พวก เรา ก็ ไร่ ไร่ กัน ปลา หมด ไร่ อิ่ม

ความ จำ ของ ของ ฉัน รู้สึก มีความ สุข มาก ที่ สุด ที่ ไม่ ท่อง เที่ยว

เป็น เกาะ สี ชั่ว เพราะ ว่า มี แหล่ง ท่อง เที่ยว ไร่ เนิน มีความ สวยงาม และมี พี่น้อง

ไม่ ต้อง กั้น มีความ สุข โดย รู้สึก สุข ใจ ที่ ไร่ ไร่ ดู ก็ เจ้า ของ บ้าน เขา เป็น คน ดี

ดี ๆ แล้ว คิด ถึง เขา มาก เลย

ทะเลสาบวุ้น Xiangsi Lake

คำสั่ง : ให้นักศึกษาเขียนเรียงความโดยมีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับ "ท่องเที่ยวสุดใจในประเทศไทย"

ไปเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่

ปี 2556 นั้นกับเพื่อน ๆ ไปเที่ยวจังหวัดที่ท่องเที่ยวเยอะ ๆ

28 มีนาคม นั้นกับเพื่อน 3 คน นั่งรถไปจังหวัดเชียงใหม่ เป็นเมืองในหมู่เกาะภาคเหนือของไทย... สภานภูมิอากาศ เชียงใหม่ ในเดือนนี้หนาวมากที่ดูใจมาก

29 มีนาคม พวกเราไปเที่ยวในเมืองโบราณ นอกเมืองโบราณ ล้อมรอบด้วยกำแพง วัดในเมืองโบราณมีเยอะมาก ภายในเมืองที่ยังคงอนุรักษ์สภาพประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมมากมายที่มีค่า วัดนี้ฉันรู้สึกลมหายใจลึกๆ ฉันชอบมาก ๆ วันที่ 29 เป็นวันที่ฉันได้เจออยู่ในเมืองโบราณมีตลาด ตลาดขายของพื้นเมืองของประเทศไทย และจังหวัดเชียงใหม่ ราชการพิเศษและชม

30 มีนาคม พวกเราไปเที่ยว นอกเมืองโบราณไปเที่ยว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และ ดอยสุเทพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ใหญ่มาก สามารถมองเห็นสวยมาก มีนักศึกษาที่จบการศึกษาถ่ายภาพที่หน้าสนามใหญ่... หลังจากเราสองคนก็ไปดอยสุเทพ นั้นนั่งสองแถว 2.50 บาท ไม่สบายจริงๆ... ฉันว่าจะมีรถเดบีขึ้นไปบนภูเขา ดอยสุเทพ เป็นที่ท่องเที่ยวชื่อเสียง วัดที่สุเทพสวยมาก

เชียงใหม่เป็นดินที่เย็นมาก เดินเล่นอยู่ถนนสายมาก พวกเราชอบจังหวัดเชียงใหม่มาก

คำสั่ง : ให้นักศึกษาเขียนเรียงความโดยมีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับ "ท้องเที่ยวสุขใจในประเทศไทย"

ท้องเที่ยวสุขใจในประเทศไทย

ท้องเที่ยวสุขใจในประเทศไทย เป็นเมืองที่สวยงามและน่าเที่ยวชมมาก มีแหล่งท่องเที่ยวมากมาย ทั้งทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรม เช่น วัดวาอารามที่สวยงาม และสวนสาธารณะที่สวยงาม

ในช่วงวันหยุดที่ประเทศไทยมีนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกเดินทางเข้ามาเที่ยวชมในประเทศไทยจำนวนมาก โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ ซึ่งประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามและน่าเที่ยวชมมาก

ท้องเที่ยวสุขใจในประเทศไทย เป็นเมืองที่สวยงามและน่าเที่ยวชมมาก มีแหล่งท่องเที่ยวมากมาย ทั้งทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรม เช่น วัดวาอารามที่สวยงาม และสวนสาธารณะที่สวยงาม

ในช่วงวันหยุดที่ประเทศไทยมีนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกเดินทางเข้ามาเที่ยวชมในประเทศไทยจำนวนมาก โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ ซึ่งประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามและน่าเที่ยวชมมาก

ท้องเที่ยวสุขใจในประเทศไทย เป็นเมืองที่สวยงามและน่าเที่ยวชมมาก มีแหล่งท่องเที่ยวมากมาย ทั้งทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรม เช่น วัดวาอารามที่สวยงาม และสวนสาธารณะที่สวยงาม

ในช่วงวันหยุดที่ประเทศไทยมีนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกเดินทางเข้ามาเที่ยวชมในประเทศไทยจำนวนมาก โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ ซึ่งประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามและน่าเที่ยวชมมาก

คำสั่ง : ให้นักศึกษาเขียนเรียงความโดยมีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับ "ท่องเที่ยวสุดใจในประเทศไทย"

ท่องเที่ยวสุดใจในประเทศไทย.....

ถ้ามีเงินไปท่องเที่ยวที่ประเทศไทย สิ่งแรกที่เรานึกถึงก็คือ ทะเล ประเทศไทยเป็นประเทศท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง โดยเฉพาะ ทะเลที่สวยงาม น่าเที่ยว ทะเลที่สวยงามมีชื่อเสียงในประเทศไทยมีเยอะแยะมากมาย อย่างเช่น พัทยา เกาะเสม็ด เกาะสมุย เกาะภูเก็ต เป็นต้น ส่วนนั้นคงเคยไปเที่ยวที่ พัทยา และเกาะเสม็ด พัทยาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง ถ้าไปเที่ยวที่พัทยาต้องไปชมการเสด็จของพระมหากษัตริย์ และนางไปรับหน้าดำนำที่เกาะล้านด้วย

เที่ยวที่ประเทศไทย อีกสถานที่ที่น่าสนใจก็คือ เมืองโบราณเมืองเก่า และวัดที่มีลักษณะแปลกๆ เช่น เมืองโบราณเช่น ลพบุรี สมุทรปราการ เป็นต้น เมื่อพูดถึง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทุกคนเห็นต้องนึกถึงวัดเห็นอันดับแรก เพราะที่อยุธยามีวัดกันทั้งหมดกว่า 400 แห่ง มีความงามมา และความโดดเด่นที่แตกต่างกัน เช่น วัดนิเวศธรรมประวัติ จารุวัจน์ มอญ บางปะอิน เป็นต้น เพราะเขตแดนอาณาจักรอยุธยาที่แผ่ขยายไปกว้างขวางที่สุดในสมัยสมเด็จพระนเรศวร อยุธยาจึงมีอาคารโบราณที่สวยงามมาก นอกจากนี้ เมืองสุโขทัย เชียงใหม่ เชียงราย ที่ภาคเหนือ เมืองขอนแก่น ที่ภาคอีสาน เป็นสถานที่น่าเที่ยวมากในประเทศไทย

ความรู้สึกของฉันเอง สิ่งที่น่าสนใจที่สุดในประเทศไทยคือ อาหารไทยที่อร่อยๆ ในทุกภาคของไทย จังหวัดที่อร่อยมาก อาหารที่อร่อยเห็นจะต้องทำให้การเที่ยวที่ประเทศไทย มีความสุข ยิ่งขึ้น

คำสั่ง : ให้นักศึกษาเขียนเรียงความโดยมีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับ "ท่องเที่ยวสุขใจในประเทศไทย"

สถานที่ท่องเที่ยว อิมแม่เจ้าเจ้าพระยา

...แรกที่เรารู้จัก แม่เจ้าเจ้าพระยาแบ่ง ^{ภาพ} กรุงเทพมหานครเป็น กรุงเทพมหานคร กับ ชินบุรี
 อิมแม่เจ้าเจ้าพระยาจึงมีสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงเยอะและหลากหลาย เช่น
 สหามหลอง วัดพระแก้ว วัดอรุณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พระนคร
 วัดโพธิ์ และ พระที่นั่งอนันตสมาคม เป็นต้น
 วันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2555 เพื่อนคนไทยเคยพาเราไปเที่ยวอิม
 แม่เจ้าเจ้าพระยา ตอนเช้าเราไปเที่ยวชมพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ ที่นี้สิ่งที่
 น่าสนใจที่สุดคือพระพุทธรูปต่าง ๆ ตอนบ่าย เรานั่งเรือล่องอารมณีย์ ชม
 สองฝั่งแม่เจ้าเจ้าพระยา แล้วไปเที่ยววัดอรุณ เราไปขึ้นพระอาทิตย์ เหนือพระ
 ตาย ภาพรูปต่างๆ แล้วไปวัดโพธิ์ ไหว้พระนอน และทำบุญ
 ที่เขาวังอิมแม่เจ้าเจ้าพระยาสวยงามมาก เพราะมีวัด มีแม่น้ำ มีลม สวรรค์
 ที่สุดคือมีเพื่อนสนิทไปเที่ยวด้วย เราอยากจะได้ไป

คำสั่ง : ให้นักศึกษาเขียนเรียงความโดยมีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับ "ท่องเที่ยวสุใจในประเทศไทย"

เกาะช้าง

ปีที่แล้ว ฉันได้มีโอกาสไปเที่ยวเกาะช้าง รู้สึกชอบใจมาก
เกาะช้างไม่เพียงตั้งบนเกาะเดิมแต่ยังมีเกาะใหม่เกิดขึ้นด้วย
แต่มีขนาดเล็กมาก ฉันเคยไปหนึ่งครั้ง ก็ชอบไปอีก

ไม่เฉพาะฤดูหนาว ฤดูร้อน ฤดูฝน หรือฤดูไหนๆ เกาะช้าง
เกาะช้างยังคงเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามและสวยงามยิ่ง
ของเมืองไทย ที่ใครที่อยากจะไปพักผ่อนคลายเครียดคิดถึงเสียง
เกาะช้าง สามารถไปเที่ยวตลอดทั้งปี เพราะความสวยงามของเกาะ
หมู่ที่เกาะช้างจะแตกต่างกันออกไป เกาะช้างมีขนาดใหญ่เป็น
อันดับ 2 ของประเทศรองจากเกาะภูเก็ต แม้จะมีเกาะเล็ก เกาะใหญ่
มากกว่า 52 เกาะ ให้เลือกดำน้ำไปเล่นกีฬาเล่นน้ำสนุกๆ ที่ไหนสักที่
บนเกาะช้างยังมีกิจกรรมต่างๆให้ทำแบบไม่มีเบื่อ กิจกรรมที่สนุก
หลายที่หน้าสนใจ เช่น กิจกรรมพายเรือ ดำน้ำดูปะการัง กิจกรรมขี่ม้า
 ฯลฯ ฉันชอบมากที่สุดก็คือ ทหาราชา และน้ำทะเลสีฟ้าใส สวยงาม
มาก การจะไปชมมากมายก็รู้สึกไม่พอ ไปเที่ยวเกาะช้างต้องทำสิ่ง
ที่สำคญก็คือไปกินอาหารทะเล อาหารทะเลสดใหม่และอร่อยมาก
แต่แพงหือแพง

ฉันแนะนำเพื่อนๆไปเที่ยวเกาะช้าง มีน้สวยมาก ฟ้าเขียวสวยๆ
และผู้คนไทยที่เกาะช้างก็ใจดีมาก เราก็ได้เจอชาวต่างชาติหลาย
ประเทศ เกาะช้างคือสถานที่น่าเที่ยวสุดๆในประเทศไทย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายสุวศิน เกษมปิติ
วันเดือนปีเกิด	8 เมษายน 2529
สถานที่เกิด	อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	4/25 อาคารสันติสุขการ์เดนส์ ห้อง309a ซอยรามคำแหง 91 แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	อาจารย์
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ประจำโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ฝ่ายประถม)
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2548	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2552	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) เกียรตินิยมอันดับ 1 วิชาเอกภาษาไทย จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2556	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ